

ביה. עשיק פ' כי תשא סיו אדר א' ה'תשס"ה | גיליון 498 | באה"ק: 12 שיח. בחו"ל: 4 דולר

שבועון עולמי להפצת בשורת הגאולה

בית משיח

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

עושים חשבון פשוט וחותמים...

כתבות

12 | הריגה במזיד של יצור שאין ביכולתו להגן על עצמו
צור אגרות-קודש בכירסום ראשון מתוך 'תשורה' לחתונת סימפסאן-קרליבך

18 | לגור בשליחות לחיות ב-770
סימורו של '770' – בית משיח' בעיר מרט לודרדייל שבפלורידה

28 | קבלת פני משיח גם במשפחה שלי
השליחות של הכנת העולם לקבלת פני משיח צדקנו – לא נגמרת מעברה השני של הדלת...

32 | מהפכת הלוחות המרובעות
שי גפן סוקר את מלחמתו של הרבי לשנות את הלוחות העגולות ללוחות מרובעות

38 | התעלומה הסתבכה עוד יותר...
כדידי הווה עובדא מרגש עם לקח נפלא בצדו

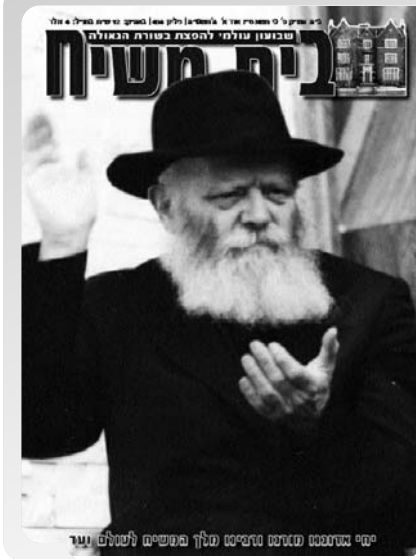
42 | הוא כבש אותם עם היושר והאמת שלו!
קווים לדמותו של החסיד הרב אליעזר דבוסקין הי"ד, שהיה מראשוני ה'תמימים'

46 | מדוע הפלה ראש ה'יודנראט' את חסידי חב"ד?
רק שישי ובו יסופר על השמדת קהילת ליובאוויטש ושיבת 'תומכי תמימים' בלודז'

54 | לא להסתיר את הדעה של הרבי!
לקט שיחות והוראות של הרבי על אודות חובת המחאה

מדורים קבועים

- 5 | דבר מלכות**
- 8 | לוח שבועי**
- 9 | דבר המערכת**
- 10 | הפרשה החסידית**
- 11 | מאוצר המלך**
- 14 | התוועדות חסידותית**
- 58 | יומנו של תמים ב-770**
- 62 | שלימות הארץ**
- 66 | מהנעשה והנשמע**
- 71 | חסידים... איין משפחה**

בית משיח

משרד ראשי

744 Eastern Parkway
Brooklyn, NY 11213-3409

טלפון: 778-8000 (718)

מזכיר: שלוחה 240

מנהל: שלוחה 244

עורך: שלוחה 222

מנויים: שלוחה 242

מודעות: שלוחה 241

חסידים... איין משפחה: שלוחה 204

פקס: 778-0800 (718)

דואר אלקטרוני: EditorH@BeisMoshia.org

ארץ הקודש

ת.ד. 201 כפר חב"ד 72915

טלפון: 9607-290 (03)

מזכירות: שלוחה 0

מנויים: שלוחה 2

מודעות: שלוחה 3

עריכה וחדשות: שלוחה 4

פקס: 9607-289 (03)

דואר אלקטרוני: b_moshia@netvision.net.il

מחלקת מנויים: b_mm@netvision.net.il

מחלקת מודעות: bm_add@netvision.net.il

מוציא לאור

מרכז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח

משתתפים בעריכה

מנחם מענדל הכהן הנדל

שלום יעקב חזן

עורך המהדורה האנגלית

ברוך מרקר

צלם מערכת

ישראל ברדוגו

אין המערכת אחראית לתוכן המודעות

כל הזכויות שמורות

Copyright 2005 by Beis Moshia Inc

הממשלה והעומד בראשה הכריזו מלחמה גלויה נגד הקדוש-ברוך-הוא ותורתו הם מתכוננים להחריב ישובים בארץ-הקודש ולהכניס מליוני יהודים לסכנת נפשות רחמנא ליצלן!

"עת צרה היא ליעקב - וממנה יושע"
 אנו קוראים בזה לכל אנ"ש חסידי חב"ד,
 אנשים, נשים וטף ליטול חלק ולהשתתף

בכינוס
 מצוות
 להצלת
 ארצנו!

למחות, לזעוק ולהביע את עמדתו הברורה של הרבי שליט"א מלך המשיח כנגד כל ויתור ונסוגה!

ב'יום חמישי ט"ו אדר א'
 (שושן פורים קטן) תשס"ה
24.2.2005 בשעה 19:00
במרכז הקונגרסים
"בנייני האומה" ירושלים עיה"ק

במעמד:
 רבנים, משפיעים, שלוחים,
 לוחמי ארץ-ישראל השלימה ומומחי ביטחון

בתכנית:

- זעקה גדולה ומרה כבימי מרדכי הצדיק
- מחאה נמרצת נגד הצוררים
- התארגנות ארצית ועולמית של "ילחם מלחמות ה' - וינצח"
- תפילה ובקשה - "שומר ישראל, שמור שארית ישראל"

"ברוב שירה וזמרה" תזמורת אסודיות בליווי מקהלה וזמרים

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

כניסה חופשית * מקומות לנשים
 בחסות: הרה"ח ר' אברהם הולצברג ומשפ' שיח', ברוקלין ניו-יורק

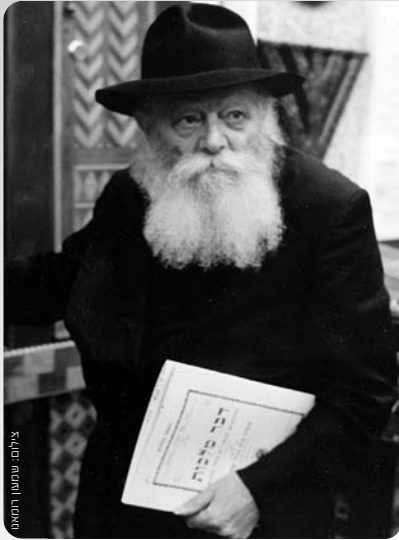

לפרטים נוספים

09-8616-770

או אצל הרצים בכל רחבי הארץ:

- רכז ארצי-מוטי מרקוביץ: 054-6354468
- אלעד-יוסף סילברמן: 054-6761055
- אלון מורה-יהודה רובין: 02-9971110
- אשקלון-קוסקס: 054-4565386
- באר שבע-אליהו ביטון: 50-8760770
- בית דגן-שמאל גרומר: 054-4692141
- בני ברק-צבי ונטורה: 054-7955770
- בית שמש-מנחם ווליקה: 02-9993589
- ביתר על-שם טוב אברב'ה: 054-4687795
- בת-ים-בית חב"ד מנחם רוה: 054-7826770
- חיפה-אוהד אנטורג: 054-7706770
- חדרה-רבין אהרונוב: 054-4207703
- חברון-קרית ארבע-דני כהן: 052-4317299
- ירושלים-דרון אורן: 052-3618770
- כפר חב"ד-גדי שסל: 054-4648421
- כפר סבא-יואל ימני: 054-6677021
- כפר תפוח-ירון לדרמן: 050-8761770
- מגדל העמק-מנחם מקמל: 057-3450770
- נתניה-אליעזר זיס: 054-4700645
- מטה בנימין-רפאל סלומון: 050-8755280
- צפת-שבתאי בלורן: 054-6217707
- נצרת עילית-מוטי ביטון: 054-6588770
- נוה דקלים-יגאל קירשנבס: 050-6504394
- עמנואל-ראובן פייגין: 050-661301
- עפולה-שלמה סגל: 052-2692669
- פרדס חנה-יוסף קורנט: 052-2257553
- קרית אתא-תומר וירט: 050-2842434
- קרית נת-מאיר מאיר: 054-4868448
- קרית מלאכי-ידיה הלוי: 054-5840440
- ראשון לציון-יחזק מרקוביץ: 050-7817439
- רחובות-הרצל בורכוב: 050-8289943
- רמת גן-אפי בירן: 050-8760770
- תל אביב-זיו קצבי: 052-8747770

שמחה מתוך שטורעם ורעש

בפורים-קטן שבו אין החיוב
דמקרא מגילה, אמירת
ועל הניסים וכו' – הרי אין
כל סיבה שלא יוכל לקיים
את הענין ד"משתה
ושמחה" (שזוהי העבודה
המיוחדת לימי הפורים)
בכל רגע פנוי במשך כל
היום כולו (ובודאי יש לו זמן
פנוי יותר מאשר בפורים
גדול), – ונמצא, שהענין
ד"טוב לב) משתה תמיד"
כפשוטו מתגלה בפורים-
קטן! • משיחת ש"פ
תשא, שושן פורים-קטן
ה'תשד"מ – בלתי מוגה

ועל-דרך-זה בעניננו: לאחרי כל פרטי
הדינים וחילוקי המנהגים בנוגע לפורים
ושושן-פורים קטן, מסיק הרמ"א וחותם
ומסיים: **"וטוב לב משתה תמיד"**.

ב. אמנם, עדיין צריך להבין:

אמנם, מסקנת השו"ע היא "וטוב לב
משתה תמיד", אבל בכל זאת, מדוע לא
נתבאר ענין זה (שיש להרבות במשתה
ושמחה בפורים קטן) בפירושו בשו"ע, כי
אם ברמז בלבד?!

כאשר מדובר אודות חב"דיניק – הנה
מכיון שרוצה להבין כל דבר בחכמה בינה
ודעת שבנפשו, שואל הוא: מהי בכל זאת
ההסברה שבדבר?

בנוגע לפועל – הנהגתו היא באופן
הקדמת נעשה לנשמע, היינו, שמקיים
בפועל ממש את מסקנת השו"ע "וטוב לב
משתה תמיד", ולכן שמח בשמחה גדולה
ברעש ושטורעם כו' גם בפורים ושושן-פורים
קטן, אבל ביחד עם זה, יודע הוא שעליו
להשתדל שענין זה יחדור גם בשכלו (חב"ד
שבנפשו), באופן של הבנה והשגה.

וזהו החילוק בין חב"דיניק לאי שאינו
חב"דיניק: זה שאינו חב"דיניק – מסתפק
במעשה בפועל ("נעשה") ואינו להוט כל כך
להבין כל דבר בשכלו; אבל החב"דיניק –
יודע שההתחלה היא אמנם בענין ד"נעשה",
אבל אחר-כך צריך להיות גם הענין
ד"נשמע", הבנה והשגה.

א. בהמשך להמדובר לעיל שכל עניני
פורים ושושן-פורים קטן צריכים להיות
מתוך שטורעם ורעש כו' – צריכים גם
להבהיר ולשלוש את טענתם של בעלי מרה-
שחורה בענין זה:

ישנו סימן בשו"ע – טוענים הם – שבו
מדובר אודות פרטי דיני י"ד וט"ו אדר
ראשון (בסוף חלק או"ח), ולא זו בלבד שלא
מצינו דין מפורש שצריך להיות שטורעם
מיוחד בפורים ושושן-פורים קטן, אלא
אדרבה כו', כמבואר שם.

[ואין צורך להזכיר את פרטי הענינים
שבוה, מכיון שהדבר מפורש בשו"ע, וכל
הרוצה יכול לעיין בפנים. ובפרט כאשר
מדובר אודות טענתם של בעלי "מרה-
שחורה" – אינני צריך לפרט ולבאר את כל
פרטי טענתם:]

ומכיון שמדובר אודות הלכה בשו"ע –
הלכה הכתובה בלשון ברור שאינו משתמע
לתרי אפי – הרי פירוש הדברים הוא
כפשוטו!

ואם-כן, טוענים הם, מה מקום לשמחה
באופן של שטורעם ורעש כו' – בפורים
ושושן-פורים קטן?!

והביאור בזה – בפשטות:

גם כאשר מדובר אודות הלכה פסוקה
לא רק שקלא וטריא שבתורה, באופן ד"אלו
ואלו דברי אלקים חיים", כי אם הלכה
למעשה) – הנה לפעמים ישנם כמה וכמה
פרטים בדבר, ובמקרה כזה – הכלל הוא
שיש להתנהג על-פי **מסקנת** הענין.

הנה הביאור בזה – מובן על-פי דבריו של אדמו"ר הזקן:

בדרושי סוכות מבאר אדמו"ר הזקן את הענין ד"הקפות", שלמרות ש"אינו אלא מנהג", הרי אדרבה – ענין זה מורה על גודל מעלתו, שלכן לא ניתן להכתב אפילו בתורה שבעל פה.

וכמבואר שם שזהו על-דרך העילוי דניסוך המים לגבי ניסוך היין, שלמרות שניסוך היין מפורש בתורה שבכתב וניסוך המים הוא רק בתורה שבעל פה, והרי דבר שהוא מן התורה ספיקו לחומרא, מה שאין כן ספיקא דרבנן לקולא [וזאת – למרות שחמורים דברי סופרים כו' וחביבים דברי סופרים כו'], מכל-מקום, ניסוך המים נעלה יותר מניסוך היין, ומה שאינו מפורש בתורה שבכתב – הרי אדרבה, היא הנותנת: מפני גודל מעלתו לא ניתן להכתב בתורה שבכתב. ולמעלה מזה – הענין ד"הקפות", שלא ניתן להכתב אפילו בתורה שבעל פה.

[ויש לומר, שהמנהג ד"הקפות" היה בכל הדורות, החל מזמנו של משה רבינו, וכפי שאומרים בפיט "אגיל ואשמח כו" – "משה שמח בשמחת תורה", שהכוונה בזה – בפשטות – ש"משה שמח בשמחת תורה" באותו אופן שבו שמחים בימינו אלו – "להקיף". . . הקפות עם הספרים סביב התיבה", שלכן מביאים ראי' מענין זה בנוגע לשמחה שלנו. ואפילו בלאו הכי – לא מסתבר לומר שבדור מסויים החליט משהו להנהיג מנהג חדש של עריכת "הקפות" (נשמייני-עצרת) ושמחת-תורה – מדוע ילכו כולם בעקבותיו לחדש מנהג חדש, "מה יום מיומיים"? – בשלמא בנוגע לעירובין ונטילת ידיים שתיקן שלמה המלך, הרי זה מפני שמקודם לכן לא היה צורך בענין זה, ועל-דרך-זה בעניני גזירות וסייגים שנתקנו בזמן מסויים – מכיון שמקודם לכן לא היה מקום לחשש זה. מה שאין כן בנוגע למנהג ד"הקפות" – הרי אין כל סיבה שבתקופה מסויימת יחדשו מנהג זה. אלא ודאי היה מנהג זה גם בזמנו של משה רבינו;

אלא שגם בזמנו של משה רבינו היה זה בגדר של "מנהג", ולא בגדר של דין והלכה. ועל-דרך שמצינו שמה רבינו תיקן שיהיו קורין בתורה בשני ובחמישי ובשבת כדי שלא ילכו ג' ימים בלא תורה, שענין זה לא נכתב בתורה מכיון שנקבע בתור "תקנה". ומזה מובן גם בנוגע לענין של מנהג].

ועל-פי-זה יש לומר בנוגע לענינו (משתה ושמחה דפורים ושושן-פורים קטן): מה שלא מצינו מנהג זה בפירוש אפילו בשו"ע, ודלא

ואם יש ספק בנוגע לדבר מסויים אם הוא ענין של קדושה – הרי מכיון ש"שני התמידין" נ"שיתיה ה' לנגדי תמיד" ו"טוב לב משתה תמיד" קשורים זה בזה, מובן, שלכל לראש יש להוסיף בענין השמחה. ובפרט שמכיון ש"שמחה פורץ גדר" – הרי על-ידי-זה גופא יפעל שיהי' זה דבר של קדושה, הקשור עם "שיתיה ה' לנגדי תמיד"

כהמנהג דהקפות המפורש (על-כל-פנים) בשו"ע – הרי זה מורה שמנהג זה נעלה כל כך עד שלא ניתן להכתב בפירוש (כי אם ברמז) אפילו בשו"ע.

ג. ויש להוסיף ביאור בזה – ובהקדים:

בנוגע למה שכתב הרמ"א בסיום חלק או"ח בשו"ע "וטוב לב משתה תמיד" – איתא באחרונים: "בחכמה יסד חתימה מעין פתיחה, שני תמידין כסדרן הוא, פתח בריש הגהותיו שיתיה ה' לנגדי תמיד, וחתם וטוב לב משתה תמיד וכו"."

כלומר: חלק "אורח חיים" שבשו"ע ענינו – כשמו – לבאר את "אורח החיים" של יהודי במשך כל ימי חייו. ולכן, בהתחלה וסיום דחלק זה מרמז לב' תמידין, "את הכבש אחד תעשה בבוקר ואת הכבש השני תעשה בין הערביים", "תמיד" אחד בבוקר, בהתחלת "אורח חיים": "שיתיה ה' לנגדי תמיד", ו"תמיד" אחד בין הערביים, בסיום "אורח חיים": "טוב לב משתה תמיד".

אמנם, עדיין צריך להבין:

הלשון "וטוב לב משתה תמיד" הוא לשון הכתוב, ואם-כן, הרי חיוב זה הוא במשך כל השנה כולה, ואם-כן, מדוע מביאו הרמ"א בהלכות פורים קטן, שמזה מובן שכוונתו להדגיש חיוב זה בנוגע לפורים קטן –

לכאורה, מקומו בהתחלת השו"ע, בהתאם לסדר ההלכות בשו"ע, שלכל לראש באים ההלכות השייכות מידי יום ביומו, הלכות נטילת ידיים, הלכות ברכות השחר, וכיו"ב, ולאחר זה באים הלכות שבת, ימים טובים וכו', עד להלכות מגילה, ובסופן – ההלכות השייכות לפורים-קטן (מכיון ש"תדיר ואינו תדיר תדיר קודם"). ועל-פי-זה מכיון שהענין ד"וטוב לב משתה תמיד" הוא ענין תמיד, בכל יום ויום, הרי מקומו – בהתחלת "אורח חיים", ולא בסופו, בהלכות פורים קטן?

ויש לומר הביאור בזה – שהענין ד"וטוב לב משתה תמיד" צריך להיות בכל ימי השנה, "תמיד", אלא שעיקר ההדגשה בענין זה היא – בפורים קטן, כדלקמן. כלומר: כללות עבודת האדם בכל יום ויום (התחלת השו"ע) צריכה להיות בשמחה וטוב לב, ואין כל חידוש בדבר – שהרי מקרא מלא דבר הכתוב "עבדו את ה' בשמחה", היינו, שבכל רגע ורגע במשך כל השנה כולה צריך יהודי לעבוד את קונו מתוך שמחה וטוב לב. אמנם, החידוש שבדברי הרמ"א ("וטוב לב משתה תמיד") בסוף "אורח חיים" הוא – בנוגע לגילוי הדבר בהדגשה מיוחדת, היינו, שענין זה, שישנו אמנם בכל השנה כולה, מתגלה ביתר הדגשה בסוף "אורח חיים" (בפורים-קטן, כדלקמן).

ד. והביאור בזה – יובן גם מענין הקשור עם שמחת-תורה. ובהקדים:

שמחת-תורה הוא סיום המועדים דחודש תשרי – חודש שהוא "מרובה במועדות", שהתחלתו בראש השנה, וסיומו בשמחת-תורה.

ומבואר בדרושי חסידות (החל מדרושי אדמו"ר הזקן, וכן בדרושי רבותינו נשיאנו שלאחרי זה) שהעבודה דראש השנה היא באופן ד"גילו ברעדה", היינו, שהשמחה היא מכוסה ונסתרת כו', ובחג הסוכות שמיני-עצרת ושמחת-תורה, "זמן שמחתנו", באה שמחה זו (שהיתה בראש השנה באופן של כיסוי) לידי גילוי.

כלומר: גם העבודה דראש השנה היא מתוך שמחה, ואדרבה: אם קיום כל המצוות צריך להיות בשמחה, הרי על אחת כמה וכמה כאשר מדובר אודות העבודה ד"תמליכוני עליכם", שהיא שורש ומקור כל עניני העבודה, כמאמר קבלו מלכותי ואחר כך אגזור עליכם גזירות – בודאי שעבודה זו היא מתוך שמחה. אלא שמחה זו היא מכוסה בענין היראה, והגילוי שלה – בשמחת-תורה, סיום כל המועדים.

קטע משיחת פורים קטן תשמ"ו, אודות הצורך בהוספה בשמחה

...אודות התקופה ד"עקבות משיחא" – אומרת הגמרא: "בכל יום ויום מרובה כו' משל חבריו". וידועה השאלה: לשם מה מודיעה התורה **מראש** אודות מצב בלתי-רצוי שיהי' ב"עקבות משיחא"? מספיק הצער מהעניינים הבלתי-רצויים שישנם כבר בפועל, ולשם מה **להוסיף** בצערן של יהודי שידע שהמצב יהי' גרוע יותר? ...

והמענה לזה, שכונת התורה להורות ליהודי שידע כיצד להתכונן על מנת **לבטל** מצב זה – על-ידי-זה **שיוסיף בעניני קדושה**, כך שלא זו בלבד שירידה זו לא תפעל אצלו ענין בלתי-רצוי, אלא **אדרבה** – שעל-ידי-זה יבוא לעלי' גדולה יותר, **שלא בערך** לגבי המצב לולי הקדמת ירידה זו.

כלומר: כאשר יהודי רואה שנתקיים מאמר רז"ל "בכל יום ויום מרובה כו' (היפך הברכה) משל חבריו" – הרי זו **הוראה וציווי** שצריך להוסיף בעניני קדושה.

... ועוד ענין בזה – שהמדובר הוא אודות התעוררות להוסיף בענין של שמחה:

וראים במוחש בטבע האדם, **שנקל יותר** לפעול עליו בעניני **שמחה**, מאשר בעניינים הקשורים עם תענית וכיו"ב.

ועוד ועיקר – שעל-פי הלכה יש לעורר על הוספה בענין של שמחה **יותר** מאשר הוספה בעניני תענית:

כאשר עולה במחשבה לעורר יהודי בענין של תענית, וכיו"ב בשאר עניינים הקשורים עם צער הגוף – עליו **להתבונן היטב** תחילה אם יש צורך ונחיצות בדבר עד כדי כך שיהי' מקום לגרום ענין של צער לגופו של יהודי, אשר, אפילו בנוגע לגוף שלו "אין לאדם רשות על גופו כלל . . . לצערו בשום צער" (לפי ש"אין נפשו של אדם קנינו, אלא קנין הקב"ה"), ועל אחת כמה וכמה בנוגע לגופו של חבריו! ולא עוד, אלא גם כאשר ישנו הכרח בדבר – יש להזהר שלא להוסיף ח"ו יתר על המדה. ומה גם שיתכן שמלכתחילה אין מקום "צוטשעפען זיך" ליהודי זה.

מה שאין כן כאשר מעוררים יהודי להוסיף בענין של שמחה יותר מכפי הרגיל – הרי אפילו אם יתברר, ח"ו וח"ו, שאין זה בגדר של מצות עשה מן התורה, מצות עשה מדרבנן, או שאין זה אפילו בגדר "מנהג ישראל תורה היא" – מהי ה"עוולה" שבדבר? בינתיים פעל על יהודי להיות **שמח וטוב לב!**

ובפרט שמפורש הדבר בהלכות החג דפורים קטן ושושן פורים קטן (הלכות החג בחג) – כפסק דין הרמ"א, אשר, "בני ישראל יוצאים ביד רמ"א", **"וטוב לב משתה תמיד"**, שלכן פוסק ש"ירבה קצת בסעודה", וכפי שמוסיף הט"ז: "יש להרבות . . . ושפיר מסיים רמ"א כאן **וטוב לב משתה תמיד**".

ובזה גופא – ישנו עילוי בשושן-פורים לגבי פורים: מכיון שבשושן-פורים אין הדינים המיוחדים דימי הפורים – יש זמן פנוי יותר לענין השמחה מאשר בפורים עצמו. ומזה מובן שכן הוא בנוגע לפורים-קטן, שבשושן-פורים קטן ישנו עילוי בענין השמחה לגבי פורים קטן. וכל זה – מלבד הכלל ד"מעלין בקודש" בכל עניני קדושה.

ה. ויש להוסיף – שענין זה מודגש ביותר בימינו אלו, דרא דעקבתא דמשיחא:

מקרא מגילה, משלוח מנות ומתנות לאביונים, אמירת "ועל הניסים" וכו', הרי מובן, שאי אפשר לקיים את הענין ד"משתה ושמחה" במשך כל היום כולו.

אמנם, בפורים-קטן שבו אין החיוב דמקרא מגילה, אמירת ועל הניסים וכו' – הרי אין כל סיבה שלא יוכל לקיים את הענין ד"משתה ושמחה" (שזוהי העבודה המיוחדת לימי הפורים) בכל רגע פנוי במשך כל היום כולו (ובודאי יש לו זמן פנוי יותר מאשר בפורים גדול), – ונמצא, שהענין ד"טוב לב) **משתה תמיד**" כפשוטו מתגלה בפורים-קטן!

והנה, "יתשרי" אותיות "רשית", היינו, שמחודש תשרי לומדים בנוגע לכל השנה כולה, שכשם שבחודש תשרי מתגלה ענין השמחה שישנה בהתחלת החודש (בראש-השנה) – **בסיום** החודש (בשמחת-תורה), כמו כן מובן בנוגע לכל השנה כולה, שענין השמחה שישנה בעבודת כל ימי השנה (התחלת השו"ע) מתגלה בסיום **השו"ע**:

בהתחלת "אורח חיים" כותב הרמ"א: "שויתי ה' לנגדי תמיד, הוא כלל גדול בתורה כו', כשישים אל לבו שהמלך הגדול הקב"ה אשר מלא כל הארץ כבודו עומד עליו ורואה במעשיו כו', מיד יגיע אליו היראה וההכנעה בפחד השם יתברך כו', ובשכבו על משכבו ידע לפני מי הוא שוכב, ומיד כשיעור משנתו יקום בזריזות לעבודת בוראו יתברך ויתעלה".

והנה, דעת לנבון נקל שהתבוננות זו מביא לידי רגש נוסף (מלבד הרגש היראה כו') – רגש של שמחה ואושר, כפי שמבין אפילו ילד קטן שלא ניתן לתאר ענין של שמחה ואושר יותר גדול מזה שמלך מלכי המלכים הקב"ה בא לחדרו ועומד על יד מטתו (עוד קודם שנוטל ידיו)! אלא מאי – רגש השמחה **מכוסה ונסתר** במעמד זה, מכיון שהרגש הגלוי הוא – ענין היראה.

ואם-כן, הרי זה על-דרך ובדוגמת הענין דראש השנה, שעבודת היום היא – "תמליכני עליכם", שענין זה פועל רגש של יראה וביטול, כך שהשמחה והאושר הגדול על שזוכה שהמלך מקבל את הכרתו – מכוסה ונסתרת היא, מכיון שבגלוי נמצא הוא ברגש של יראה וביטול.

מתי מתגלה, איפוא, ענין השמחה באופן גלוי ובהדגשה? – הנה:

ביום השבת – למרות שמקדשים על היין בערב ובבוקר [ועד שיש נוהגים לשתות יין גם בסעודה שלישית], ויין ענינו **שמחה**, ובפרט על-פי מה-שכתוב בספרי "וביום שמחתכם אלו השבתות", מכל מקום, ענין השבת **בהלכה** (שו"ע) הוא – תענוג, ולא שמחה;

בימים טובים, שבהם ישנו ציווי מן התורה "ושמחת בחגך" – הרי השמחה היא במדידה והגבלה, כפסק-דין השו"ע: "חייבים בית-דין להעמיד שוטרים ברגלים כו'" כדי לשמור ולהזהיר שהשמחה תהי' במדידה והגבלה;

ואפילו בימי הפורים, שבהם ישנו חיוב על-פי שו"ע "לבסומי כו' עד דלא ידעי" – הנה, מכיון שישנם כמה וכמה מצוות מיוחדות שצריכים לקיימם בימי הפורים,

שבועי לוח

שבוע פרישת כי תשא - ויקהל

זמני השבת			שקיעה		חצות היום והלילה		סוף זמן קריאת שמע		זריחה		
יציאה	כניסה		ניו יורק	תל אביב	ניו יורק	תל אביב	ניו יורק	תל אביב	ניו יורק	תל אביב	
6:10	4:53	ירושלים	5:42	5:35	12:09	11:53	9:22	9:03	6:35	6:12	יום שישי, ט"ז אדר א'
6:12	5:14	תל אביב	5:43	5:36	12:08	11:53	9:21	9:02	6:33	6:11	שבת קודש, י"ז אדר א'
6:11	5:03	חיפה	5:44	5:36	12:08	11:53	9:20	9:02	6:32	6:10	יום ראשון, י"ח אדר א'
6:24	5:24	ניו יורק	5:46	5:37	12:08	11:53	9:19	9:01	6:30	6:09	יום שני, י"ט אדר א'
7:16	6:09	פריז	5:47	5:38	12:08	11:53	9:18	9:00	6:29	6:08	יום שלישי, כ' אדר א'
6:24	5:15	לונדון	5:48	5:39	12:08	11:53	9:17	8:59	6:27	6:06	יום רביעי, כ"א אדר א'
6:52	5:37	מוסקווה	5:49	5:40	12:07	11:52	9:17	8:59	6:26	6:05	יום חמישי, כ"ב אדר א'

הזמנים מתייחסים למרכז הארץ. באזורי ההרים והעמקים עשויים להיות שינויים עד מספר דקות

מורה שיעור ללימוד הרמב"ם היומי

יום	ג' פרקים ליום	פרק אחד ליום	ספר המצוות
שישי ט"ז אדר א'	הל' בית הבחירה פרק ח. הל' כלי המקדש והעובדים בו.. בפרקים אלו. פרק א-ב.	הל' מעשה הקרבנות פרק טו.	מ"ע כב. מל"ת סו. מ"ע לה. מל"ת פג. פד.
שבת י"ז אדר א'	פרק ג-ה.	פרק טז.	מל"ת פה. פב. מ"ע לד. מל"ת פו.
ראשון י"ח אדר א'	פרק ו-ח.	פרק יז.	מ"ע כג. מל"ת עב. מ"ע לב. לו.
שני י"ט אדר א'	פרק ט-י. הל' ביאת המקדש.. בפרקים אלו. פרק א.	פרק יח.	מ"ע לג. מל"ת פח. פז. עג. קסג. קסד.
שלישי כ' אדר א'	פרק ב-ד.	פרק יט.	מל"ת סח. קסה. מ"ע לא. מל"ת עז. עח.
רביעי כ"א אדר א'	פרק ה-ז.	הל' תמידין ומוספין.. בפרקים אלו. פרק א.	מל"ת עה. עו. מ"ע כד. מל"ת סט. ע. עא.
חמישי כ"ב אדר א'	פרק ח-ט. הל' איסורי מזבח.. בפרקים אלו. פרק א.	פרק כ.	מל"ת עד. מ"ע סא. מל"ת צא. צב. צג.
שישי כ"ג אדר א'	פרק ב-ד.	פרק ג.	מל"ת צד. צה. צו. צז. מ"ע פו.

חייבים למחות על
המהלכים המסוכנים של
הממשלה והכנסת בארץ
הקודש, דווקא מתוך
פרסום בולט של דעת
התורה האמיתית של הרבי
מלך המשיח כמו גם של
בשורת הגאולה והגואל

מחאה אמיתית ונכונה

הורה הרבי לכל הרבנים להצביע על פסק זה, במעמד כל הקהל? מדוע לא לארגן כיום מעמד דומה?

ישנן הסתייגויות מביטויים ומהלכים שונים, בהם נוקטים מארגני העצרת, בתקופת פעילותם בעניין. ברור שיאין דעותיהם שוות, ובוודאי לא חייבים להסכים עם הסגנון והתוכן של כל אמירה שמושמעת. אולם גם כאן, החובה מוטלת בראש ובראשונה על מי שיודע למחות באופן המכובד והראוי – לעשות זאת, ובכך לבטל עניינים לא רצויים. מלתקוף אחרים לא תצמח ישועה. מה עשו עד היום כל התוקפים בעניין? אדרבא, נגיע כולנו לעצרת, ונביע את המחאה בצורה בה רוצה הרבי מה"מ.

ולסיום – עולה שוב ושוב הטענה, מדוע צריך לקשר את המחאה עם דעתו של הרבי מה"מ, ובפרט עם בשורת הגאולה, הרי זה יכול להזיק לקמפיין, והרבי עצמו אמר "לעסוק בזה – בשמי או שלא בשמי, העיקר שהדברים יתקבלו"? וגם כאן, חובה לדעת, כי כל הדרכים האלו נוסו כבר, ולא ראינו תוצאות מרשימות עד עתה. ישנם מספיק גופים שעוסקים בעניין מבלי להתייחס לדעתו של הרבי מה"מ. אנו כחסידי חב"ד, מביאים את העיקר – את דעתו של הרבי, זה הדבר הנכון ביותר בעולם וזו גם התרומה הגדולה ביותר שאנו יכולים לתרום למאבק. ובמיוחד לאחר הוראתו המפורשת של הרבי בשיחת ש"פ שופטים תנשי"א, על החיוב לפרסם לכל אנשי הדור את הוראות נביא הדור.

לא מדובר רק אודות צעד נכון 'טקטי', אלא בעיקר על כך שזו האמת. כפי שלמדנו בפרשת תצוה, הכל חייב לבוא מכחו של משה ומרדכי שבדורנו – הרבי מה"מ, כפי ששמענו ולמדנו, הכל חייב להוביל למטרה אחת: הגאולה האמיתית והשלימה בהתגלות מלך המשיח. לכן חובה עלינו לעשות הכל ולהביע את מחאתו של הרבי מה"מ, ביחד עם בשורת הגאולה והגואל, אשר הוא זה שישא את כל בני ישראל, מתוך שלום ובטחון, מן הגלות אל הגאולה האמיתית והשלימה מתוך קבלת מלכותו, בהכרות:

יחי אדונו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

בשעת כתיבת שורות אלו, עוסקים המארגנים במרץ רב, בהכנות לכינוס המחאה הגדול, נגד ההחלטות הנפשעות של הממשלה והכנסת בארץ הקודש. החלטות המהוות כניעה לאויבים המרצחים ימ"ש, פגיעה ישירה באלפי ורבבות יהודים רח"ל, ופיקוח נפש של עם ישראל כולו, בארץ ישראל, וכפי שהזהיר והבהיר הרבי מלך המשיח שליט"א, גם מחוצה לה, בעולם כולו.

מטבע הדברים, אי-אפשר להתייחס כאן לעצרת עצמה, אולם במהלך השבועות האחרונים, הושמעו טענות שונות נגד מארגני העצרת, והועלו תהיות וקושיות מכיוונים שונים. שאלות אלו אינן נוגעות דווקא לעצרת זו, או למארגנים שלה בלבד, אלא קשורות למהות חובת המחאה על סיכון חייהם של יהודים ח"ו, ולמעשה על הצורה בה עלינו לקבל ולקיים את דבריו של הרבי מה"מ.

יש הטוענים כי מארגני העצרת, כמו גם פעולות המחאה שלפניה, אינם הגוף הרשמי המוסמך לבטא את עמדת חב"ד, ולכן אסור להם לארגן פעילויות ואירועים. טענה זו מראה כיצד הופכים את הטפל שבטפל לעיקר שבעיקרים. שכן, אנו למדנו בשיחותיו של הרבי שחובת המחאה היא על כל אחד ואחד. כל מי שיכול. מובן איפוא, שכל מי שמארגן מחאה – ממלא את הוראתו של הרבי מה"מ, ובוודאי אי אפשר לתקוף אותו על כך.

טוענים גם כי דרכה של חב"ד אינה בהפגנות וכיו"ב, וכי ארגון הפגנה בעבר, בהוראתו של הרבי מה"מ, הייתה חד פעמית! והאם השתתפות חסידי חב"ד בכמה וכמה הפגנות בשנים האחרונות בהוראת רבני חב"ד, היתה בטעות? אולם מעבר לכל הדברים: נניח שאין דרכנו בהפגנות, האם עצרת בה יביאו רבנים את דעת התורה האמיתית, השוללת מכל וכל את מהלכי הממשלה, אינה ראויה?

האם לא שמענו את הרבי מה"מ, מורה מבקש וזועק, כי חובתם של הרבנים בכל מקום ואתר, היא להודיע ולפסוק כי כל התכניות וההסכמים, אינם חלים על-פי דין תורה, וממילא הם בטלים ומבוטלים? האם שכחנו את ההתוודעויות בהן

כ"ק אדמו"ר הזקן

ועשית אתה קטרת (ל, לה)

הרמב"ם בספרו מורה נבוכים (ח"ג פמ"ה) כותב: "וכאשר היו שוחטין... בהמות רבות בכל יום, ומתכין בו הבשר ושורפין ורוחצין בו הקרב והכרעים, אין ספק שאילו היו מניחים אותו על זה הענין, היה ריחו כריח מקומות הבשר, מפני זה צוה להקריב בו הקטרת שתי פעמים בכל יום... להטיב ריחו וריח בגדי כל העובד בו".

פעם שאל חסיד אחד את אדמו"ר הזקן: כלום יתכן לומר שעבודת הקטרת, שהיא עבודה נעלית ביותר, לא באה אלא להעביר ריח רע של הקרבנות?!

ענה הרבי: ידוע שמביא הקרבן היה צריך גם להתחרט על חטאיו ולשוב בתשובה שלימה, ואז היה עונו מתכפר על ידי הקרבן. אך לפעמים קורה שהתשובה לא היתה כדבעי, ונשאר עדיין מסרחון החטא, על כך באה הקטרת - להסיר סרחון זה.

(ע"פ 'ממעייני החסידות' פרשתנו - מ'שמועות וסיפורים' ח"ב ע' 63)

כ"ק אדמו"ר האמצעי

הטעם שכל הנביאים יבטלו לעתיד ורק אסתר ומרדכי לא יבוטלו גם בהגלות נגלות לעתיד מבחינת טוב הכללי, כמ"ש ונגלה כבוד ה' כו' - משום, דבחינת אסתר ומרדכי הן בבחינת העצמות שנקרא מאור ולא אור, וכל אור יש לו ביטול והתכללות כו', אבל בחינת מאור עצמו אין לו ביטול והתכללות כו' וד"ל.

(שערי אורה, שער הפורים עו, ב)

כ"ק אדמו"ר הצמח צדק

מחצית השקל (ל, יג)

פעם נתן אדמו"ר ה"צמח צדק" חצי רובל לנכדו הרבי הרש"ב נ"ע (שהיה אז כבן ארבע), ואמר לו: "הרי לך מחצית השקל".

והמשיך - שים לבך לתיבת "מחצית": האות "צ" (רמז לצדיק) הוא במרכז, ומי שקרוב ומקושר לו (הוא אומר לצדיק) הן אותיות "ח" ו"י" - חי! ואילו המתרחקים ממנו הן אותיות "מ" ו"ת" - מת...

(ע"פ 'ממעייני החסידות' פרשתנו - מ'שמועות וסיפורים' ח"א ע' 120)

כ"ק אדמו"ר מהר"ש

פסל לך שני לחת אבנים (לד, א)

א' השינויים בין הלוחות הראשונות לאחרונות הוא, שבלוחות האחרונות כתיב "למען ייטב לך", ובלוחות הראשונות לא נאמר "טוב". והענין - כי "טוב" הוא כמאמרם "טוב מאד" - זה יצר-הרע, כי יצר-הרע לאחר הבירור הוא טוב מאד. ולכן, בלוחות הראשונות שהיו ישראל במדרגת צדיקים, לא כתיב "כי טוב", אבל לוחות אחרונות, שהיו בבחינת בעלי-תשובה (ובמקום שבעלי תשובה עומדים כו'), יצר-הרע לאחר הבירור - לכן כתיב בהם "טוב".

(ספר המאמרים 'תרל"ב ע' רמח)

פתגם השבוע בענייני גאולה

בני-ישראל מצד עצמם אינם שייכים כלל וכלל לענין החטא ח"ו, וכל הענין בא רק בגלל זה שהקב"ה בחסדו הגדול רצה להביא את בני-ישראל לעלי הכי גדולה (למעלה ממצבם מצד-עצמו), לכן "עלילה נתלה בו" ונעשית ירידה גדולה לפי שעה (על-דרך מה-שנאמר "ברגע קטן עזבתיך") ובחיצוניות (רק למראה עינים), בכדי להביא את העלי שלא בערך, ולא רק עלי לרגע קטן (כנגד "רגע קטן עזבתיך"), אלא עלי נצחית שאין אחרי הפסק כלל. כפי שהיה בגאולה האמיתית והשלימה - שבאה על-ידי הירידה הגדולה בגלות - גאולה נצחית שאין אחרי גלות.

(משניות ש"פ תשא ה'תשנ"ב)

כ"ק אדמו"ר מהורש"ב

"כי תשא את ראש בני-ישראל" - שצריכים להגביה בחינת המלכות להמשיך גילוי אור-אין-סוף במלכות. וזהו על-ידי "ונתנו איש כפר נפשו" - שזהו בדרך-כלל העבודה בבחינת אתכפיא ואתהפכא כו', ואחר-כך מבאר "זה יתנו גו' מחצית השקל" - שזהו העבודה דנפש האלקית לתקן את הנפש הבהמית, ועל-ידי-זה "עשרים גרה השקל" - הוא גילוי שרש ומקור הנשמה.

(המשך תעריב' ח"ב ע' תתצב)

כ"ק אדמו"ר מהור"י"צ

ועשית כיוור נחשת (ל, כח)

רבינו הזקן אמר: בתרומת המשכן היו זהב וכסף ונחושת. ולא היה דבר המבריק זולת מראות הצובאות שמהם נעשו הכיור וכנו. הכיור וכנו הם הבאים באחרונה בכל כלי המשכן, ותשמישו הוא בראש כל עבודות המשכן, כי נעוץ תחילתן בסופן.

(היום יום' ט"ז אד"א - א' תשא)

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

יש לבאר הקשר דתחלת הפרשה וסיומה (ד'נעוץ סופן בתחלתן ותחלתן בסופן): על-ידי "תשא את ראש בני ישראל" (על-ידי משה רבינו) נעשית ההתנשאות והעלי לדרגת הכתר שלמעלה מן ה"ראש". ושלמות גילוי זה הוא בקרני ההוד של משה (בסוף הפרשה), בחינת הכתר שלמעלה מהראש, ומעין זה בבחינת משה שבכל א' מישראל.

(משניות ש"פ תשא ה'תשנ"ב)

היחסים של בעל-תשובה עם משפחתו

מענה הרבי לאחד שכתב שהתקרב לחיי תורה ומצוות, ובני משפחתו בבלוהו על זה ורצו להשפיע עליו שיתרחק מדרך התורה ומצוותיו:

ה"ה
 H.A.B. Dec. 14, 1960

שגמרו לחיים, זכרונם לברכה. תורתו נהגה, יש להם חזקתו ומצוותו והפסקתו. ומה שכתבתי להם שיש להם חזקתו ומצוותו והפסקתו. ומה שכתבתי להם שיש להם חזקתו ומצוותו והפסקתו.

דברי הרב
 פ"ד א"א
 פ"ד א"א
 פ"ד א"א
 פ"ד א"א
 פ"ד א"א
 פ"ד א"א
 פ"ד א"א
 פ"ד א"א
 פ"ד א"א
 פ"ד א"א

בתקופתנו, כו"כ [= כמה וכמה] מאלו שבחרו בחיים, בדרך תורתנו תו"ח [= תורת חיים] יש להם בלבולים ומניעות מבני משפחתם שרוצים שיחזרו מבחירתם זו.

והדרך היותר מתאימה וקרובה יותר לשלום: (1) לא להכנס כלל לשקו"ט [= לשקלא וטריא] וטענות ולהמנע ממחלוקת בזה. לכתוב רק ע"ד [= על דבר] עניני משפחה וכיו"ב - [לאחרי שמודיעים פ"א [= פעם אחת] שבחרו בהחלט בדרך התורה. והרי כבר הודיע זה].

(2) לא להתבלבל מהזלזולים וכיו"ב שבמכ"תבם]

(שכנ"ל כו"כ מסוגו מקבלים מכ' כאלו). ובפרט שיודע שזהו בא בתקוה - אולי עי"ז [= על ידי זה] יכריחוהו לסור מדרך התומ"צ [= התורה ומצוות].

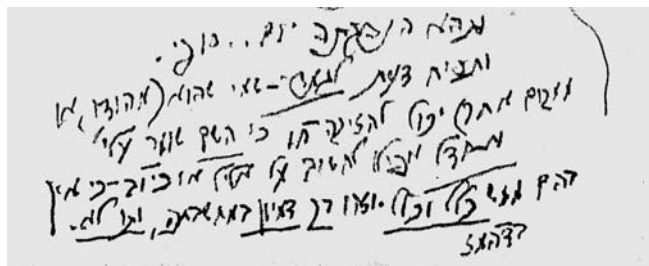
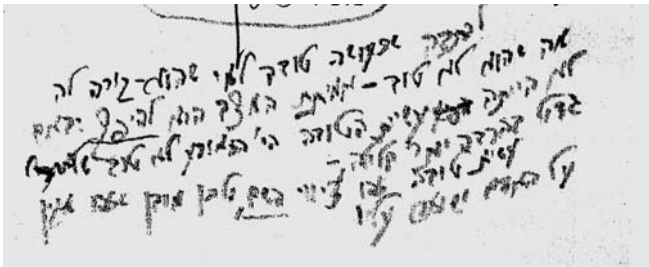
(3) ללמוד בהתמדה ושקידה. והרי הצלחתו בזה - תהי' המענה היותר טובה להטענות שכותבים לו. וסו"ס [= וסוף סוף] יתקבל זה גם אצל הטוענים.

בנוגע לפרנסה - יתבונן כשיתקרב הזמן לזה בנוגע לזקן ופאות - יקבע הסגנון אם ואיך להודיע - לאחר שיקבל המענות על כל מכ' שלו ויענה עליהם וכו'.

הרבי, בהתבטאות חריפה נגד הרעיון לבצע הפלה:

הריגה במזיד של יצור שאין עדיין ביכולתו להגן על עצמו מן הרוצים לרצחו

צרור אגרות-קודש בפירסום ראשון מתוך 'תשורה' לחתונת סימפסאן-קרליבך

עשיית טובה לא מזיקה

בי"ה, י"ז מ"ח תשד"ח
ברוקלין, נ. י.
ברכה ושלוש!

מאשר הנני קבלת מ"י ובו בקשת ברכה פ"י מיום בי מ"ח, ובעת רצון יקרא על ציון כ"ק מו"ח אדמו"ר זצוקלה"ה נבג"מ זי"ע כשתכתוב השמות של כל אלה שמבקשת ברכה עבורם בצירוף שם האם שכן מזכירים בתפלה.

ובטח למותר להדגיש על הכרח הנהגה בחיי היום יומים שתהא מתאימה להוראות תורתנו תורת חיים וקיום מצותי עליהם נאמר וחי בהם, שנוסף על העיקר שכן הוא ציווי הקב"ה הרי זה גם הדרך לקבלת הברכה בהמצטרף להאדם.

לכתבה שכשעושה טובה למי שהוא – קורה לה מה שהוא לא טוב – אמינית המצב הוא להיפך: באם לא הייתה עשיית הטובה ה"י המאורע לא טוב שלאחרי גדול בהרבה יותר חלילה – עשיית טובה זהו ציווי השם, ולכן מובן שזהו מגין על האדם ושומר עליו.
בברכה

תחדל לחשוב על אליל ...

בי"ה כ"ג תמוז תשד"ח
ברוקלין, נ. י.
ברכה ושלוש!

מאשר הנני קבלת מ"י ובו בקשת ברכה פ"י מיום 7/10,

ותהא הנהגתה יום .. [כהנוסח שבאגרת הקודמת] סופי.
ותסיח דעת לגמרי – שמי שהוא (מהודו, או ממקום אחר) יכול להזיקה ח"ו כי השם שומר עליי
ותחדל אפילו לחשוב על אליל או כיו"ב – כי אין בהם ממש בלל וכלל. וזהו רק דמיון במחשבתה, ותו לא.
בדהמ"ז [= בדיקת המזוזות]
ובעת רצון יקרא על ציון כ"ק מו"ח אדמו"ר זצוקלה"ה נבג"מ זי"ע.
בברכה

מרקע חילוני...

בי"ה, כ"ב תמוז תשמ"ה

ברוקלין, נ. י.

ברכה ושלוש!

... לכתבה שבאה מרקע חילוני – בודאי ידוע לה שרקע זה נמשך דור או ב-ג דורות לכל היותר, ולפני זה הי' רקע של עשיריות דורות שומרי יהדות ומצותי ועד כדי מסירת נפש.

ניגון ד' בבות קודם הקידושין

בי"ה, ד' טבת תשמ"ו

ברוקלין, נ. י.

שלום וברכה!

... בודאי החתונה כדמו"י [= כדת משה וישראל], ולכן כדאי שינגנו קודם טקס הקידושין הניגון הידוע (דדי בבות) של אדה"ז.

הפלה – זוהי הריגה במזיד

בי"ה, ט' כסלו תשמ"ה

ברוקלין, נ. י.

ברכה ושלוש!

במענה על ההודעה אודות מצבה,

השייטת ימלא ימי הריגה כשורה ובנקל ותלד זחוי"ק בעתה ובזמנה כשורה ובקל.

בברכה

מ. שניאורסאהן

בי"ה, ד' טבת תשמ"ו
ברוקלין, נ. י.

הו"ח אי"א נו"כ וכו'
מוה' שי' כהן

שלום וברכה!

במענה על ההודעה מקביעות זמן חתונה בנס
האברך מוה' שי' עם ב"ג מרת תני' ליום
כאד אד"ר הבע"ל,

הנני בזה להביע ברכתי ברכת מזל טוב מזל
טוב ושתי' בשעה טובה ומוצלחת ויבנו בית בישראל
בנין עדי עד על יסודי התורה והמצוה כפי שהם
מוארים במאור שבתורה זוהי תורת החסידות.

ויררו מהם רוב נחת יהודי אמיתי

בברכת מזל טוב
מזל טוב

באם יהיו ח"ו כאלו שירצו לפתותה שיעשו רחמנא ליצלן
הפלה –

תאמר להם שזוהי הריגה במזיד של יצור שאין עדיין
ביכולתו להגן על עצמו מן הרוצים לרצחו. והשם אשר יצר את
העובר, הוא שיצר אותם לפני זמן, ועינו פקוחה וכו'.

דקה הליכה מ-770 • מלון מפואר • בפורמט קטן • סטייל גבוה • דירות סטודיו מפוארות

917-691-5212
718-473-5937

♦ החלפת מצעים ומגבות
♦ שרותים ואמבטיה מפוארים
♦ סבונים ושפפו בשפע
♦ שרות מלא!

♦ מטבח מצויד במיטב השכלולים המודרניים: מקרר, מיקרוגל, טוסטר, מיחם

♦ ארוחת בוקר, מקרר עם שתייה כל היום.
♦ טלפון חופשי
♦ אינטרנט מהיר חופשי
♦ וידאו

קינגסטון הוטל

Van Service

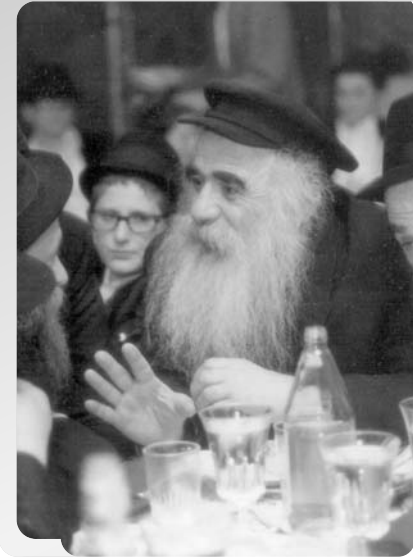
שרות הסעות

15 passenger van for all your travel needs:
airports, pick ups, weddings, etc.
long distance trips, and light moving

טלפון: (718) 778-8661
פלאפון: (917) 699-3937

שרות הסעות בארץ ישראל 0508-810-300

◊ שדה תעופה
◊ חתונות
◊ הובלות קטנות

מאת הרב לוי-יצחק גינזבורג
משפיע בישיבת תות"ל המרכזית - כפר
חב"ד, ובישיבה-קטנה תורת אמת, ירושלים

יהודים, אימרו אמת!

אסתר ו"עם מרדכי" ידעו, שעם ישראל אינו כפוף לטבע העולם, גם אם עליו לנהוג ולפעול על-פי הטבע. אכן צריכים לפעול בדרך הטבע, וב"אופן המתקבל" (כפי שאסתר הלכה בדרך הטבע להתחנן בפני אחשוורוש) – אבל אסור לנו לחשוב לרגע שהמסר שלנו נקבע לפי התנאים הסביבתיים, אם העולם יקבל זאת או לא. המסר נקבע אך ורק לפי הוראות התורה שקובעת לנו אם ומתי יש להתחשב בעולם

ונעשים", עלינו להפיק לימוד והוראה לימינו אלה מדברי הימים ההם ומסיפור המגילה. בפרט לפי הפירוש הידוע בדברי המשנה "הקורא את המגילה למפרע – לא יצא", שמי שקורא את המגילה כדבר שהיה רק בהיסטוריה ("למפרע") – לא יצא.

בכלל, חג הפורים הוא חג של אחדות ושלוש, וכפי הפירוש הידוע (שהרבי מלך המשיח חוזר עליו פעמים רבות) שגזירת המן הייתה עלולה לפגוע חיו בישראל רק בגלל היותם במצב של "מפוזר ומפורד", ללא אחדות ושלוש ביניהם.

לכן, כדי לבטל את הגזירה, אמרה אסתר למרדכי: "לך **כנוס** את כל היהודים" – אחד, ולכד אותם יחדיו באחדות אמיתית. ואכן,

החשיבה שמאחורי המעשה

ישנו סיפור מפורסם אודות הרבי שבדרכו הביתה נענע בראשו לשלום ליהודי מחסידי פולין שעמד בדרך, ואילו כשעמד בדרך גוי, הניף הרבי אליו את ידו לשלום. פנה אותו יהודי בתרעומת אל הרבי: מדוע לגוי הרבי מניף את ידו, ואילו אלי הרבי רק מנענע בראשו? אמר לו הרבי: מעודי לא הרכנתי את ראשי בפני גוי...

בעמדנו בסמיכות לימי פורים קטן, עליהם נאמר "והימים האלה נזכרים –

לחיים, לחיים, א' פריילעכען פורים קטן! על פורים קטן הובא פסק דין בשולחן ערוך "וטוב לב משתה תמיד!" וב"דבר מלכות" לפרשת תשא בסיומו אומר על כך הרבי מלך המשיח שליט"א "שי"זה [הפורים] הקטן גדול יהיה", ולא רק "יהיה" לשון עתיד, אלא "יהיה" לשון עבר והווה, על ידי שחוגגים את 'פורים קטן' ו'שושן פורים קטן' בשמחה גדולה, מוסיף בשמחה באופן של "מעלין בקודש"; או אז פורים גדול ושושן פורים גדול יהיה עוד יותר גדול, גדול למעלה מגדול. ועל ידי שמחה פורצים כל הגדרים, עד העיקר – שהרגע האחרון של הגלות נעשה הרגע הראשון של הגאולה. ועוד והוא העיקר – תיכף ומיד ממש.

על-ידי עמידתם של ישראל "כאיש אחד בלב אחד" בטלה הגזירה, ו"ליהודים הייתה אורה ושמחה וששון ויקר".

מסיבה זו, גם מצוות החג מלאות בתוכן גלוי של אחדות ושלוש – ביום זה עושים איש למען זולתו הרבה יותר מבכל השנה: "משלוח מנות איש לרעהו", ולא רק ל"רעהו", לחברו ולמי שבערכו, אלא גם "ומתנות לאביונים", גם לכאלו שהם הרבה למטה ממנו, גם ל"אביון" שהוא "תאב לכל דבר".

ואף-על-פי-כן, למרות החשיבות הנפלאה של האחדות והנכונות לעשות הכל לשם כך, מוצאים אנו דווקא במגילת אסתר הדגשה הפוכה, לכאורה: סירוב מוחלט של מרדכי היהודי ו"עם מרדכי" הנאמנים לו, לוותר על "קצו של יו"ד" גם למען האחדות והשלוש!

– למרות שאחשוורוש הכין סעודה כשרה, **למהדרין מן המהדרין**, לפי הדרישות ההלכתיות המחמירות ביותר – כפי שפירשו חז"ל את הפסוק "כי כן ציוה המלך... לעשות כרצון איש ואיש" – "כרצון מרדכי (איש יהודי)" והמך ("איש צר ואויב") – מסרב בתוקף אותו "מיעוט שוליי", "עם מרדכי", להשתתף "בסעודתו של אותו רשע", ומתעקש שלא להיגרר אחר רוב היהודים הדתיים והחרדיים שהשתתפו בסעודה ושמוחו על שהמלך אחשוורוש דואג לכל צרכיהם ועושה מאמץ עליון כדי שכולם יהיו מרוצים.

אומרים חז"ל שאותו רוב גדול של יהודים ששמוח על ההזדמנות להוכיח את נאמנותו למלך ולממלכה ולכן השתתף באותה סעודה, הוא זה שגרם ר"ל לגזירת המן. "מפני מה נתחייבו שונאיהן של ישראל שבאותו הדור כליה – מפני שנהנו מסעודתו של אותו רשע!"

לכאורה, מה כל-כך גרוע בהשתתפות בסעודה המלכותית, כאשר "אותו רשע", המלך אחשוורוש, "הולך לקראתנו" ועושה כל מאמץ כדי שהכל יהיה כשר בתכלית, למהדרין מן המהדרין? למי מפריעה עצם ההשתתפות באותה סעודה?

מבאר הרבי (לקוטי שיחות חלק ל' ועוד): מה שמפריע כאן הוא לא **מעשה** ההשתתפות בסעודה, אלא **כיוון החשיבה** העומד מאחוריה. העובדה שהיהודי רודף אחרי הגוי ונגרר אחריו, הוא מחפש ומשתדל ועושה הכל כדי שהגוי וה"גוישקייט" יחשיבו אותו.

כאשר כיוון החשיבה הוא כזה, ניתן להוכיח ולהביא כל מיני ראיות מן התורה – מדברים שביסודם הם אמיתיים ונכונים, שהרי עמלק "יודע" (לא רק חכם ומבין) את ריבונו, יש לו "דעת", התקשרות, הכרה והרגשה באלקות – שצריך לפעול בדרך

"אין זה כפי שחוששים שבצורה כזו יהיו מחלוקות וצרות ופירוד הלבבות. זו דרך קצרה הכרוכה בקשיים בתחלתה, אך בסופה – מתוקה, כיון שיימנעו כל הצרות שלאחר זה. לא כן כאשר ישנה בריחה מן האמת ויש רצון להתפשר, ויתור על שלשה רבעים כדי להחזיק ברבע. זו דרך המוליכה למחלוקת תמידית ולויתור תמידי צעד אחר צעד."

הטבע ולא להתגרות בגויים, ועד כמה חשוב לוותר בשביל השלוש והאחדות.

ומכאן קצרה הדרך להשתתפות בסעודתו של אותו רשע, מהטעם הפשוט שעלינו להיראות שאין אנו שונים ומובדלים. גם אם בביתנו פנימה אנו נוהגים אחרת, בכל זאת אנו חלק מן המדינה, אזרחים נאמנים, ואפילו פטריטיים. ובפרט כאשר המלך אחשוורוש יוצא מגדרו כדי לדאוג לצורכי הכשרות המהודרת שלנו, כיהודים שומרי מצוות.

– מה אפשר לדרוש ממנו יותר מזה? על מה ולמה ההתעקשות המיותרת הזו שלא להשתתף עמו ולהיות **דווקא** שונים ומובדלים, דבר שרק יגדיל את הניכור ואת השנאה בין כל חלקי העם ותושבי המדינה? מלמדת אותנו התורה, שלא זו בלבד שהיה אסור לנהוג כך, אלא שדווקא דרך זו, של היסחפות והיגררות אחרי הגוי וה"גוישקייט", היא זו שהובילה, חלילה, לגזירת המן.

מאוחר יותר בסיפור המגילה, שוב מוצאים אנו אותה נקודה בהתנהגותו של מרדכי היהודי: כאשר המלך אחשוורוש גוזר שכולם חייבים לכרוע ולהשתחוות להמן – "ומרדכי לא יכרע ולא ישתחוה".

ושוב, למרות שלפי דברי חז"ל לא היה מדובר באיסור השתחוואה לעבודה-זרה ח"ו, אלא על "אנדרטי" בלבד, דבר שיש מקום

להתירו על-פי הלכה. ובפרט כשקיימת סכנת פיקוח-נפש מוחשית באם ירגיזו את המן הרשע צורר כל היהודים – מרדכי היהודי "לא יכרע ולא ישתחוה", ויותר מזה, הוא "לא קם ולא זע ממנו". מכל מקום, מרדכי היהודי אינו מחפש "היתרים" הלכתיים להשתחוות להמן. הוא אינו מחפש להתפשר ולוותר קצת כדי שלא להתגרות ברשע ולשמור על ה"דו-קיום בשלוש". יתירה מזו: הוא אפילו לא מסתתר בביתו עד יעבור זעם, כדי שלא להיתקל בהמן ולהימנע מעימות ישיר וגלוי עמו. אלא הוא יושב לו "בשער המלך", בוודאות גמורה שהמן (בהיותו ראש שרי המלך) עומד להגיע לכאן והעימות הוא בלתי-נמנע.

ואפילו בשעה ש"עבדי המלך אשר בשער המלך" מעירים לו: "מדוע אתה עובר את מצוות המלך" – הוא אינו זז ממקומו, אלא עומד על מעמדו בכל התוקף היהודי הנצחי. הוא אינו מתייחס בכלל להמן ולעובדה שהוא דורש שכולם ישתחוו לו.

[וכפי שהיה נוהג לומר המשפיע ר' מענדל פוטרפס, שהוא אינו מתפעל כל-כך מה"לא יכרע ולא ישתחוה", כמו מהעובדה ש"לא קם ולא זע" – שכל הרעש הגדול של המן אינו תופס מקום אצלו כלל. המן פשוט לא קיים אצלו כלל וכלל!]

ולכאורה, מדוע להתגרות?! מדוע להתעקש על דברים שאינם מוכרחים על-פי ההלכה ובכך לסכן את קיומם של כל היהודים? וכפי שאכן היה בפועל: "ויבז בעיניו לשלוח יד במרדכי לבדו, כי הגידו לו את עם מרדכי" – המן הבין שאין זה רק שיגעון חולף של איזה תמהוני, אלא זהו אופיו ומהותו של "עם מרדכי", שאין הוא כורע ומשתחוה לשום דבר, בלתי לה' לבדו. וזה מה שקומם אותו.

אולי היו אז כאלו שהוקיעו את "התנהגותו הבלתי-אחראית" של מרדכי, שללא כל צורך וללא כל תועלת מתעקש להפגין את אי-כניעתו ואי התייחסותו להמן. אך התורה מלמדת אותנו שדווקא דרכו זו של מרדכי – שלא להשתתף בסעודת אחשוורוש, ולא לכרוע ולהשתחוות, או אף לקום ולזוז מפני המן – היא המביאה לניצחון על המן, לגאולה ולישועה. ואילו דרך ההתרפסות והרכנת הראש בפני הגוי וה"גוישקייט", מובילה לצד השני, רחמנא ליצלן.

לומר את האמת!

כעת נבין היטב כיצד הגזירה הנוראה והקשה ביותר בתולדות עם ישראל נחתה על

עמנו דווקא בתקופה הזוהרת ביותר שלו, כאשר ראש הסנהדרין "יושב בשער המלך" המושל בכיפה, ואשת המלך ("אשתו כגופו דמיא") היא בת נאמנה לעם ישראל;

כעת גם נבין מדוע האמצעים לביטול הגזירה לא כללו "משלחות דיפלומטיות", אלא "צום ובכי ומספד". ואפילו אסתר המלכה שהלכה להתחנן לפני אחשוורוש בדרך הטבע – לא טיפחה עצמה ביופי גשמי, שהרי אף היא נערתיה צמו שלושה ימים, דבר שלא תורם בדרך הטבע ליופי ונשיאת-חן.

– כיוון שאסתר ו"עם מרדכי" ידעו, שעם ישראל אינו כפוף לטבע העולם, גם אם עליו לנהוג ולפעול על-פי הטבע. ואסור לו להרכין את הראש ו"להתכופף" בפני הטבע ומציאות העולם!

נכון אמנם שהתורה אומרת שבדרך כלל צריך לפעול בדרך הטבע, ב"כלים דתיקון" (כפי שאסתר הלכה בדרך הטבע להתחנן בפני אחשוורוש) וב"אופן המתקבל" – אבל אסור לנו לחשוב לרוע שהמסר שלנו נקבע לפי התנאים הסביבתיים, אם העולם יקבל זאת או לא. המסר נקבע אך ורק לפי הוראות התורה. התורה, היא ורק היא קובעת לנו אם ומתי יש להתחשב בעולם.

ובנידון זה אומרת לנו התורה את דבר ה' ביד עבדיו הנביאים (שיחת ש"פ ויגש תשמ"ז): "כאשר נשמעת טענה בעולם ש"ספדו ספדנייא וחנטו חנטייא" – אזי צריכים לומר בפירוש את המציאות האמיתית על פי תורה, ואין מה לחשוש כיצד תהיה התגובה כו', מכיון שהעולם מוכן לקבל את הדברים ... צריכים רק לאומרם בדברים היוצאים מן הלב, שאז פועלים הדברים פעולתם. ובאופן שהפעולה היא בדרכי נועם ודרכי שלום, מבלי שיהיה צורך לבטל איזו התנגדות (ועל אחת כמה וכמה שאין צורך במלחמה) – כפי שראו במוחש כל אלו שעסקו בה.

ושם: "לכאורה, יכול לבוא משהו ולטעון: דיבורים אלו הם "ווילדע רייד" אשר בכל הזמנים והדורות שלפנינו לא נאמרו, ומה מדברים לפתע דיבורים כאלו. כיצד יגיב העולם לשמע דיבורים כאלו?!

והרבי משיב על טענה זו: ובכן, לכל לראש צריכים לדעת שאין מה להתפעל מהעולם, מה יאמרו וכו', מכיון שכן הוא האמת ע"פ תורת אמת, יש להכריז על כך באופן גלוי. ויתירה מזה – המצב כיום הוא שגם העולם מוכן לקבל זאת, צריכים רק לבוא ולומר באופן גלוי."

כל היהוכחותי מ"אמאל" (אותיות

כל ה'הוכחות' משנת תש"י, שלאחר הסתלקות כ"ק אדמו"ר מהור"צ נ"ע, השתמשו בכל התארים שאומרים אחרי הפטירה (וכן ה"טענה" שהרבי כתב כמה פעמים אודות "הרחקת יהודים מדא"ח") – אין להם שום שייכות לכאן, והרי זה בדיוק כמו מי שיביא היום הוכחות מוחלטות שהרבי אינו נשיא דורנו ממכתבים מפורשים שהרבי כתב בשנת תש"י – שכן מאז היו הוראות מפורשות להיפך, ושעתה זהו המסר שלנו לעצמנו ולעולם.

"עמלק" משנת תש"י, שלאחר הסתלקות כ"ק אדמו"ר מהור"צ נ"ע, השתמשו בכל התוארים שאומרים אחרי הפטירה (וכן ה"טענה" שהרבי כתב כמה פעמים אודות "הרחקת יהודים מדא"ח") – אין להם שום שייכות לכאן, והרי זה בדיוק כמו מי שיביא היום הוכחות מוחלטות שהרבי אינו נשיא דורנו ממכתבים מפורשים שהרבי כתב בשנת תש"י, שאין לו שום שייכות לזה כלל וכלל, כמפורסם – שכן מאז היו הוראות מפורשות להיפך, ושעתה זהו המסר שלנו לעצמנו ולעולם.

והרי גם כיום אין אף אחד בליובאוויטש שחושב על "ממלא-מקום" ח"ו וח"י, משום שלכולם ברור (גם אם יש ויכוח על ה"ניסוחים") שהרבי ממשין להנהיג בפועל את עם ישראל בדיוק כמו קודם, ושהוא – ורק הוא – "נשיא דורנו", שופט דורנו, יועץ דורנו ונביא דורנו, הנותן הוראות ומייצע

עצות בהווה לכלל ולפרט בדברים השוטפים שקורים כל הזמן!

יש לנו הוראה ברורה (מש"פ שופטים תנש"א) "לפרסם לכל אנשי הדור, שזכינו שהקב"ה בחר ומינה בעל בחירה, שמצד עצמו הרי הוא שלא בערך נעלה מאנשי הדור, שיהיה ה"שופטיך" ו"יועציך" ונביא הדור, שיורה הוראות ויתן עצות בנוגע לעבודת כל בני ישראל וכל האנשים דזור זה, בכל עניני תורה ומצוות, ובנוגע להנהגת חיי היום-יום הכלליים", ואודות גודל הזכות והאחריות של כל אחד ואחת מאנשי הדור לקבל על עצמו ("אֶנְנֵעֲמֵעַן אויף זיך") את ה"שופטיך" וה"יועציך" ולציית ("אויספאלגן") להוראותיו ועצותיו הטובות, הוראה זו, בפשטות, לא יכולה להתבצע על-ידי "נאמנות למורשת הרבי", "הוקרת זכרו" וכיו"ב ח"ו, אלא צריך "לומר בפירוש את המציאות האמיתית על פי תורה" (ולעשות זאת בצורה היותר רשמית והיותר מוסמכת): הרבי הוא אכן חי וקיים (שלא כמו אדמו"ר הרי"צ, בשנת תש"י). הוא מנהיג אותנו ואת כל העולם בפועל ממש כל הזמן. הוא נותן הוראות ("שופטיך") בהווה, ואפשר לשאול אותו עכשיו שאלות ("יועציך") ולקבל עכשיו תשובות, ונבואותיו הברורות נאמרות גם עכשיו,

"עד הנבואה העיקרית, הנבואה ("לא רק בתור חכם ושופט, אלא בתור נביא – שזהו בוודאות") ש"לאלתר לגאולה" ותיכף ומיד ממש "הנה זה משיח בא", ולכל אנשי הדור ישנה הזכות והאחריות לקבל אותו על עצמם ולציית להוראותיו ועצותיו הטובות."

לא לפחד

מאמירת האמת

נסיים בדברי הרבי מלך המשיח בשיחת פורים תש"ל (הובאה בתרגום חופשי ללה"ק בילקוטי-שיחות' חלק כ"א עמוד 414 ואילך. ההדגשות אינן במקור):

"...צריכים הרי לסיים בדבר טוב – הטעם מדוע נקראים בני ישראל במגילת אסתר בשם יהודים בלבד ולא – כפי שהם נקראים בתנ"ך כולו – בשמות: ישראל, בני ישראל, יעקב, ישורון, עברים. ומסביר רבנו הזקן, שזהו מה שהגמרא אומרת שכל הכופר בעבודה זרה נקרא בשם יהודי. מה היה ענינו של המן? הוא לא רצה להשמיד את הגוף, הוא רצה "להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים", היינו כל אלה שהם כופרים

בעבודה זרה, ואילו עלתה ר"ל וח"ו מחשבת חוץ לכפור לרגע, לא היתה נגזרת עליהם גזירת המן.

"קוראים שוב את סיפור המגילה בשנת תש"ל. צריכים לדעת: הנה היה ההמן שבדורנו, היטלר, והוא רצה להשמיד להרוג ולאבד את היהודים, את אלה שכופרים בעבודה זרה. ולכן אלה שרוצים להלחם בהיטלר עניינם הוא לכפור בעבודה זרה. מהו ענינו של עבודה זרה? עבודה זרה אין זה לא לשון, לא לבוש, לא תרבות ולא אכילה ושתייה, עבודה זרה הוא ההיפך מאמונה.

"גם היטלר וגם המן אמרו והבהירו מה זו אמונה. לא יכרע ולא ישתחוה לאלקים אחרים עדיין לא מספיק, אלא הוא פירש שהכוונה למפוזר ומפורד בין העמים ודתיים **שונות מכל עם** – זהו ענינו של יהודי, לא שהוא מזדנב אחרי כל הגוים ורוצה שיחשיבו אותו לא גרוע מהגוי. והא ראייה – הוא מתנהג כמו הגוי, יש לו אותם חוקים, אותם מנהגים ואותן מדות הצדק והיושר, בא המן וטען ש"דתיים שונות". ומרדכי ואסתר לא הפריכו טענתו זו, שהרי הם לא טענו שזה לא נכון, אסתר רק טענה שהם מוכנים להימכר לעבדים ולשפחות אך לא הכחישה את עצם העובדה.

"אכן אמת הדבר, אם רוצים שיהיו יהודים, היפך דעתו ורצונו של המן או של היטלר ויורשיו, אין עצה אחרת, אלא – דתיים שונות מכל עם. רק על ידי כך יש קיום לעם היהודי. נלחמים בהמן ובהיטלר,

ונלחמים עם הערבים שלא יבצעו את אשר הם זוממים, וכן שלא יבצע ה"אל זר אשר בקרבך" – היצר הרע – את אשר הוא זומם.

"ואז ישנה ההבטחה, שאם יהודי עומד בתוקף שלא יכרע ולא ישתחוה גם כשאומרים לו שכן ציוה לו המלך, כי יש לו צו מאת מלך מלכי המלכים מלכו של עולם, הדבר בטוח אז שלא יגעו בו לרעה, כי אם "ונהפוך הוא" ש"נפל פחד היהודים עליהם", עד שמרדכי מתמנה למשנה למלך, כל זמן שנמצאים בגלות, ויש בכך משום הכנה קרובה ויכלי להמשכת ברכת ה', להקמת מלכות ישראל, על ידי הקביעה של הוי' ימלוך לעולם ועד, והיתה לה' המלוכה, שזה יהיה כשיהיה עלו מושיעים בהר ציון – כפירוש רש"י בפסוקים ובפשיטות ובהחלטיות שזה מכוון על מלך המשיח, שהוא יהיה ה"מושיעים בהר ציון", ואז יהיה "והיתה לה' המלוכה", **יבוא ויגאלנו ויוליכנו קוממיות לארצנו בקרוב ממש מתוך שמחה וטוב לבב.**

"כן תהיה לנו", אם החל ממחר תהיה עמידה תקיפה של יהודי מול יהודי אחר שיאמר לו את האמת: "זו הלכה של תורת אמת, שהיא תורת חיים, ומאחר שברצוננו שיהא עם ישראל חי – יש להחזיק בתורת חיים, אין לי סמכות לשנות את הדבר, ויכול אתה לעשות איתי כל מה שתמצא בדברך. אז יישאר כך, כיון שלא אני האדון לדבר". אז יושג הדבר אצל היהודים, וכל שכן שיושג אצל הגויים.

"אין זה כפי שחוששים שבצורה כזו יהיו מחלוקות וצרות ופירוד הלבבות. זו דרך קצרה הכרוכה בקשיים בתחלתה, אך בסופה – מתוקה, כיון שיימנעו כל הצרות שלאחר זה. **לא כן כאשר ישנה בריחה מן האמת ויש רצון להתפטר, ויתור על שלשה רבעים כדי להחזיק ברבע.** זו דרך המוליכה למחלוקת תמידית וליתור תמידי צעד אחר צעד עד שסוף סוף יהא הכרח להיעצר מבלי יכולת להיענות לכל הדרישות שתבואנה. אם כן מוטב לעשות זאת מתוך שמחה וטוב לבב מאשר מתוך דוחק וצרה ולאחר נפילת ר"ל חללים במובן הרוחני בתפוצות ישראל ובארץ ישראל, משום הויתור שלא במקומו, בגלל הריצה אחר שלום שאינו אלא שלום של שקר המביא מלחמה לאחריה.

"הדרך היא כמסופר במגילה, עמידה חזקה על הנפש במשך כל השנה כפי שמוסבר ב"תורה אור", שהביאה לאחר מכן לנצחון גמור עד שנפל פחד היהודים עליהם. כאשר גם הגויים הכירו שיש להרים את היהודים ולעזור להם עד שיהא "שמעו הולך בכל המדינות" שאז נעשה "דורש שלום", השלום האמיתי, ולאחריה סמיכת גאולה לגאולה גאולת פורים כש"אכתי עבדי דאחשורוש אנן" לגאולת פסח בחדש ניסן, כאשר "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות" בגאולה האמיתית והשלימה על ידי משיח צדקנו, בקרוב ממש."

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

דבר מלכות / המשך מעמוד 7

מה שלא מצינו מנהג זה בפירוש אפילו בשולחן-ערוך, ודלא כהמנהג דהקפות המפורש בשו"ע – הרי זה מורה שמנהג זה נעלה כל כך עד שלא ניתן להכתב בפירוש (כי אם ברמז) אפילו בשולחן-ערוך

דובר כמה פעמים שכאשר רואים שישנה הוספה בענינים בלתי-רצויים – צריכים להוסיף יותר בעניני טוב וקדושה. ועל-דרך "בקעה מצא וגדר בה גדר".

ועל-פי-זה, כאשר נמצאים בחושך כפול ומכופל דעקבתא דמשיחא, כאשר "החושך יכסה ארץ גו", "מלכיות מתגרות זו בזו" – הרי בודאי שצריכים להוסיף בכל עניני קדושה. ובמכל-שכן וקל-וחומר: אם מצב של "בקעה" בלבד מעורר את הצורך ד"גדר בה גדר", הרי על אחת כמה וכמה כאשר מדובר אודות ענין גרוע יותר – חושך כפול ומכופל.

ולכן, במצב כזה יש צורך להוסיף בכל עניני טוב וקדושה, מתוך שמחה של מצוה.

ואם יש ספק בנוגע לדבר מסויים אם הוא ענין של קדושה – הרי מכיון ש"שני התמידין" [שויתי ה' לנגדי תמיד] ו"טוב לב

1. עוד נקודה עיקרית בנוגע להדגשת ענין השמחה בימינו אלו – מובנת על-פי דברי ה"באר היטב" בסוף "אורח חיים".

ובהקדים: אף שבדרך כלל מביא ה"באר היטב" את דבריהם של נוי"כ השו"ע (מג"א, ט"ז ושי"ד), ולכן, לא מציינים (כל כך) לדברי הבאר היטב, כי אם למקור הדברים בנוי"כ השו"ע – הרי בכמה וכמה מקומות מוסיף הבאר היטב עוד ענינים כו', ואז מציינים לדבריו כו'. ומה גם – שזכה שפירושו יודפס על גליון השו"ע (ברוב הוצאות השו"ע)!

וז"ל הבאר היטב על דברי הרמ"א "טוב לב משתה תמיד": "תמיד – בית תפארתנו במהרה יעמוד, וביראה אותו נעבוד, נכון יהי הר הבית בראש הרים עדי עד".

ויש לומר, שבזה מרומז שההוספה בענין ד"טוב לב משתה תמיד" ממהרת ומזרזת את קיום היעוד "בית תפארתנו במהרה יעמוד כו".

משתה תמיד"] קשורים זה בזה, מובן, שלכל לראש יש להוסיף בענין השמחה. ובפרט שמכיון ש"שמחה פורץ גדר" – הרי על-ידי-זה גופא יפעל שיהי זה דבר של קדושה, הקשור עם "שויתי ה' לנגדי תמיד".

לגור בשליחות לחיות ב-770

לאחר שקיבל הרב מרדכי ענתי ברכה מהרבי שליט"א מלך המשיח, ליציאה לשליחות, כתב מכתב לא שגרתי אל הרבי, בו ביקש: א. ברכה לפתיחת בית חב"ד, ב. אישור לקרוא את המקום בשם "770 – בית משיח", ג. ברכה מיוחדת לכך, שכל מי שיגיע למקום יחוש כאילו הוא נמצא ב-770, "בית משיח" האמיתי... • כך החל סיפורו של '770 – בית משיח' בעיר פורט לודרדייל שבפלורידה. ומאז, כל השאר אקטואליה... • על קצה המזלג מפעילות עניפה

הסתפק בכאב, והסב את תשומת לבו של השליח המקומי לעובדה המצערת וביקש ממנו רשות לפתוח מקום חדש, שיהווה מענה הולם לצרכי הקהילה הגדולה.

השליח מצדו מורה לענתי להפנות את ההצעה אל המשלח – הרבי מלך המשיח. ענתי לא מבזבז זמן מיותר; שנה שלימה חלפה מאז עבר לפני הרבי בחלוקת הדולרים וביקש ברכה להיות שליח של הרבי. הרבי השיב לו: "אמן". לאחר מכן הוא מנסח מכתב אל הרבי, בו מבקש שלוש בקשות: א. ברכה לפתיחת בית חב"ד, ב. אישור לקרוא את המקום בשם "770 – בית משיח", ג. ברכה לכך, שכל מי שיגיע למקום, ירגיש ב-770 בית

וּם י"ט באלול ת"ש, מצויין בקרב חסידי חב"ד כתאריך היסטורי חשוב. באותו יום נכנס כ"ק אדמו"ר הרי"צ להתגורר בבניין מספר 770 שבשדרת איסטערן פארקווי, ברוקלין ניו יורק. 770, מספר סדרתי רגיל שלא אמר דבר לחסידי חב"ד באותם ימים – אולם במשך השנים הפך המספר לסמל חב"די מובהק. חמישים-ושלוש שנים חלפו מאז, ובעיר פורט לודרדייל שבפלורידה שטופת השמש, חש הרב **מרדכי ענתי** כי מבנה בית חב"ד המקומי צר מהכיל את הפעילות הרבה במקום, ואינו מצליח להגיע לכל שכבות הציבור. זה כאב לו. אך כאיש מעש הוא לא

מימין: בית הכנסת הנייד בדוגמת 770. משמאל: בית חב"ד נייד בטנק מבצעים חדיש ומפואר, ברחובות פלורידה

חנוכה שמח מ-770...

גם ילדי ה"סאנדיי סקול" חיים עם 770

טרמפולינה בהזמנה מיוחדת - צורת 770

פרוסה על כל רחבי פלורידה. במשך שוטטותי בפלורידה הבנחתי בתופעה מעניינת: בכל 'חורי' בפלורידה, בו פוגשים ישראלים, ניתן לשמוע ממנו את סיפור התפעלותו האישית מ'הרב מוטי' ו'בית משיח'. זאת, בשל הפעילות המדהימה, שאל מימדי הענק שלה לא נחשפי בעצמי. (לאמיתו של דבר, כתבה המוגבלת במספר עמודים עשויה לגמד את היקף הפעילות, אך גם ממה שייכת להלן על קצה המזלג אפשר לקרוא ולהתרשם). בכל זמן שהותי ב'בית משיח' עמדתי נפעם מול הכריזמטיות המרשימה שלו, תוקף ודבקות במטרה,

המקורי, נכנס הרב ענתי יחד עם ידידו גדעון דוק, יגאל שטיל וקבוצת מקורבים רחבה, אל 'בית משיח' 770 במטרה לשדרג את החום הפלורידאי לאש אהבה והתקשרות לרבי מלך המשיח.

הקו המנחה את פעילות 'בית משיח' הוא, לקשר כל יהודי אל המקור: אל הרבי ואל 770 מקומו של נשיא הדור.

ל א בכל יום יוצא לפגוש יהודי כמו רי מרדכי ענתי, או כמו שהוא מכונה כאן, בפלורידה, 'הרב מוטי'. הרב ענתי עצמו יושב בפורט לודרדייל אך מצודתו

משיח האמיתי.

היה זה בשנת תשנ"ג. זו לא הייתה בקשה שגרתית כלל וכלל. כאשר המזכיר הקריא את מכתבו בפני הרבי מלך המשיח, הנהג הרבי בראשו הק' להסכמה.

מיד לאחר שהתקבלה התשובה החיובית, החל הרב ענתי לחפש בקדחתנות אחר מקום שיהיה ראוי להיקרא 'בית משיח' – פלורידה; לאמיתו של דבר – ה'בית משיח' הראשון בעולם [כן, אפילו לפני השבועון העולמי 'בית משיח']!

ואכן, ביום י"ט באלול תשנ"ג – ג'ון שנים אחרי כניסתו של הרבי הרייז' ל-770

מכניסים את ספר התורה לבית הכנסת הנייד בצורת 770, ליד 770 המקורי בניו-יורק

בארץ הקודש, גם בניו-יורק, רבים מכירים את 'טנקי המצוות' הססגוניים שמתובבים ומפיצים אור של יהדות, חסידות וגאולה. בארץ ישראל, עצם הרכב הגדול הנוסע על הכביש, מקבל את תשומת הלב רצויה. בניו-יורק הרמקול שעל גבי הטנק מוסיף תשומת לב.

בפני הרב ענתי ואנשיו, הייתה בעיה לא פשוטה: לצורך הפעילות שלהם, קנו טנק המבצעים ענק ומפואר. אמנם הוא היה מרשים ובולט בשל תמונות הרבי

וסמלי עשרת המבצעים שעליו, אך בכל זאת הוא לא הצליח להוות אטרקציה ממשית בנוף הפלורידאי, בו לכל אדם שלישי יש רכב מעין זה...

מוחו היצירתי של הרב ענתי הגה רעיון מדהים: לבנות נגרר (ממוזג – בפלורידה אי אפשר להסתדר, גם בחורף, בלי מזגן) בצורת 770.

הרעיון המהפכני קם והיה לעובדה קיימת, והטנק בצורת 770 היה לאטרקציה של ממש. מאז, מאות רבות של מבוגרים, בני נוער וילדים פקדו את שערי, הצטרפו למניין, שמעו את קריאת עשרת הדברות וכמובן באו לקבל פרטים לפרוץ של הבניין המעניין. הפעילים הסבירו כמובן על אודות ביתו של מלך המשיח, ממנו אורה יוצאת לכל העולם כולו, ועל שוכן הבית, ראש בני ישראל. בעקבות כך, רבים מהם נקשרו ל'בית משיח', ומשם הדרך 'הבית' הייתה קצרה.

נוסף ל-770 הנייד, נבנתה גם סוכה ניידת בצורת 770... טרמפולינה ענקית לטובת ילדי הקהילה ומסיבות החגים, נרכשה בהזמנה מיוחדת – גם היא כמובן בצורת 770. 'הסמלי' מיוחדת גם באמצעות פרטים קטנים כמו קופות הצדקה של 'בית משיח' הבנויות בצורת 770, הפרוכת של בימת הקריאה רקומה ברקמת 770, גם מלאכות היצירה של ילדי היסאנדי סקולי היו סביב הדגם של 770...

להפתעתי הרבה התרומם הרב ענתי ממקומו, ובחייבוק חם ואוהב קיבל את פני השוטר. מבלי להשתהות הגיש לו יין לקידוש וחלות לסעודת שבת. לאחר מכן התברר לי שלמרות העובדה שיש לשוטר בית ומשפחה – הוא מרגיש כאן בבית.

ואכן, במקום שורת אווירה משפחתית בין השלוחים, התמימים ומשפחות המקורבים. במקום הזה נופלות המחיצות המקטלגות, כאן כולם אחים. בסעודת השבת התפעלתי מדברי הרב ענתי, כשדיבר בלהט על הוראתו הקדושה של הרבי מלך המשיח לומר את כל התהילים בשבת מברכים. הרב ענתי לא עושה הנחות גם לא לאלו שעושים צעדים ראשונים בעולמה של יהדות: "הרבי אומר כי סיום ספר התהילים בשבת מברכים – נוגע לו לבניו ולבני בניו", הוא אומר בקולו המתלהב.

הוא שם לב גם להנהגות אחרות, שמשום-מה הפכו לנחלתם של בודדים מקרב חסידי חב"ד, כמו אמירת שיעור החת"ת מיד בסיום תפילת שחרית יחד עם הטלית והתפילין. בבית משיח של פלורידה, הדבר הפך לנוהג של קבע. עם תום הכרזת היחיי מתיישבים המתפללים – שהגיעו כבר בשעה 6:30 בבוקר ללימוד חסידות לפני התפילה – ללימוד חת"ת משותף, כשהטלית והתפילין עדיין עליהם...

ני מנסה לתפוס את הרב ענתי לשיחה, אבל הוא טיפוס של תכלסי שאימץ לעצמו את המתכון החסידי: 'אומר מעט, חושב יותר ועושה עוד יותר'. מאוחר יותר נודע לי, שבנוסף להתמסרותו העל-אנושית ל'בית משיח', מנהל הרב ענתי גם מפעל לאלומיניום יחד עם חבר שותף. מיותר לציין, שהנשכר העיקרי בעסק, הוא כמובן '770 – בית משיח'...

אני נאלץ אפוא להמתין לשעת כושר ובינתיים עובר על ארכיון תמונות הפעילות כשאחד התמימים מצטרף אלי. הדפדוף בארכיון התמונות הופך לכמעין התוועדות חסידית, כאשר סביב כל נושא יש סיפורים מופלאים. אני רואה בתמונות עשרות ילדים שמשתתפים ב'סאנדי סקולי'. מידי יום ראשון הם מגיעים ללמוד מעט יהדות, וזה מקור האידישקייט לכארבעים משפחות. הילדים כולם יודעים את שנים-עשר הפסוקים בעל פה, ובשבת, כך ראיתי בעצמי, מגיעים כל הילדים, גם אלו שאינם מגיעים ממשפחה שומרת תורה ומצוות כשטלית-קטן עליהם.

אחד הילדים שהגיע ממשפחה ישראלית לא דתית, התנגד כל פעם מחדש להניח כיפה

הברכות וברכות השחר... באותה שעה, התפרסה קבוצת תמימים נוספת ברחבי מיאמי ופורט לודרדיל, למסירת שיעורי תורה, ההופכים כל פעם מחדש להתוועדות, בדירות של צעירים ישראלים. בצורה זו, מגיעים גם לצעירים הרחוקים מאד ברוחניות, יוצרים עמם קשר הדוק, מביאים אותם לשיעורים נוספים ואירוח שבת ב'בית משיח', כשבסופו של מאמץ – הם הופכים לחסידים נלהבים.

את השבת של הסיוור שלי בפלורידה, בחרתי לעשות במרכז משיח של הרב ענתי. זו הייתה שבת חווייתית ומרוממת עמוסה אירועים.

בערב שבת נכנס אל 'בית משיח' שוטר פלורידאי חמור סבר. חששתי מהבאות, 'מי יודע מהי בשורת האיוב שבפיז' חשבת.

המשלבות עמהן בצורה מפתיעה – ביטול, פשטות וענווה. ראשו של הרב ענתי עמוס לעייפה ברעיונות יצירתיים – המנוצלים כולם להפצת בשורת הגאולה. יש בו אובססיה לבצע כל פעולה בצורה הגדולה והמוצלחת ביותר. אך מעל הכל הרב ענתי הנו שליח לבני ואכפתי בצורה לא רגילה.

כבר בכניסתי בשערי '770 – בית משיח' הבחנתי בתופעה מעניינת: סביב אחד השולחנות ישבו מספר מקורבים ולמדו 'לקוטי שיחות' בעיון. חיפשתי למצוא ביניהם 'מורה' בדמות אחד ה'שלוחים', אך להפתעתי הרבה נוכחתי לראות שגם ה'מקבלים' – 'משפיעים' הם... בשולחן אחר ישב יהודי כבן שבעים עם אחד התמימים. השיחה שהחלה בלימוד 'מודה אני' בעל-פה, המשיכה בלימוד משמעות

שידור רדיו שבועי מטעם "בית משיח - 770"

הרב יהודה קלמן מארלאוו ע"ה בחנוכת 770 הנייד

צילום: שמוליק גבירץ

ספר התורה חוזר לפלורידה ומתקבל בשמחה רבה ב"בית משיח"

צילום: שמוליק גבירץ

ג' תמוז תשס"ד. ספר התורה החדש מגיע ל-770 בניו-יורק

(בנפרד, כמובן) עד השעות הקטנות של הלילה. זמן רב לאחר מכן הייתה החתונה עוד נושא לשיחה והתפעלות בין הישראלים המקומיים.

עת צהריים של יום ראשון מתקרבת, וסוף סוף ניתנת לי האפשרות. אני מזדרז להפנות אל הרב ענתי שאלות שמעסיקות אותי.

הרב ענתי, מה פתאום כל פעילות אצלכם קשורה עם 770?

(מחייך) מה זאת אומרת? עם מה נחיה אם לא עם הבית בו נמצא הרבי מלך המשיח? הרבי בעצמו אומר שסעווען סעוונטי בגימטריא 'פרצת', ומסביר ש'נוסף על היותו מקום המקדש שלעתיד וממנו תתחיל הגאולה) מהווה 770 מקור ונתנית-כח לייפוצו מעיינותיך חוצה בכל העולם כולו. אם קשורים כל הזמן ל-770, אז נמשכות לכאן כל המשכחות של 'בית חיינו' ו'בית משיח'. זה הפירוש 'מאך דא' [= עשה כאן] סעווען סעוונטי, לחיות כאן עם הרבי

יצאו עם גאווה יהודית. בהגיעם הביתה הודיעו לאביהם 'אנחנו יהודים ולא תוכל לשבור אותנו - לא נאכל עוד אוכל לא כשר!' אביהם המופתע הרגיש כי הפעם מדובר במשהו רציני, והוא הפסיק להציק להם. במשך הזמן התהפך מן הקצה אל הקצה, והוא עצמו היה קונה להם מוצרים כשרים למהדרין. כפיצוי על עגמת הנפש שגרם להם, לקח אותם לחנות בגדים וקנה להם בגדים מיוחדים לשבת...

אנחנו ממשיכים לעלעל באלבומי התמונות. בתמונה נוספת נראים חתן וכלה, וגם הם מהווים סיפור נוסף: גדעון דוק, שפתח יחד עם הרב ענתי את 'בית משיח', ייסד שיעור תניא אליו הגיעו צעירים רבים. בין משתתפי השיעור היו צעיר וצעירה ישראלים שהחליטו להנשא. מצבם הפיננסי לא היה מזהיר והרב ענתי נחלץ לעזרתם. התמימים נסעו אל אולם השמחות, העמידו בו מחיצות, קישטו אותו ושיוו לו מראה יוקרתי. החתונה עצמה התנהלה על פי כל מנהגי חב"ד, והשמחה בטרתה הרקיעה שחקים, כאשר הם רוקדים ומרקידים

על ראשו. הכיפה, לטענתו, לא הייתה נוחה לו, וממילא תמיד הייתה נופלת מראשו. התמים שניהל את היסאנדי-סקולי, לקח את הילד לשיחה אישית כשהוא מנסה להסביר לו את חשיבות העניין. בין השאר ציין באוזניו כי מאז גיל שלוש לא הוריד מעולם את הכיפה מהראש, חוץ מברחצה. עובדה קצרה זו שבתה את לב הילד, ומני אז החל לכסות ראשו בקביעות; גם כאשר אמו ניסתה להוריד לו את הכיפה בלילה, לפני השינה, סירב, כשהוא מצהיר: "המדריך שלי לא הוריד את הכיפה מהראש מגיל שלוש - גם אני לא אוריד אותה..."

הנה סיפור נוסף: בקיץ שעבר התקיים ב'בית משיח' די קעמפ, בו השתתפו כמאה ילדים. מלאכת ההרשמה הייתה קשה ביותר, כיוון שמטרת המארגנים הייתה להגיע לכל ילד יהודי המתגורר באזור. אחת המשפחות אליה הגיעו, הייתה משפחה שהאם ר"ל נישאה לגוי. הילדים הולעטו במאכלי טריפה על ידי "אביהם" הגוי במטרה להרגיז את רעיותו היהודייה. הילדים נרשמו ל'די קעמפ' והגיעו אליו מידי יום. בסיום הקעמפ הם

כמו ב-770.

**רבי מנחם מנדל הכהן של 'בית משיח'
בפלורידה כאנשים שחיים משיח וגאולה,
תוכל לספר מעט על ההיסטוריה שלכם
במקום?**

"כבר מהיום הראשון פרסמנו בריש גלי את העובדה שהרבי הוא מלך המשיח, בהתאם לשיחות הקודש. יחד עם זאת, השתדלנו כל הזמן לעשות פרסום באופן מירבי".

כשהרב ענתי מדבר על "פרסום מירבי", מדובר בשורה של פרויקטים מעניינים ומקוריים. כך למשל הייתה הפעולה הראשונה של 'רכבת הגאולה'. זה היה ביום הבהיר י' שבט תשנ"ד. הרב ענתי בראש קבוצה של שבעים איש, בהם גם שלוחים מפלורידה ומקורבים, יצאו בשיירה מן העיר הליוד ל-770 בברוקלין. השיירה הייתה ברכבת רגילה, כשעל אחד הקרונות נתלתה תמונתו של הרבי מלך המשיח והרציף כולו קושט בשלטים של 'משיח' ויחי המלך'. האירוע גרף תשואות של יהודים מכל האזור; עיתונאים מכל האזור סיקרו בהבלטה את הקוריוז המקורי ואף ראש העיר הגיעה להצדיע ולברך את הרבי, את חסידיו ואמונתם.

מאז היו מבצעים מקוריים נוספים, כמו 'טיסת הגאולה' וכן שיירות נוספות בהן נסעו משפחות הקהילה ומקורבים נוספים אל הרבי. באחת הפעמים היה זה בשיירת לימוזינות שעשתה את כל הדרך מפלורידה עד ברוקלין, נסיעה של 24 שעות...

"גם אחרי ג' תמוז, כאשר היו אנשים שנעשו זהירים יותר בנוגע לפרסום הייחי' והרבי מלך המשיח' החלטנו להמשיך ברצון של הרבי", אומר הרב ענתי.

החדרת המסר "הרבי מלך המשיח חי וקיים" בכל פעולה שאתם עושים, לא מרחיקה יהודים?

"הרבי אומר שהעולם מוכן, הבעיה היא, מסתבר, אצלנו. אני זוכר שכאשר יצאתי לראשונה למבצעים, לא אשכח איך בכל פעם שניגשתי לעובר אורח ושאלתי אותו אם הוא יהודי, לא ידעתי איפה לקבור את עצמי מבושה..."

"בכלל, אני מאמין גדול בפרסום. אתה יכול לקחת דוגמה מפרסומות על משקה כלשהו, או סיגריות, שכאשר מחזירים את המסר שוב ושוב, המסר נקלט בסופו של דבר ואנשים מתחילים לרכוש את המוצר. גם זה פן של 'אופן המתקבל'. אמנם כיום אין לנו את היכולות והמשאבים למסע פרסום שכזה, אבל אפשר לראות במוחש כי 'חזקה על תעמולה שאינה חוזרת ריקם', בפרט כאשר חיים את המסר ומאמינים בו. לדעתי אם לא היו מכניסים לראש של האנשים שהפרסומים האלו מרחקים – המצב היה נראה

הרב מרדכי ענתי בשמחה אמיתית הפורצת את מחסומי הגיל

פירסום בשורת הגאולה בראש כל חוצות

מקורבים לומדים עם תמימים. מראה שגרתי ב"בית משיח" - 770

”סאנדי סקול”, פעילות מיוחדת לילדים בכל יום ראשון

ממנו אורה יוצאת לכל פלורידה...

התמימים מביאים את שמחת חג החנוכה לתיכון יהודי

אחרת לגמרי.

ובנוגע לעצם השאלה: אנחנו רואים במוחש שכאשר מגיעים לאנשים עם המסר הברור שהרבי הוא משיח והוא חי וקיים, המסר עובר חלק. מובן שהמסר צריך לבוא בחום ובאהבת ישראל אמיתית, בד בבד עם כך שהשליח לומד ברצינות את שיחות הרבי בנושא, ואז מרגישים שהאמונה מגיעה מהפנימיות.

ומה אתם עושים בתחום הפעילות של לימוד ענייני גאולה ומשיח?

לצורך כך פתחנו את ישיבת מלך המשיח, כדי להכניס את ה'אורות' הרבים ליכלים. הישיבה שזו לה השנה השישית כבר, הוציאה מקרבה למעלה ממאה תמימים(!) עם 'סמיכה' לרבנות מהרב שניאור זלמן לאבקובסקי, ראש הישיבה ב-770. רובם של התלמידים משמשים כיום כשלוחים וכמנהלי בתי חב"ד ברחבי העולם.

אם בישיבה עסקינן, אתה מביא מידי שנה קבוצה של תמימים שישמשו כשלוחים במקום למשך תקופה. מהי הייחודיות שיש לקהילה בה נמצאים תמימים?

התמימים הם העתודה; הם הכוח המניע את כל הפעולות, המבצעים, לימוד עם מקורבים, הכנת ילדים לבר מצווה, ארגון כנסים, השפעה על הקהילה, ובעצם הכל. את החיות והתוקף שיש ליתמימים במבצעים בכלל ובמבצע משיח בפרט, אין לאף 'בעל הבית' אחר. כאשר נותנים לתמימים לממש את מה שלמדו במשך השנים בישיבות וביקבוצה' – הכל נראה אחרת לגמרי.

כיצד מנווטים בין הלימודים הקשים לקראת מבחני ה'סמיכה' לרבנות ובין ההתמסרות לפעילות?

ראשית – הלימוד לכשעצמו הוא עיקר השליחות. כאשר יהודי נכנס ל'בית משיח' ורואה תמימים יושבים ולומדים נגלה וחסידות, הדבר בהכרח משפיע. שנית: רואים במוחש שהתמימים מקבלים כוחות מהמשלח לעשות פעולות רבות וזאת מבלי לפגוע בסדרי הלימודים.

יש לכם תוכניות לעתיד?

בוודאי. כל זמן שלא הגענו למטרה – התגלותו של הרבי מלך המשיח – אי אפשר לנוח על זירי הדפנה. המטרה כיום, בעצה אחת עם הרב חיים שלמה כהן, היא למסד את הקהילה. כשתהיה לנו כאן קהילה מסודרת, הרי שהמקורבים אחרי נישואיהם לא יעברו להתגורר במקום אחר, מה שקרה עד עתה. הם יישארו בצמוד ל'בית משיח', ומעגל ההשפעה יילך ויתרחב.

ומעניין לעניין באותו עניין: כבר עכשיו אנחנו עובדים על בניית מקווה טהרה מהודר שתשמש את הקהילה והאורחים הרבים

יוזמה ראוייה לחיקוי. שיעור חת"ת לאחר התפילה

שיעור שהפך להתוועדות משפחתית

בג' תמוז האחרון שוב הגיעה ל-770 בניו-יורק שיירה של אנ"ש מפלורידה שעשתה דרך של כעשרים וארבע שעות נסיעה! אנשי השיירה הביאו באמתחתם ספר תורה שנתרם על ידי ר' מיימון ואנו ומשפחתו. התכנית הייתה להספיק להגיע לפני תפילת ערבית במניין כ"ק אד"ש מלך המשיח, לערוך את סיום כתיבת הספר וההקפות בתוך 770, ורק לאחר מכן להכניס את הספר ליבית משיח'.

הלחץ היה אדיר; לנהל שיירת רכבים במשך 24 שעות רצופות בלוח זמנים צפוף, אינו דבר של מה בכך. אולם בסופו של דבר, למרות הקשיים הרבים, התקיימה הכנסת הספר תורה ברוב פאר והדר בהיכלו של מלך. בהגיעם ל-770 בג' תמוז, עוררו את תושבי קראון הייטס, כשהם מזכירים להם בשמחה האופיינית, את דברי הרבי מלך המשיח ש"לא נותרה אלא האפשרות היחידה – לבטל את הגלות על ידי שמחה שלמעלה ממדידה והגבלה".

מי שלא ראה את שמחתם של אנשי פורט לודרדייל שבפלורידה, לא ראה שמחה מימיו...

משותפת ולתפילת מנחה, לפתע הגיע אדם כבן שלושים וחמש, שלא נראה היה כיהודי. להפתעת הנוכחים הלה ביקש לומר קדיש... בסיום התפילה סיפר בהתרגשות לנוכחים כי הוא בן למשפחת חסידים בניו-יורק, אולם כבר שנים שאיננו שומר תורה ומצוות. "נסעתי בכיוון הנגדי בדרך דרומה, אולם כשראיתי את השיירה ושלטי משיח, נזכרתי לפתע שהיום הוא יום היאר-צייט של אבי ע"ה", סיפר. "כשראיתי אתכם נכנסים אל החניון, מיד שיניתי את תוכניתי והגעתי להתפלל אתכם יחד".

הרב ענתי והתמימים הזמינו אותו לאכול איתם בסעודה שהפכה להתוועדות ארוכה... בשרשרת ההפתעות של חנוכה, יצרו המקורבים חנוכייה יחודית העשויה מבקבוקי בירה מלאים בשמן. את החנוכייה כובד להדליק קונסול ישראל בפלורידה, מר **שמואל מיכה**. נוסף על כך הוחלט השנה על הצבת חנוכיית הענק – על גבי 'בית משיח', כאשר מידי ערב הועלה במנוף אח"מ אחר להדליק את החנוכייה. המנוף, מיותר לומר, פרסם גם הוא משיח בצורת דגל משיח שנפרס עליו מבעוד מועד...

הפוקדים את המקום. כמו כן רכשנו בניין נוסף הצמוד ליבית משיח' במטרה לבנות במקומו בית ספר על טהרת הקודש. המצב החינוכי כאן גרוע מאוד; באין מענה מתאים, יש יהודים, ובהם גם ישראלים רבים, ששולחים את ילדיהם ללמוד ביפאבליק סקול', דבר שגורר התחברות לגויים, ור"ל התבוללות בהמשך. הבניין (איך לא?) ייבנה בעזרת ה' בצורת...770

ע שרים דקות הראיון עם הרב ענתי, היו לו מעל ומעבר. הוא נפנה לדרכו ואני המשכתי לעלעל באלבומי התמונות. בכל אלבום אפשר להתפעל מחדש מול היצירתיות המדהימה שהרב ענתי ואנשיו מגלים.

בכל שנה בחנוכה, מתפרס 'בית משיח' בתכנון צבאי מדוקדק בכל רחבי פלורידה, במטרה להגיע לכל יהודי, גם כזה שאינו יודע על יהדותו, במטרה להצית בו את ניצוץ האמונה. במשך כל ימי החנוכה נוסעת שיירת רכבים של אנשי הקהילה עם חנוכיות על הגג, כשאת השיירה מובילים שלושת (!) הטנקים של 'בית משיח', וכן 770 הנייד (ראה מסגרת) ומפרסמים את מצוות היום. בחנוכה האחרון הצטרפה לשיירה הארוכה משאית 'טריילר' ארוכה, שקושטה בסרטים זוהרים שיצרו את הכיתוב "Happy Chanuka". גדעון הטייס, אחד ממקורבי 'בית משיח', החליט לחנוך את המשאית החדשה שלו דווקא בשיירת האור של חנוכה.

שיירה זו, בשבוע הפעילות הצפוף של חנוכה, שווה כתבה בפני עצמה, אך בלית בררה אציין אנקדוטה קטנה: באחד הימים, כאשר השיירה סתתה מהכביש הראשי לחניון דרכים סמוך לארוחת צהרים

לדוד וחנה כץ

מזל טוב! להולדת הבת תחי'

תזכו לגדלה לתורה לחופה ולמעשים טובים,

מתוך הרחבה ונח"ר לרבי מלך המשיח

איציק שמואלי, פלורידה

כוס של ברכה

ברגשי גיל ושמחה נאחל ברכת "מזל טוב" לידידינו הנעלים, חברי הנהלת אגודת חסידי חב"ד באה"ק ת"ו, הנוטלים חלק פעיל בכל ענייניה מתוך מסירות נפש, שותפינו למלאכת הקודש מזה שנים רבות

הרה"ח ר' **שמואל גרייזמאן** שי'

משלוחי הרבי מלך המשיח לאה"ק ויו"ר הועד לכתובת ס"ת לילדי ישראל לרגל הכנס בנו התמים נחמי'ה שי' בעול המצוות

הרה"ח ר' **דוד אבא זלמנוב** שי'

משפיע בישיבת תומכי תמימים המרכזית בכפר חב"ד לרגל נישואי בתו מרת רחל תחי' בשעה טובה ומוצלחת עב"ג הרה"ת אהרן יואל הלוי שי' בייטש

יהי רצון שירונו מהם ומכל יוצאי חלציהם שיחיו רוב נחת חסידותי אמיתג, ויזכו לדור ישרים יבורך, וברכות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח ילוו אותם תמיד כל הימים, ובזכות המשך עיסוקם במלאכת הקודש והפעולות החשובות שפעלו ויפעלו – נזכה לעבור מיד לשמחת הגאולה האמיתית והשלימה בהתגלות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח לעיני בשר תיכף ומיד ממ"ש

חברי הנהלת אגו"ח באה"ק, הרבנים:

מושה אישכנזי, יוסף גינזבורג, יוסף יצחק ווילשאנסקי, זוסיא פוזנר, שלמה רסקין

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מבצע לימוד עולמי

בעניני גאולה ומשיח

תלמידי התמימים מכל רחבי תבל, מתאחדים במתנה עולמית לכבוד י"א בניסן - 103 שנה

103 סטים של לקוטי שיחות פרשיות זה בידיים שלך

103 מקומות ראשונים

זוכים בסט לקוטי שיחות פרשיות

(46 כרכים)

פרס שני

103 מקומות הבאים

זוכים בסט מאמרים מלוקט

כני אחד זוכה

350 נקודות

ומעלה

או

150 נקודות

במסלול הביטוח

מזכים בספר 'מאוצר המלך'

ועוד מאות פרסים נוספים

פרטים בלוחות המודעות
ואצל הנציגים בישיבות

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

משרד המבצע: אינד תלמידי השיבת תורה'ל המרכזית 'בית משיח' - 770 טלפון: 718-7734939 פקס: 718-735-7279 אימייל: ATO770@gmail.com

יצא לאור בשנת ה'תשס"ג

מנוי חינוך מתנה

לכבוד גיליון ה-500, "בית משיח" מכריז על מבצע מנויים שאי-אפשר לסרב לו:

חותמים ומקבלים

מנוי שנתי על שבועון "בית משיח" בסך ₪516

2 תלושים בסך ₪400 (200x2) לרכישת עופות ובשר ב"עוף אר"ש"
2 תלושים בסך ₪116 (58x2) לרכישת שני ספרים חדשים בהוצאת "בית משיח".

התקשר עכשיו והצטרף למשפחת המנויים של "בית משיח" לפרטים: 03-9607290 או אצל מנדי: 0523-940070

* המבצע מותנה ברכישת מנוי שנתי למנויים חדשים. כמות משתתפי המבצע מוגבלת. "בית משיח" רשאי להפסיק המבצע בכל עת.

שובר הנהלה למנוי "בית משיח" במסגרת מבצע המנויים של גיליון ה-500

דוגמא ₪200 הנחה

בניית כרך גופות בכרך ₪400 + צילום: כרטיס אר"ש

עוף אר"ש שחיטת חב"ד ליומאונטיש ראשון לציון

03-9521649

שובר הנהלה למנוי "בית משיח" במסגרת מבצע המנויים של גיליון ה-500

דוגמא ₪200 הנחה

בניית כרך גופות בכרך ₪400 + צילום: כרטיס אר"ש

עוף אר"ש שחיטת חב"ד ליומאונטיש ראשון לציון

03-9521649

שובר הנהלה למנוי "בית משיח" במסגרת מבצע המנויים של גיליון ה-500

דוגמא ₪58 הנחה

הספר "זמנך המכיר" בראשות בית משיח, באיש

מאוצר המלך

03-9521649

שובר הנהלה למנוי "בית משיח" במסגרת מבצע המנויים של גיליון ה-500

דוגמא ₪58 הנחה

הספר "זמנך המכיר" בראשות בית משיח, באיש

נפלאות המשיח

03-9521649

קבלת פני משיח גם במשפחה שלי

השליחות של הכנת העולם לקבלת פני משיח צדקנו – לא נגמרת מעברה השני של הדלת (העבר החיצוני שלה). חיך, הכנס הביתה, הרם את מענדי שרץ לקראתך בשמחה, הנף אותו אל-על ותחוש שברגע זה אתה עסוק ב"קבלת פני משיח צדקנו"

– אבל הם אף פעם לא היו בביתו של אותו שליח מוצלח, ומשום כך כנראה מעולם לא ראו כיצד החינוך המתקתק הזה הופך לחמצמץ ברגע הגיעו הביתה. כל בדיחה של הילד נשמעת באוזניו כקרש הנחתך בנגריה, וכשדודי בן התשע ניגש אליו עם מבחן 90% נעצמות לו העיניים והוא שוקע בשינה עמוקה. מזל שבליל שבת יש אורחים בשולחן, כי אורחים זה ימבצעים ולאנשי החוץ צריך לחייך, ומהשיריים של החינוך ותשומת הלב החיובית נופלים פירורים לבנו הקטן שלמזלו הרע נולד לבית של שליח...

יאמרו לך אנשי החינוך שפשרה של תופעה זו נעוץ בכך שאותם אנשי חינוך פשוט סחטו את כוחותיהם ולא נשאר אפילו קורטוב של תשומת לב להעניק לבני המשפחה. אבל ראו זה פלא, הפעמון מצלצל ובדלת מופיע יהודי יקר עם שיער זרוק ומיד חוזר השליח להיות חבידיניק עם חיוך חם ולבבי, סבלנות אין קץ, איש חינוך למופת, וראוי לחיקוי ולהערכה. מוכח איפוא, שעדיין נותרו בתותח כמה יגזיי אהבה שגורים משום מה כל הזמן רק כלפי חוץ...

כמו בכל פשע צץ מיד ההסבר החסידי שזוהי חלק מהמסירות נפש הגדולה בכדי

צילום: ישראל ברדנו

מפוארות. חברי הקהילה יכולים לספר על החינוך המופלא של ראש הקהילה, השליח הצעיר והדינמי שיש לו סבלנות ברזל לשמוע את כל הצרות, וחיוכו המרגיע משחרר את כל הלחצים; יורד לקטנות ומוכן לפתור ולהתייחס גם לילד יהודי קטן ברחוב שאבד לו אלבום בולים.

ר' דוד הוא איש חינוך מעולה, שנחל הצלחות מרשימות למדי בטיפוח בני נוער, כשהמכנה המשותף לכל שיטותיו הוא "חינוך מתוך אהבה" ויכולת לחוש ולראות את הפוטנציאל החיובי הקיים במחונך.

כולנו שמענו על "חינוך מתוך אהבה", והנושא נדוש כל כך עד שאנו מרגישים שכולנו חכמים כולנו נבונים וכולנו יודעים את סוד החינוך בחינוך ואהבה.

אבל אותו ר' דוד, כאשר הוא מגיע הביתה אחרי יום סחוט מהחיידר או מהישיבה – השאלה הראשונה בפיו היא: "מוישי, למה לא ראיתי אותך בתפילה בבית הכנסת"...

וכעבור כעשר שניות יורה ר' דוד את צרור השאלות הבאות, כאשר טון הדיבור המשותף לכל השאלות הוא אותו טון עליו הוא מרבה לדבר בהרצאותיו, ולהסביר כל כך יפה כמה זה לא חיובי ולא בריא בהתפתחות החינוכית שאמורה להיות "מתוך חיוך ואהבה".

זוהי תופעה שקיימת לא רק בקרב אנשי חינוך העוסקים בחינוך הילד והנער, אלא גם בקרב אלו העוסקים בחינוך מבוגרים, קרי: מנהלי בתי חבי"ד, העומדים בראש קהילות

מגיע הביתה, הוא לא הולך לנוח ולהשתחרר לכמה שעות משליחותו לצבור כוחות ולשוב במשנה מרץ. לא ולא, רגע לפני שהוא נכנס הביתה הוא עוצר לרגע ומתבונן במשפט "אין עוד מלבדו": השליחות של הכנת העולם לקבלת פני משיח צדקינו – אין עוד מלבדה; היא לא נגמרת מעברה השני של הדלת (העבר החיצוני שלה). עכשיו, חייך, תכנס הביתה, תרים את מענדי שרץ לקראתך בשמחה, תניף אותו אל על ותחוש שברגע זה אתה עסוק ב"קבלת פני משיח צדקינו". שב עם המשפחה בארוחת ערב; ספר סיפור חסידי או סתם לגלג שיחה שמביאה תועלת בעבודת ה'; צא גם עם המשפחה לפעמים לפארק הסמוך ותתרוץ עם הילדים במרחבי הדשא הירוק. מה יש? וכי הם לא יהודים שצריכים לקרבם בדרכי נועם ודרכי שלום? ואם הפלאפון יצלצל – אל תענה. במקום זה קיים משיבון שיענה "יחי המלך המשיח, אני עסוק כעת בהכנת העולם לקבלת פני משיח צדקינו. נא להשאיר הודעה. שלום. ויחי המלך המשיח".

זוהי המשמעות של "אין עוד מלבדו": כל חייך הם מקשה אחת של שליחות. פתח את המודעות לכך, לך ותתחיל להרגיש ולחיות בימות המשיח.

ואם בכל זאת, לפני שאתה נכנס הביתה, מתערכת הינפש בהמית' ומזכירה לך שאתה עייף וסחוט 'עד הטיפה האחרונה' – "אף אתה אמור לוי" בחזרה: 'אם היית פוגש ליד הבית ביהודי שמאוד צמא לשמוע יהדות, לפתע פתאום היית מרגיש כיצד האנדרנלין חוזר לזרום בדמך, אז בבקשה הנה לך משפחה שמאוד צמאה שתעניק לה חוס, אהבה, יהדות וענייני משיח וגאולה – קדימה למשימה'.

וטיפ קטן: כאשר אתה סוף כל סוף נכנס הביתה – נתק את הפלאפון והטלפון למשך זמן מסוים (משך הזמן ייקבע עם המשפיע האישי שלך), בדיוק כפי שאתה נוהג לעשות כשאתה נכנס לגביר שלך. כי עמוק בלב אתה יודע שהמשפחה תורמת לך הרבה יותר.

ואולי אולי זהו אחד הפירושים במשפט "מלך המשיח לעולם ועד" – גילוי האין-סוף "ועד" (כמבואר בחסידות ש"ועד" משמעותו אין-סוף שכאמור לעיל מתבטא בהחדרת מושג השליחות גם בתוך חיי המשפחה) בקבלת מלכותו של מלך המשיח וגילוי בחיי המשפחה.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

וטיפ קטן: כאשר אתה סוף כל סוף נכנס הביתה – נתק את הפלאפון והטלפון למשך זמן מסוים (משך הזמן ייקבע עם המשפיע האישי שלך), בדיוק כפי שאתה נוהג לעשות כשאתה נכנס לגביר שלך. כי עמוק בלב אתה יודע שהמשפחה תורמת לך הרבה יותר

מתגלה בעולם בימות המשיח אותה אחדות מופלאה (וכפי שכבר רואים זאת בגילויי המדע בשנים האחרונות. ואכמ"ל).

כך גם בנושא השליחות שהרבי מלך המשיח שליט"א הטיל על כולנו, "הכנת העולם לקבלת פני משיח צדקינו" – ב"ה זכינו שבשנים האחרונות הרבה זרמים וחוגים ביהדות החרדית הצטרפו למערך הפצת היהדות – ויישר כוחם.

איך זה עובד?

יהודי חרדי איש משפחה למופת זוכה להארה אלוקית ומחליט שצריך לעשות משהו בשביל עם ישראל ופותח משרד להפצת ערכי התורה בכל שדרות העם היהודי. עקב מסירותו הרבה ודאגתו הכנה לעם ישראל הוא מחליט להקדיש המון שעות לעבודה נעלית זו, עבודה זו נותנת את אותותיה בו והוא חוזר הביתה סחוט, מתוח ולפעמים גם עצבני. חיי המשפחה משתבשים, הילדים מוזנחים והאשה מקללת את היום בו הפך בעלה מאדם אנוכי לאיש בעל אידיאלים נשגבים...

אולם יהודי שזכה ללמוד תורת החסידות ובמיוחד בדורנו שזכה לגילויים של "ימות המשיח" ותורתו של מלך המשיח – נוהג ומרגיש אחרת. כשהרבי נוגע במושג שליחות הרי זה הופך להיות מושג אין סופי המאחד וכולל בתוכו את כל חייו והתחייבויותיו של יהודי באשר הם. חב"דניק יודע שכאשר הוא

להביא את המשיח, להפקיר את משפחתו ואת כל אשר לו למען סלילת הדרך להתגלותו של מלך המשיח. אמרנו דרך? – זו אכן דרך עוקפת, בכל פעם שהיא מגיעה לפתח ביתו של השליח היא עוקפת כמאליה את פתחו.

כמו בכל בעיה בימינו, הפתרון האמיתי הוא דרך העניין של לחיות ימות המשיח באופן הנכון והמתאים, הבנוי על הבנה אמיתית – מהו משיח ומהי הגאולה.

ביסוד המושג "ימות המשיח" עומד המשפט "אין עוד מלבדו". זהו השער דרכו מתגלים גילויי "ימות המשיח", הן הגשמיים והן הרוחניים אשר כולם פועל יוצא ממשפט הנ"ל.

תורת החסידות, המהווה את תחילת "התנוצצות אורו של מלך המשיח", מגלה לנו את האלוקות שבכל דבר והבלי-גבול האלוקי המאיר בכל דבר בעולם. לכל לראש היא מתגלית בתורה: יהודי הלומד את תורת החסידות זוכה לראות את האלוקות והבלי-גבוליות שבתורה. לאחר מכן זה משתלשל גם בבריאה, כאשר הוא רואה בגלוי את הגילוי האלוקי הבלתי מוגבל. למעשה, בכל עניין שתורת החסידות נוגעת בו, מתגלה בו פן בלתי מוגבל וכל התורה וכל דבר בעולם מתקשר לנושא זה.

לא נלאה את הקוראים בדוגמאות אין ספור מתורת החסידות הממחישות נושא זה, אולם נביא דוגמא אחת בלבד הקשורה עם פרשת השבוע העוסקת בנושא המשכן.

באם מסתכלים על נושא המשכן ללא המשקפיים של תורת החסידות, הרי בניין המקדש הוא אמנם נושא חשוב מאד ביהדות, יתכן גם שזהו הנושא החשוב ביותר, אך בודאי לא הנושא היחיד ביהדות. יש מגוון נושאים ביהדות וכולם חשובים. כמובן שהמקדש חשוב מאד ותופש מקום נכבד באידישקייט, אך מכאן ועד לומר שהמקדש הוא הנושא המרכזי והיחידה של היהדות – הדרך רחוקה עד מאד...

אבל כל ילד חב"די יודע שיש מאמר הנקרא "באתי לגני" ושם פתאום רואים שכל האידישקייט כולה מתמקדת בנושא אחד – בניית בית המקדש, בבחינת "הוא ואין זולתו". מתחיל מ"מודה אני" וכלה בשנתו של היהודי – זהו גילוי האחדות האלוקית בתורה ע"י גילוי תורת החסידות וממנה

מבצע לימוד עולמי

בעניני גאולה ומשיח

תלמידי התמימים מכל רחבי תבל, מתאחדים במתנה עולמית לכבוד י"א בניסן - 103 שנה

מסלול א' זה בידיים שלך

א. חומר הלימוד:

שלב א': יום ראשון ח"י אדר ראשון - יום רביעי ה' אדר שני.

חומר הלימוד:

ד' שיחות: א. גדרו ההלכתי של משיח - החזרת שלימות התורה ומצוות. ב. נצחיות הבטחת הגאולה. ג. קונטרס 'הלכות של תורה שבעל פה שאינן בטליו לעולם'. ד. דבר מלכות ש"פ אחו"ק ה'תנש"א.

מבחן:

יום ד' ה' אדר שני, בשיטה אמריקאית, רמה קלה עד בינונית, עד 256 נק' (16 שאלות, 16 נקודות לשאלה + שתי שאלות רשות).

שלב ב': יום חמישי ו' אדר שני - יום רביעי כ"ו אדר שני

חומר הלימוד:

ד' שיחות: א. שתי תקופות בימות המשיח. ב. ביאת אליהו. ג. קונטרס 'תורה חדשה מאיתי תצא'. ד. דבר מלכות ש"פ אמור ה'תנש"א.

מבחן:

יום ד' כ"ו אדר שני, בשיטה אמריקאית, ברמה בינונית עד 320 נק' (16 שאלות - מתוכם שאלה אחת בכתב - 20 נק' לשאלה + שאלת רשות).

ב. סדרים ושיעורים:

א. במהלך המבצע יתקיימו מידי יום סדרים מיוחדים ללימוד שיחות המבצע.

ב. במסגרת המבצע יתקיים מידי שבוע שיעור מיוחד בגאולה ומשיח.

סדרים:

עשרים ושמונה סדרים כל סדר 5 נק' = 140 נק'.

שיעורים:

ארבעה שיעורים כל שיעור 20 נק' = 80 נק'.

ג. פרסים:

מאה ושלוש המקומות הראשונים יקבלו סט של 'ליקוטי שיחות פרשיות' (46 כרכים).

מאה ושלוש המקומות הבאים יקבלו סט של 'ספר המאמרים מלוקט' (ו' כרכים).

כל אחד שצבר למעלה מ-350 נק' ולא נכלל בין הפרסים הראשונים יקבל את הספר החדש 'מאוצר המלך'.

מסלול ב' המסלול הבטוח

ב. שיעורים:

במסגרת המבצע יתקיים מידי שבוע שיעור מיוחד בגאולה ומשיח.

ארבעה שיעורים כל שיעור 20 נק' = 80 נק'.

ג. פרסים:

כל מי שהגיע ל-200 נקודות מקבל סט 'הגדה של פסח' + הספר החדש 'מאוצר המלך'.

כל מי שעובר את ה-150 נקודות יקבל את הספר החדש 'מאוצר המלך'.

א. חומר הלימוד:

יום ראשון ח"י אדר ראשון - יום רביעי כ"ו אדר שני.

חומר הלימוד:

לימוד לגירסא 2 שיחות בלבד: א. שתי תקופות בימות המשיח. ב. דבר מלכות ש"פ אחו"ק ה'תנש"א.

מבחן:

יום ד' כ"ו אדר שני בשיטה אמריקאית ברמה קלה עד 120 נק' - (10 שאלות 12 נק' לשאלה + שאלת רשות)

בין כל המשתתפים במבצע תתקיים הגרלה מיוחדת בה יזכה נציג התמימים מכל רחבי תבל בכרטיס טיסה לרבי שליט"א מלך המשיח לקראת י"א ניסן.

הזכייה בכרטיס מותנית בטיסה לי"א ניסן ה'תשס"ה.

מי שיעשה את שני המסלולים יקבל את הפרס הגדול מבין שניהם + חלוקת הלקוטי שיחות, והמאמרים מלוקט תתבצע בשתי נקודות בלבד: באה"ק בשבת שכולה משיח, בחו"ל במשרדי את"ה 770 מלבד במקרים חריגים.

משרד המבצע: איגוד תלמידי הישיבות תורת'ל המרכזית 'בית משיח' - 770 טלפון: 718-7734939 פקס: 718-735-7279 אימייל: ATO770@gmail.com

יחי אדוננו מורנו רבינו מלך המשיח לעולם ועד

גאווה יהודית מתנפחת

זה חביב
ובגדול

המתנפחים שיכבשו את כל הארועים!

770 מתנפח ענק משולב באטרקציות

- ✓ גם טרמפולינה (עשרת המבצעים)
- ✓ גם מגלשות ("לכשיפוצו מעיינותך החוצה")
- ✓ גם קליעה למטרה (המעשה הוא העיקר)

חברת "הרוח החיה" תפריה עבור הילדים מתנפחים יהודיים חדשים עם מסר יהודי ערכי!

- אתגרן הגאולה
- טרמפולינה / מיטת צעצועים - שבת קודש
- אקולייזר - מצוות צדקה
- הר טיפוס וגלישה - מתן תורה

ועוד שפע של מתנפחים לילדים ולנוער

הכוח החיה

הפקת ארועים ברמה למגזר הדתי-חרדי • טל: 08-6812567, נייד: 054-7479770 • הפעלות קהל - בלעדיות • קייטנות • ימי גיבוש וכ"ף • כנסים וימי עיון • פסטיבלים • מופעי סיום שנה • שוק אמנים וארועים

רח' ישעיהו 12 ירושלים
טל: 02-5326980
www.orchaya.org.il

פסח חסידי בירושלים נופש מפואר במלון

ג'רודלם גולד

- ~ טיולים וסיורים:
- ~ מנהרות הכותל ~ הרובע היהודי
- ~ סמטאות ירושלים ~ ים המלח
- ~ יערות ירושלים

מצה שמורה יד כל הפסח, בריכה וחדר כושר, תוכניות מגוונות לילדים, הופעות, הרצאות, שיעורים הכשר חומת הכשרות בפיקוח נוסף של הרב טברדוביץ מוצרים בד"ץ העדה החרדית והרב לנדא עופות בשר הרב לנדא, עוף ליובאוויטש

9 לילות + לילה אחרון חינם
מחיר ליחיד בחדר זוגי : 3925 ₪ לאדם
תינוקות עד גיל שנתיים - חינם
ילד בחדר הורים - 1780 ₪
לפרטים שרה 02-5326980

ל

וחות מרובעות", עוד אחד ממילות המטבע שחקוקות אצל כל אחד מאנ"ש שהפכו לחלק בלתי נפרד משגרת החיים. היום בכל בית כנסת ומוסד חב"די יודעים שכאשר מציירים את לוחות הברית שניתנו על ידי הקב"ה למשה רבינו, מציירים אותם מרובעות מלמעלה, כפי שהיו במציאות. אולם עד לפני למעלה מעשרים שנה, ציור הלוחות באופן מרובע היה נחשב למוזר ו"יתמהוני". יעיד על כך הרב **ברוך וילהלם**, רב קהילת אנ"ש בנהריה, שכאשר הלך לאחד ממוסקי ההלכה בדור האחרון לאחר שהרבי עורר על הנושא, הסכים אותו פוסק הלכה שהלוחות אכן היו מרובעות, אבל הזהיר את הרב וילהלם שלא לצייר מרובע מחשש שיצחקו לו...

כיום ה'לוחות מרובעות' פשטו לא רק בחב"ד, אלא גם בקרב חוגים רבים מאד. אפשר לראות בבתי כנסת רבים שמקפידים לצייר את הלוחות דווקא במרובע.

כמו בכל מבצע קדוש וטהור של הרבי מלך המשיח שנועד לזכך את העולם ולשמר את עם ישראל מפני השפעות זרות, גם כאן, במאבק כנגד הלוחות העגולות כפי שציורו במקורות של הנצרות ר"ל, הרבי הניף את נס הטהרה והזוף. כך בקני המנורה וכך גם בלוחות העגולות, הרבי יצא בישטורעם' להחליף את הלוחות העגולות למרובעות. אין ספק שגם מאבק זה הוא חלק מטיהור העולם לקראת קבלת פני משיח. (מעניין לציין את ההקבלה בין מאבק הלוחות העגולות לבין קני המנורה, שבשניהם עורר הרבי ליישר את העיגול).

הפעם הראשונה שהרבי החל לדבר ברבים כנגד הלוחות העגולות והחלפתם למרובעות, הייתה בפרשת כי תשא תשמ"א, לפני כ"ד שנים. הרבי יצא אז בקול רעש גדול כנגד המגמה הפסולה של הלוחות העגולות.

אולם עוד לפני תחילת נשיאותו החל הרבי להחדיר את נושא הלוחות המרובעות, כאשר היה אחראי על הוצאת הישיחות לנוער" שיצאו לאור בחיי כ"ק האדמו"ר הרי"צ. באותן שנים יצאו לאור הישיחות לנוער" כשבתחילתן היה ציור לוחות מרובעות. באותה תקופה אנשים שאלו על כך את הרבי, והרבי במכתביו הדגיש כי מדובר בציור מכוון. וכך כותב הרבי במכתב מיום כ"ט בשבט תשכ"א, לרב שלום ריבקיין:

מהפכת הלוחות המרובעות

"מנהג אומות העולם":

בהזדמנות זו אעורר את כבוד תורתו על מה שראיתי בכמה פרסומים של פאג"י ציור הלוחות בצורת חצי עיגול למעלה, שזהו מנהג אומות העולם, היפך להבדיל דברי חכמינו ז"ל, שהיה אורכן ששה ועוביין שלושה (ב"ב יד, א), ובפרסומיו, ובפרט לילדים, מדייקים אנו בזה".

בשיחת שמחת תורה תשמ"ב הסביר הרבי את ההכרח שהלוחות היו מרובעות:

כל דבר שהיה בבית המקדש היה מלא באופן שלא נשאר מקום ריק בכלי: ידוע הכלל שלא ברא הקב"ה בעולם דבר אחד לבטלה, ובפרט כאשר מדובר אודות ענייני קדושה. ועל-דרך מה שמצינו שכלי שרת מקדשים כשהם מלאים דווקא (זבחים פח, א). מכך מובן שהלוחות מילאו את כל חלל הארון, באופן שלא נשאר בארון מקום ריק, שאם לא-כן נמצא שמקום זה הוא לבטלה ח"ו.

בהמשך הדברים ציין הרבי שהדבר מפורש בגמרא (בבא-בתרא יד, א):

ציורי הלוחות – כרגיל ב"עולם" – מעוגל למעלה! ומעולם נפלאתי על זה. דמלשון הש"ס משמע שהיו מעוקבים. ומוכרח הוא על פי דברי רז"ל על הכתוב מזה ומזה הם כתובים. ומדויק הוא בשער ה"שמועסין" (שיחות לנוער באידיש).

כך גם, כאשר החלו להופיע פירסומי המרכז-לענייני-חינוך בשנת תשי"ב, ועליהן עוצב סמל המל"ח שכולל את שני לוחות הברית, הזכיר הרבי לאמון כי הצורה האמיתית של הלוחות – מרובעות.

ביום כ"ה בסיוון תשכ"ב כותב הרבי למרת חיה בתיה, אחת ממורות בתי-ספר ירשת אהלי יוסף יצחקי, ששיגרה לרבי מלך המשיח בול שעיצבה עבור בתי ספר ה'רשת': ..אלא שלפלא קצת ציור הלוחות אשר בוודאי יודעת שצריכים להיות מרובעות גם מלמעלה ולא בחצי עיגול, וכמבואר ממאמרי חז"ל בכמה מקומות (ומהם בבא-בתרא יד, א) וכמפורסם גם-כן על-ידי הציור שעל השיחות-לנוער וכו'.

לרב קלמן כהנא, מראשי ורבני תנועת פא"י, כותב הרבי בי"ב בשבט תשכ"ז כי זהו

למדו בפנים הספר, וממילא לא שמו לב לזה שהלוחות היו מלמעלה כחצי כדור, וכך זה נמשך מדור לדור, וזה נהיה דבר רגיל שבספרים יהודיים נמצאים ציורים של לוחות שמלמעלה הם כחצי כדור. ולכן עשו רעש (מאחורי הפרגוד) שישנו זאת על נייר המכתבים ("סטיישנררי") של מוסד פלוני, ששם נדפס הציור של החלק העליון של הלוחות כחצי כדור, או לכל הפחות, שאת הניירות שהם כבר כך ישאירו, ובניירות שידפיסו מכאן ולהבא, ידפיסו ציור של הלוחות כמו שצריך להיות על-פי הגמרא.

ואכן, מאותה שיחה, החל הרבי לעורר על הנושא ביתר שאת. השיחה הבאה בנושא נאמרה בשמחת תורה תשמ"ב, בה התבטא הרבי בכאב גדול:

לפלא הכי גדול שישנם כמה וכמה מוסדות וארגונים שמציירים ב"סמל" שלהם את הלוחות בצורת חצי עיגול מלמעלה – היפך דברי הגמרא.

הרבי המשיך להסביר כי דברים אלו גורמים נזק לחינוך הילדים והשפעה מבחוח: מדובר במוסדות חינוך שמחנכים ילדי ישראל על טהרת הקודש, ומבלי הבט על זה שתכלית כוונת המוסד היא להגן על הילדים מפני השפעה שמבחוץ, ולפעול עליהם שהנהגתם תהיה באופן ד"כ כל מעשיך לשם שמים", ו"בכל דרכיך דעהו", ועל-אחת-כמה-וכמה בנוגע ללימוד התורה. אף-על-פי-כן כאשר הם מציירים את הלוחות, על טפסים השייכים למוסד, פנקסי קבלות וכו', שבהם כלולים כל ענייני התורה כולה, הרי הם מציירים זאת באופן הפכי מדברי הגמרא...

כרגיל, בכל מאבק שהרבי ניהל, היו גורמים שיקפצו וטענו כי בשינוי צורת הלוחות, מוציאים כביכול לעז על ה'ראשונים'. הרבי בשיחתו דוחה זאת מכל וכל:

הטענה הידועה שלא רוצים להוציא לעז על הראשונים – מאחר שמוסד זה קיים כבר כמה וכמה שנים, וכך ציירו את הלוחות במשך כל הזמן וכו' הנה טענה זו אין לה מקום כלל כאשר מדובר אודות עניין שנוגע לחינוך ילדי ישראל! דהנה, כאשר הילד מקבל תעודה מזמן לזמן, ובה מופיע ציור הלוחות בצורת חצי עיגול מלמעלה, מתקבל אצלו ללא כל ספק שכן היתה צורת הלוחות, ואחר כך כאשר ילמד את הגמרא הנ"ל, יווכח שמה שהונח אצלו

לפני 24 שנים החל הרבי באופן גלוי במבצע מיוחד לשנות את הלוחות העגולות ללוחות מרובעות, בטענה כי מדובר בציורים שהגיעו ממקורות שאינם טהורים ואינם על פי כללי ההלכה המסורה. מאז החל הרבי במבצע המיוחד, חל שינוי מהותי ביחס ללוחות המרובעות, כשרובם של גדולי ישראל מצדדים בשינוי המתבקש, ורבים אחרים, מכל החוגים והעדות, החלו לנהוג לפי הוראתו של הרבי • לקראת שבת פרשת כי תשא, פרשת שבירת הלוחות, סוקר שי גפן את הוראות הרבי בנושא, וחושף את הפעולות שנערכו במהלך השנים בנושא, וכיצד פשטה הוראתו של הרבי בכל קצווי תבל

מהיכן נובעת הטעות?

בשיחה האמורה שנשא הרבי לפני 24 שנים, הרבי אף עמד על מקור הטעות הנפוצה:

הסיבה הפשוטה והאמיתית לכך שמוצאים בימינו גם אצל יהודים שציור הלוחות הוא באופן שמלמעלה הם כחצי כדור, הוא – מפני שכאשר היו מוסרים ספר לדפוס, הרי בגלל הגלות נתנו זאת על-פי רוב לאינו-יהודי, ובגלל גזירת המלכות זה היה צריך לעבור דרך הצנזור, שעל-פי רוב הוא היה גוי – והם (המדפיסים והצנזורים הגויים) היו עושים על דף השער או במקום פנוי בראש הספר את ציור הלוחות כפי שנראה להם – שהלוחות הם מלמעלה כחצי כדור, כפי שגויים עושים את ציור הלוחות.

וכאשר הספר הגיע לידי יהודים, לא הביטו בזה ולא דייקו במה שנמצא בדף השער או במה שכתוב בהסכמות – אלא

"ארון שעשה משה אמתיים וחצי אורכו ואמה וחצי רוחבו ואמה וחצי קומתו באמה בת שישה טפחים. והלוחות אורכם שישה ורוחבן שישה ועוביין שלושה, מונחות כנגד אורכו של ארון. כמה לוחות אוכלות בארון? – שישה טפחים וכו'". זאת אומרת, שעל-פי חשבון הגמרא הארון היה מלא באופן שלא נותר בו מקום פנוי.

"על-פי זה הרי בהכרח לומר שכל אחד מהלוחות היה בצורת ריבוע של שישה טפחים על שישה טפחים, ואי-אפשר לומר שהקצה של הלוחות היה בצורת חצי עיגול, כי אז יוצא שאמנם מלמטה היה הארון מלא לגמרי, אבל מלמעלה נשאר בו מקום פנוי, בגלל חצי העיגול.

כך ברור הדבר שעל-פי דברי הגמרא הלוחות היו מרובעות. יתירה מכך, ברבים מהספרים מצויין שהלוחות היו מרובעות. כך למשל ה"רבינו בחיי" מציין בפרשת כי תשא באופן נחרץ שהלוחות היו מרובעות "ודע שהלוחות היו מרובעות".

...מכאן ולהבא יתקנו עניין זה ובפרט שתיקון הדבר אינו כרוך בקושי מיוחד, כי הרי מידי פעם מדפיסים טפסים הנ"ל, וכשם שאפשר לשנות את שמו של נשיא המוסד וכו' (ועד ששוכחים לגמרי את הנשיא הקודם, ורק במקרים יוצאים מן הכלל משאירים לו איזה תואר כבוד!), כמו כן אפשר לשנות את ציור הלוחות, היינו, שבמקום ציור של חצי עיגול, יהיו הלוחות מצויירים בצורת ריבוע.

רב מסויים בבאר שבע

בשיחה מעניינת שערך הרבי בנושא זה, הרבי התייחס לכך שישנו רב מסויים בבאר שבע – לא חסיד חב"ד – שפרסם לאחרונה ספר ובו מבאר גם אודות צורת הלוחות – שעל פי דברי הגמרא במסכת בבא בתרא, בהכרח לומר שהלוחות היו מרובעות, ולא בצורת חצי עיגול.

מתחקיר שערכנו מתברר שהרבי התכוון להגאון הרב אליהו כץ, רבה של באר שבע (שנפטר השנה במוצאי ש"ק ח' מרחשוון תשס"ה), ואנו חושפים כאן את דברי תשובתו המעניינים.

בספרו "באר אליהו" שמצאנו (אנו מודים להרב ישכר דוד קלויזנר שסייע לנו בהשגת מכתביו של הרב אליהו כץ), כתב הרב כץ מכתב מרתק בנושא הלוחות העגולות. המכתב ממוען להרב אברהם קרקואר, רב בית כנסת 'מצדה' וכך כותב לו הרב כץ: "חובתי להעיר שדבר זה נטע זר בכרם ישראל, והנוצרים והאומנים הגדולים שלהם, הם שציירו את הלוחות העגולות, ולא כדאי להאריך בדבריהם. על כך הצורה

המסורת והלוחות

הספר הפופולארי ביותר ללימוד אותיות א"ב לילדי תשב"ר, הוא ספר 'המסורת' שעל אותיותיו חונכו דורות רבים. את הספר חיבר וערך ר' חיים משה חשין ז"ל, שתורתו הגיעה לאלפים ולרבבות.

שכנו של בעל 'המסורת', הרב קלמן וינפלד שליט"א, מספר כיצד שונו הלוחות העגולות שעל כריכת ספר 'המסורת' ללוחות מרובעות:

"במהדורה הראשונה הופיע ציור לוחות הברית כפי שהם מעוגלים ולא מרובעים. בעקבות שיחות הקודש של הרבי, פעלו באותם ימים אנ"ש והתמימים לשנות את ציורי הלוחות בכל מקום שהדבר היה אפשרי. גם אני השתדלתי בנושא והתאמצתי להחליף פרוכות בבתי כנסיות, ברשותם של הגבאים, כמוכן.

"יום אחד נזכרתי כי בספר 'המסורת' שהדפיס שכני ר' משה חיים, הלוחות הם עגולים. נגשתי אליו וסיפרתי לו על שיחת הרבי וכן את הצד ההלכתי שבדבר. הוא הבטיח מיד לשנות זאת.

"לאחר הדפסת המהדורה החדשה עם התיקון, הגיעו אליו פניות מצד חוגים שונים שדרשו להחזיר את הלוחות לצורתם הקודמת. כששמעתי על כך, פנית אליו מיד כדי לעודדו ולחזקו, אך הוא השיב לי: 'אין לך מה לחשוש, אעשה בדיוק את מה שהליובאוויטשער רבי אומר, ומי שלא רוצה – שלא יקנה את הספר'..."

כאשר מדובר אודות דבר קטן נאמר אל תהי בז לקטנות, ועל-אחת-כמה-וכמה כאשר מדובר אודות עניין הקשור עם הלוחות שהם יסוד כל התורה כולה.

ובפרט שבעניין זה ישנו דבר נוסף: מקור ציור הלוחות בצורת חצי עיגול נלקח מאומות העולם, וציור זה הוא היפך דברי הגמרא, ואם-כן, כאשר מצויירים את הלוחות בצורת חצי עיגול – הרי מעדיפים את גרסת אומות העולם על דברי הגמרא!

בפשטות כתוצאה בלימוד במוסד זה, הרי זה היפך פשטות הגמרא! וכתוצאה מזה הרי הוא מאבד את האמון במלמד ומחנך שלו, גם כאשר ילמדו עמו דבר אמיתי מתחילתו ועד סופו.

וכאן הרבי נותן את ההוראה מה וכיצד לעשות מכאן ולהבא, בקובעו כי יש לשנות גם במקומות שכבר ישנו ציור בחצי עיגול: ולכן בהכרח לתקן עניין זה, ואין לחשוב שזהו דבר של מה בכך, כי אפילו

עופות והודו בהכשר הרב יורקוביץ שליט"א מד"א חב"ד לוד!

הבקר בהכשרם המהודר של

מבצעי החודש!!!

משנכנס אדר מרבים בשמחה...

34.90 - 29.90	שניצל עוף פרום
34.90 - 29.90	רולדה הודו
36.90 - 32.90	צלי עגל ברשת
42.90 - 39.90	צלי כתף חס' 5

שחיטת חב"ד
ליובאוויטש

ראשון לציון

גלאט חלק למהדרין מן המתהדרין
אף לשיטת הבית יוסף

כמו תמיד אנחנו הזולים ביותר!

להזמנות: 03-9521649

משלוחים חינם בכל רחבי הארץ! הובלה בקיור!

המטבע. בין השאר הוצע להטביע את צורת לוחות-הברית. ההצעה הובאה לפני הרבי שהגיב על כך: **הבטוח שיעשה מרובעות? – באם לא בטוח, לא לדבר על-דבר ציור זה (שלא להיכנס למחלוקת וכו' שאין לוותר בזה, כיוון שזה היפך הש"ס)...**

שגם החלונות לא יהיו בציור חצי עיגול!

בשנת תשל"ו נפתחה בברוקלין ישיבת "חנוך לנוער". ישיבה זו הייתה מיועדת לבחורים צעירים ממשפחות שאינן שומרות מצוות. מנהל הישיבה הרב יעקב בריסקי כתב לרבי דו"ח ראשון על נייר המכתבים החדש של הישיבה. בילוגו נראה בחור שיושב ולומד בכיתה כשספר מונח לפניו ומולו נראה קיר עם שני חלונות שהחלק העליון שלהם הנו חצי עיגול. בתגובה, מסר הרבי למזכיר הרב בנימין קליין, שצורת הלוחות צריכה להיות מרובעת ולא עגולה מלמעלה. "טלפנתי אל הרב בריסקי ומסרתי לו את דברי הרבי", סיפר הרב קליין. "בתום דבריי אמר לי הרב בריסקי, 'סליחה, אבל זה בכלל לא צורה של לוחות אלא חלונות שמסתיימים בחצי עיגול'. כשנכנסתי לאחר מכן אל הרבי ומסרתי לו הדברים, ענה לי הרבי: 'אבל גם חלונות אפשר לעשות מרובעים'. כוונת הרבי היתה כנראה שיכול להיות שמישהו יחשוב שזה לוחות, ושכך הלוחות נראים, וזה יטעה אותו".

מובן שבעקבות זאת, שינו את החלונות שיראו מרובעות...

מסופר כי לאחר שיחתו של הרבי כנגד הלוחות העגולות, טיפס הרב מיכאל טייטלבוים, מנהל מוסדות 'אהלי תורה' בקראון הייטס, על סולם גבוה, ותלש את אותה תבנית עגולה לעיני כל התלמידים, כדי לחנכם לכך.

על חטא העיגול

הפרסום החב"די הרשמי הראשון שעורר

שער החוברת "על חטא העיגול" שיצאה לאור על ידי צא"ח בנחה"ח

כי יש לשנות זאת ואף קיבל על-עצמו לשלם את ההוצאה אם יחליפו את צורת הלוחות... בהזדמנות אחת צוירו הלוחות אמנם בקווים מרובעות, אבל כל לוח צויר כמלבן ולא כריבוע. גם על כך הגיב הרבי:

נתקבל ות"ח ת"ח בלוחות המצוירים כאן נראה שגבהם יותר על אורו"ח" [= אורכם ורחבם].

כלומר, הרבי רצה שיהיו כפי ההלכה ממש מרובעות ולא מלבניות.

בשנת תנשי"א הצליח הרב יוסף-יצחק גולדמן, שליח הרבי ביוהנסבורג שבדרום-אפריקה, לפעול להחלפת הלוחות העגולות שהיו במרכז בית-הכנסת בו התמנה לרב. למעשה הוא מונה כרב בית הכנסת כבר בשנת תשמ"ו, ובמשך השנים ניסה לתקן את הדבר אך לא הצליח, ורק חמש שנים לאחר מכן עלה הדבר בידו. על כך הגיעה תגובת הרבי: (1) הרי כך כתוב בתורה שבעל-פה: (2) אזכיר על הציין.

בשנת תשמ"ג ביקשו צעירי חב"ד בארץ הקודש לפעול שיבנק ישראלי ינפיק לקראת חנוכה מטבעות שמצידם האחד יופיעו ערכים יהודיים שונים ומצידם השני שווי

בוודאי לא רק שלא רצוי, אלא יותר טוב לא לעשותם..

הרב אליהו כץ גם חושף במכתבו שבמחזור ליפסיה "שזכיתי להוציא לאור עם ציורים ותמונות מימי הביניים, ושם מופיע לנכון שתי לוחות מרובעות, כנראה שלא הושפעו אז מתמונות הנוצרים".

בהמשך מכתבו מספר הרב כץ "ברוך השם יש כמה בתי כנסיות שקבלו את דעתי ועשו כנ"ל, ואני מברכם בברכת כהן תהא משכורתם שלימה כפלי כפליים מבורא עולם שנתן לנו לוחות שתיים". הרב כץ גם מוסיף שהורה "להרב יעקב מרגי, יו"ר המועצה הדתית בעירנו, ששינה על פי הוראתי זו גם את סמל המועצה הדתית, שכלל שתי לוחות הברית ועשאן מרובעות כאשר בקשתי, ואף הדפיס כתובה מיוחדת ומהודרת בציון כזה".

הרב כץ אף מציין בדברי תשובתו, שגם הרב חיים משה חשין, מחבר הספר "המסורת" לילדי ישראל, תיקן את הדבר בכריכת ספרו (ראה מסגרת).

הרבי לא מרפה

לקראת חג השבועות תשמ"ג נמסרה לרבי תמונת השער של גיליון 'משיח טיימס' ובה ציור אדם המוציא ספר-תורה מתוך ארון-קודש וילדים מנשקים את הספר. על ציור זה העיר הרבי: **"כדאי לנצל ציור המענטעלע [= המעיל של הספר תורה] לציור לוחות מרובעות"**.

מכאן ואילך השתדלו מעצבי ה'משיח טיימס' לשלב בכל הזדמנות אפשרית ציור של לוחות מרובעות.

בגיליון קיץ תשמ"ה, הופיע בעמוד השער ציור שבו נראו ילדים נוסעים ליקעמפ! בציור זה לא היה מקום לשלב ציור של הלוחות. אך הרבי ראה גם כאן הזדמנות לשלב ציור מעין זה, וכלשונו "כדאי להוסיף ב' הלוחות מרובעות". והרבי הוסיף בכתב יד קדשו: "באמצע" כלומר, אולי להוסיף את זה באמצע הציור. וכך אכן עשו...

באחד מבתי-הכנסת המכובדים בירושלים היו לוחות-הברית בצורה של חצאי-עיגול. כשהדבר הגיע לרבי, הביע דעתו

הרב וילהלם ע"ה, שפעל לתקן את הנושא בבתי כנסת בירושלים

להזכיר את אותו חסיד דגול שכונה על ידי חבריו "השליח לענייני לוחות מרובעות", הלא הוא הרה"ח ר' מנחם בן ציון וילהלם ע"ה מירושלים. חסיד זה היה מסור ונתון לרבי בכל נימי נפשו וכל מבצע של הרבי והוראה חדשה, דאג להפיצה ולפרסמה בכל מקום.

מיד לאחר ההוראה של הרבי בנושא הלוחות המרובעות, ראה הרב וילהלם ע"ה שליחות קודש לדאוג להחליף את הלוחות הרקומות בפרוכותיהם של כמה שיותר בתי כנסת. הרב וילהלם היה פונה לגבאי בתי הכנסת ומשכנע אותם בדרכי נועם ובדרכי שלום, כדרכו בקודש, על נחיצות העניין. לאחר שאלו הביעו את הסכמתם, היה מתארגן כאל מבצע צבאי של ממש לבצע את העניין. בלילה, כאשר בתי הכנסת התרוקנו מאנשים, היה מגיע להוריד את הפרוכות, והיה מריץ את הפרוכות לאמן רוקס פרוכות כדי שהלה יבצע מיידית את התיקונים, ולדאוג שכבר בבוקר שלמחרת, הפרוכות המתוקנות תתנוסס לתפארה מעל גבי ארון הקודש. הרב וילהלם סיכם עם רוקס פרוכות כי עליו לבצע את העבודה באופן מיידית, כאשר כל ההוצאות היו על כתפיו.

ואכן, זכה הרב וילהלם להחליף את הלוחות הברית למרובעות בעשרות בתי כנסת בעיר, ביניהם גם בבית הכנסת המפורסם בשכונת הר צבי בירושלים.

על דבר לתקן את "חטא העיגול", יצא לאור על ידי צעירי אגודת חב"ד בנחלת הר חב"ד בהנהלת הרב ליפא קורצווייל, שהוציא חוברת מעניינת בשם "על חטא העיגול". את התוכן כתב וערך הרב יחזקאל סופר. בעמוד השער הופיע צילום ספר "השליח" שיצא לאור בשנת נחת (שנת הולדת הבעש"ט), שם מצויירים הלוחות מרובעות. בגוף העלון הוסבר הנושא בטוב טעם.

בגוף הקריאה נכתב "בשנה האחרונה – תשמ"ב – התריע כ"ק אדמו"ר שליט"א, כמה פעמים על הטעות הנפוצה למרבית הצער והפלא, באמנות תשמישי הקדושה בבתי הכנסת, ובאמנות הגרפיקה של מוסדות וסמליהם המציירים את "לוחות הברית" כשראשיהם מעוגלים, היפך המסורת התלמודית בדבר צורתם המקורית-אמיתית של לוחות הברית שהיו שני ריבועי אבן, וכך אמנם נהגו לצייר את הלוחות בשנים קדמוניות.

"ברם משיחות כ"ק אדמו"ר שליט"א משתמעת תביעה לתקן את יחטא העיגול, גם במקום שכבר ציירו, פיסלו או רקמו, בדיעבד את הלוחות העגולות, ומן הראוי להחזיר עטרה ליושנה, ולתקן המעוות, כדי לאפשרי מאיסורא, ומכמה עניינים שליליים הנגרמים על ידי זה, ולפלא גדול שאין פוצה פה וצפצף..."

חוברת זו הופצה ברבבות עותקים וגרמה לסערה בעולם התורני. בעקבותיה נוצר גל התעניינות במקומות רבים ברחבי הארץ.

יש לציין שבשנים האחרונות הדברים חודרים יותר ויותר לכל רובדי הציבור, ורבים משנים את צורת הלוחות. כך למשל בכולל יחזון אישי בבני ברק, לאחר השריפה שהוצתה שם בארון הקודש, נבנה ארון קודש מפואר משיש כשצורת הלוחות מאבן נקבעה למרובע. בישיבת בע"ש שבמאה שערים חידשו בשנים האחרונות את ארון הקודש, ואף הם החליפו למרובעות. כך גם בבית כנסת מפואר בשכונת רוממה בירושלים, שינו בשבועות האחרונים ללוחות מרובעות. וכך גם בבית הכנסת איצקוביץ החדש והמפורסם בבני ברק.

מפליא לראות כי בחוגים רבים הבינו את גודל העניין, ושינו את הדבר בעקבות דברי הרבי מלך המשיח.

השליח לענייני לוחות מרובעות...

כשעוסקים בנושא זה, אי אפשר שלא

יש בידי את ההקלטות...
תוכל לחשוף לנו כמה שביבים מעניינים?

הרב וילהלם: היו לי לא מעט ויכוחים עם הרבנים. חלקם ביקשו את המקורות לראות וללמוד. רבים לא ידעו בכלל על הנושא, אבל לאחר שהוכחתי להם שחור על גבי לבן, הסכימו בפה מלא. בסופו של דבר, פרט לאחד או שניים, רובם ככולם הסכימו לדברי הרבי, וחלקם אף עודדו אותי לעשות רק מרובע.

"יש לציין שלא הצגתי עצמי כחב"דניק. רק כאלו שראיתי כי הם נלהבים מהעניין וכי הם קשורים יותר לרבי, ציינתי בפניהם כי זו הוראה של הרבי.

ומה היו התגובות בפועל?

הגאון הרב שריה דבילצקי התעניין למקורות בעניין, והאם חב"ד תמיד עשו ככה. לבסוף הכריע "תעשה מרובע בוודאי, אבל בלי מריבות". הגאון ר' ניסים קרליץ הגיב לי: "תעשה מרובע, כך היה האמת". הגאון ר' חיים קנייבסקי, בנו של בעל "הקהילות יעקב", השיב לשאלתי: "בוודאי שזה היה מרובע". הגאון ר' פנחס שיינברג, ראש ישיבת יתורה אורי: "לעשות מרובע". הרב אברהם ברדקי, ראש כולל קוסוב, האריך הרבה בעניין ואמר לי כי זה יושר גודל לתקן את הכל ולעשות מרובע. את המנהג של לוחות עגולות הגדיר כ"מנהג של שטות". כששאלתי אותו "לתומי" שהרי זהו המנהג, השיב לי ש"מנהג זה אותיות ג'הנסי... הרב אברהם דוד הורביץ, חבר הבד"ץ העדה החרדית, הגיב "בוודאי שזה היה ישר", וציין

גדולי ישראל מסכימים

הרב **ברוך וילהלם**, רב קהילת חב"ד בנהריה, מספר בראיון מיוחד ל"בית משיח" על יוזמתו המיוחדת בנושא, כאשר היה עדיין בחור כבן 19 בלבד:

"הייתי אז בחור בן 19, את חודשי הקיץ של שנת תשד"מ הקדשתי לסבב אצל גדולי ישראל כדי לברר אצלם את העניין של הלוחות המרובעות. מובן שמטרת לא הייתה לברר את העניין, שכן מי יענה את אחר דבר המלך, אלא מטרת הייתה לשכנע כמה שיותר גדולי ישראל להסכים לדעתו של הרבי מלך המשיח. הסברתי לרבנים כי אני מעוניין לתרום פרוכת ולכן אני רוצה לדעת כיצד לעשות את לוחות הברית. מובן שלפני שהלכתי לרבנים, למדתי היטב את השיחה של הרבי עם כל המקורות ההלכתיים, כך שלפגישות הגעתי מוכן. השתדלתי להקליט את השיחות של הרבנים ועד עצם היום הזה

כי העגול אולי נבע מטעות שהיו כתרים על הלוחות ובמשך הדורות הפכו את הלוחות לעגולות.

"הרב יששכר דוב גולדשטיין, אב"ד חתם-סופר אמר כי בוודאי שזה היה מרובע. האדמו"ר מסטרופקוב זצ"ל אמר לי: "מה השאלה? הלוּבביצ'ר כבר בירר את העניין וזה ברור שזה מרובע". הרב מענדל כהן, מורה-צדק בבד"ץ העדה החרדית: "בוודאי לעשות מרובע והעגול זה מחוסר ידע". הגאון הרב שלמה זלמן אוירבעך זצ"ל ציין מיד כשהתחלתי לשאול, שבוודאי שהלוחות היו מרובעות ורק הגויים עשאוּם לעגול; אולם ציין בפני כי אזהר שלא יעשו צחוק ממני אם אשנה למרובע – דבר המוכיח עד כמה הדבר היה מוזר באותם ימים.

"הגאון ר' ישראל משה דושינסקי זצ"ל שהיה אז גאב"ד העדה החרדית, אמר לי הלוחות אכן היו מרובעות אבל הוא חושש מלשנות כי אולי היו בזה כוונות נסתרות. הרב יהודה צדקא אמר

לי מפורש לשנות למרובע. הגאון ר' יעקב זלניק, חבר מועצת גדולי התורה, ביקש ממני ללמוד את הסוגיא ולאחר מכן הכריע לעשות מרובע. כמו כן הייתי גם אצל הגאון ר' דב פוברסקי מפוניבז' שהסכים לעניין.

"בין יתר הרבנים, פניתי אז ללשכת היראשון לציון כדי שידונו בעניין ויוציאו פסק הלכה בנושא צורת הלוחות. הרב אליהו בן דהאן שהיה עוזר היראשון לציון השיב לי: "קבלנו את מכתבך בעניין צורת הלוחות... כפי שהזכרתי במכתבי הקודם, הנושא הועבר לדיון בוועדת הלכה של מועצת הרבנות הראשית. שלחתי אליהם תזכורת נוספת ואקווה שאי"ה בקרוב תיענה ותדון שאלתך."

"עד היום לא קבלתי תשובה מוועדת ההלכה של מועצת הרבנות..."

על ביקורים אלו דיווחת לרבי?

את הביקורים הללו ערכתי אצל הרבנים בחודש אב, ומיד לאחר מכן נסעתי ליקבוצה' לרבי לתשרי תשמ"ה. בחודש תשרי הכנסתי דו"ח מפורט מכל התשובות שקבלתי מהרבנים. הרגשתי אז שעצם העניין הוא שרבנים ומנהיגים בישראל יהיו מודעים לעניין ויפסקו שכך צריך להיות וזה יחדיר את בקשתו של הרבי לשנות למרובעות.

לאחר שאני מבהיר זאת, הם מעדיפים בדרך-כלל את הצורה היהודית המקורית, דבר המעיד כי רק חוסר מודעות גרם לכך שצורת הלוחות המעוגלים השתרשה אצלנו, אומר אמיר. הוא מוסיף כי אכן הצליח להביא לשינוי גדול אצל רבים מלקוחותיו.

כפי שצינו, גם מחוץ לחב"ד החלו לנהוג כהוראתו של הרבי ולתקן את המעוות, דבר שלפי הרבי יש לו השפעה שלילית על חינוכם של ילדי ישראל.

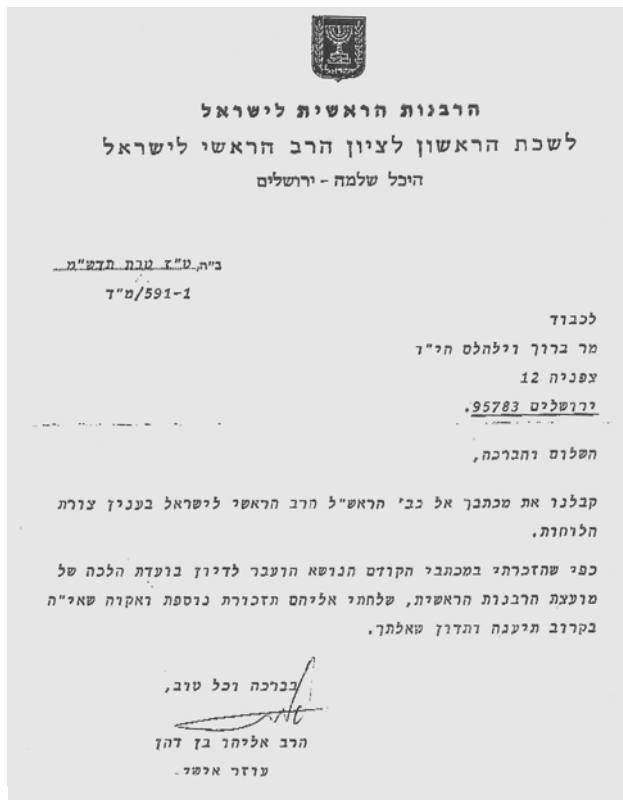
ואכן בספר 'המסורת' של הרב חיים משה חשין ז"ל (שנפטר לפני כשנה), שונתה בעקבות כך כריכת הספר ללוחות מרובעות (ראה מסגרת). גם ארגון 'יד לאחים' שינה לפני שנתיים את הסמל עם הלוחות העגולות בו השתמש עשרות שנים. הוצאת 'ארטסקרולי' הידועה הוציאה לאור חומש מפואר, ובו כל הפרושים באותיות חדשות ומאירות עיניים. בכריכת החומש ציירו המוציאים לאור את לוחות הברית מרובעות, כהוראת

הרבי מלך המשיח בעניין.

גם באתר האינטרנט "כיפה" מצאנו שאלה של חניך 'בני עקיבא' השואל את מזכיר התנועה "האם לוחות הברית היו מרובעות או עגולות? אם מרובעות אז איך יתכן שסמל 'בני עקיבא', המייצג את ערכי התורה והעבודה, יהיה בעל שני לוחות עגולות?!" עצם השאלה מראה כי הדברים חדרו והנוער מצד עצמו מבקש לשנות את הסמל.

וכאן המקום לעורר את כללות אני"ש, השלוחים, מנהלי בתי חב"ד ופעילים, להקפיד מכל משמר שחלילה לא ישתרבבו במחוזותינו לוחות עגולות, ולהשתדל, בדרכי נועם, לשנות זאת עד היכן שידינו מגעת, ובפרט כפי שהעניין נוגע ביותר לחינוך ילדי ישראל ומניעת השפעות שליליות על עם ישראל.

כאשר נמצאים בימות המשיח, חובה כפולה לעשות כל אשר לאל ידו לשרש ולעקור את הלוחות העגולות ולדאוג שכל עם ישראל יתקין את הלוחות המרובעות, וזו הכנה מתאימה לגאולה האמיתית והשלימה, או אז נזכה לראות בעיני בשר את הלוחות הראשונות והשניות.

מכתב הרבנות הראשית לישראל בנושא תיקון הלוחות

לתקן עולם במלכות ש-ד-י

לצורך הכתבה, פנינו גם אל מר מאיר קינן, מנהל מפעל השיש 'אלוני', שאחת ממחלקותיו מתמחית בעיצוב רהיטים ועיטורים מסוגונים מאבן לבתי-הכנסת. מר קינן רואה בכך השפעות זרות וחמורות שנכנסו אל תוך בתי הכנסת. "מוזר בעיניי שדווקא אל תוך בתי-הכנסת הצליחו לחדור אלמנטים נוצריים", הוא אומר בפליאה.

בראש המחלקה עומד אמיר, איש-מקצוע חרדי, שמשדל להציע ללקוחות את המבנה הנכון והמקורי של הלוחות. שניהם מספרים כי זכו לבנות ארון-קודש מהודר בבית-כנסת גדול באירופה ומעליו שני לוחות אבן בגודל המקורי של שישה טפחים על שישה טפחים. ממש כמו הלוחות המקוריות: "אנשים מתרגשים מאוד נוכח מראה הלוחות שנותנים את תחושת הגודל והצורה של הלוחות המקוריים", הוא אומר. לדבריו, רבים מזמינים בטבעיות אלמנטים של לוחות מעוגלים, והם מופתעים לשמוע מפיו כי הלוחות המקוריים היו מרובעות דווקא.

התעלומה הסתתבכה

זהו סיפורו של זוג צעיר שלקראת לידת בנם השני קיבל ברכה מהרבי בתוספת הערה להקפיד על כשרות האכילה והשתיה! מאז בני הזוג, יראי שמים מבתים חסידיים, יצאו למסע חיפוש מעמיק ונרחב כדי לגלות את שורש הבעיה. על אף שהוסיפו להחמיר ולהדר, הוראותיו של הרבי המשיכו לבוא שוב ושוב, עד ש... • בדידי הווה עובדא מרגש עם לקח נפלא בצדו

א

ת הסיפור הבא – בדידי הווה עובדא – שמענו מהגב' מ. א. (השם המלא שמור במערכת) ואנו מביאים את הסיפור כפי שהיא סיפרה אותו לפ. זרחי.

השנה: תשד"מ. אנחנו היינו אז זוג צעיר בתחילת הדרך, מצפים ללידת הילד השני, בשעה טובה ומוצלחת. כרגיל וכנהוג כתבנו לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח את הבשורה הטובה בתוספת בקשת ברכתו הקדושה להריון בריא, לידה קלה ותינוק בריא ושלם. משאלה שגרתית של כל זוג המצפה לילדו. הזמן עובר, הימים נוקפים ותשובה – אין. אני המשכתי לכתוב לרבי בכל חודש, ולכל מכתב תוצאה דומה: אין תשובה. לא בכתב, לא באמצעות המזכירות. כלום.

מכיוון שלחסידיים יש כוח ועקשנות, המשכתי לכתוב כל חודש אך משום מה המשיך הרבי שלא לענות לי. זה היה מאוד מוזר ומשונה, במיוחד בהתחשב עם העובדה שלקראת הלידה הראשונה זכיתי להתברך מהרבי כמקובל. לא הצלחתי להבין מדוע הפעם העניין שונה. הדבר הפריע לשלוות נפשי וחששתי מאוד...

בכל אופן, הייתי אישה צעירה לפני לידה וברכת הרבי במצבי העדין הייתה דבר מכריע עבורי. לכן העזתי לכתוב את מכתבי הבא בנוסח קצת שונה, בתקווה שמכאן תבוא הישועה. העזתי וכתבתי לרבי שאני לא

הולכת ללדת ללא ברכתו הקדושה... רק בתקופה הסמוכה ממש ללידה זכיתי סוף סוף, אחרי תמיהות ולבטי נפש רבים, לקבל את מענת הרבי מלך המשיח. השמחה היתה רבה, אלא שהיא היתה מהולה במבוכה רבה.

הרבי ברך אותנו בנוסח הרגיל בו הוא מברך כל אדם לעתיד: ללידה קלה וכו'. אבל תוספת לא שיגרתית שהופיעה בסוף המכתב, ערערה אותנו לחלוטין. בסוף המכתב הוסיף הרבי הוראה "קטנה" שעתידה לבלבל עלינו את היוצרות: **להקפיד על כשרות האכילה והשתיה!!**

בכדי להבין למה כל כך נבהלנו לקבל את ההוראה-הערה של הרבי בעניין כשרות – עלי להקדים ולהציג את משפחתנו. אישי ואני היינו זוג צעיר חסידי מרקע של שמירת תורה ומצוות עם כל החומרות וההידורים על פי חסידות. בנינו את ביתנו על יסודי התורה והחסידות, והקפדנו מאוד גם על קוצו של יו"ד. המטבח היה כשר למהדרין (או כך לפחות היה נדמה לנו...); גרנו במקום שכל מוצרי המזון מאושרים לשימוש על ידי רבנים חסידיים. ישנם משגיחי כשרות הממונים על כל חנות. ההוראה של הרבי היתה נשגבה אפוא מבינתנו...

איך ההוראה של הרבי נוגעת אלינו? לא הבנו, אבל נחרדנו שהרבי מוצא לנכון להעיר לנו על דבר כל כך בסיסי ומובן מאליו,

שלכאורה אנחנו כבר מקיימים בהידור כה רב. לא רק נבהלנו מההוראה, הייתי מגדירה את זה ממש כשוק חיינו. הלם מוחלט! מה אנחנו לא עושים כפי שצריך? מה הדבר הלקוי שדורש תיקון?? מאידך גיסא – ברור שאם הרבי כותב לנו, אז יש עדיין מקום לשיפור. חזרנו על כל סדרי הכשרות בבתינו ולא מצאנו דבר לקוי או שצריך שיפור.

אבל חסיד לא מסתפק בכך. אם הרבי אומר, אזי רוח הקודש מדברת מתוך ההוראה הקדושה ויצאנו לחיפוש מעמיק ונוקב כדי למצוא את הבעיה.

ראשית כל פנינו לרבה של בני ברק, הרה"ח הרב משה יהודא לייב לנדא. הוא עמד בקריטריונים של מי שיוכל לעזור לנו, הן בתור רב מכשיר ומומחה עולמי בכשרות האכילה והשתיה והן כרב מגזע חסידיים.

הרב לנדא חקר אותנו להרגלי הצרכנות שלנו. אחת השאלות שנשאלנו היתה האם אנחנו נוהגים לצרוך מוצרי חלב בהשגחת ... (כאן נקב בשמה של כשרות מסוימת). כאשר נענינו בחיוב, המליץ לנו להימנע בעתיד מלהשתמש במוצרים אלו. קיבלנו על עצמינו וכן עשינו. היינו מוכנים לעשות כל דבר שיידרש על מנת לתקן את המעוות. כעת אנחנו היינו בטוחים שקיימנו את ההוראה של הרבי כלשונו, הוספנו הידור על הידור, והכל יבוא על מקומו בשלום.

לתינוקות מסדרת ... כאן ההידור דרש ממני מאמץ לא קטן בהכנת מזון מיוחד לתינוקות משקדים טחונים עבור בעיות העיכול שלה. הטרחה היתה רבה, אבל הכל היה כדאי – כי הרבי הרי הורה לנו להקפיד על כשרות האכילה והשתיה וכל טרחה לא נחשבת בשביל לקיים את ההוראה.

והתוצאות? כאמור, מקיימים את ההוראה בהידור ובכל המאמצים הכרוכים בה. אך שוב הרבי מאיר-מעיר: **להקפיד על כשרות האכילה והשתיה.**

לאן ממשיכים? מי יפתור לנו את התעלומה?? מה עדיין לא מספיק מהודר אצלנו?? והשאלה הנוקבת הבאה שקשה בכלל להעלות על דעתנו: מה לא כשר אצלנו?

לא פסקנו מלהרהר בנושא בינינו לבין עצמינו, ובינינו לבין הסביבה שלנו. ואז מישהו האיר את עינינו שאנחנו לא היחידים מבין אנשי שקיבלנו הוראה כזאת, וכי כדאי מאוד כדאי להתייעץ עם הרה"ח ר' זושא (ע"ה) ווילימובסקי, ה"פרטיזן" של הרבי. בחושי החסידיים בוודאי יצליח לפתור את התמיהה הגדולה ולהעלות אותנו על הדרך העולה בית א-ל, לשביעות רצון הרבי.

אישי הלך להתייעץ עם ר' זושא והוא זכה לשמוע ממנו סיפור נפלא מאין כמוהו. זוג מאנשי שעדיין לא התברכו בילדים, פנו

לא רק נבהלנו מההוראה, הייתי מגדירה את זה ממש כשוק חיינו. הלם מוחלט! מה אנחנו לא עושים כפי שצריך? מה הדבר הלקוי שדורש תיקון?? מאיך גיסא – ברור שאם הרבי כותב לנו, אז יש עדיין מקום לשיפור. חזרנו על כל סדרי הכשרות בבתינו ולא מצאנו דבר לקוי או שצריך שיפור

וצחוק. ההחלטה שלא להשתמש במוצרי חלב תחת השגחת מהדרין פלונית, עוררה תגובות מתגובות שונות. אבל אנחנו לא נשברנו, וקיימנו את מה שקיבלנו על עצמנו. יתר על כן, באותה תקופה התינוקות שלנו נזקקה למזון מלאכותי, ובעקבות ההוראה של הרב לנדא, גם לא השתמשנו באבקת חלב

שמחים ורגועים מהתרת הספקות, הגענו לעונת הלידה, וזו עברה ב"ה בשלום ומתוך בריאות מלאה. ברכת הרבי מלך המשיח התקיימה וחזרנו לשגרת החיים.

כעבור תקופה, התברכתי ב"ה בהריון נוסף. כהרגלי, גם הפעם ישבתי וכתבתי לרבי עם הבשורות הטובות, וכרגיל הוספתי בקשה לברכה. ציפינו לתשובה של הרבי עם הברכה הקדושה – נטו – והפעם, ללא תוספות. היינו אף בטוחים שכך יהיה, כי אנחנו הרי מקפידים ומהדרים יותר מאחרים בענין הכשרות! אין מילים לתאר את הזעזוע שלנו כאשר שוב זכינו לקבל את ברכתו הק' להריון ולידה, שוב בנוסח הרגיל, ושוב בסוף האיגרת הערה-הוראה **להקפיד על כשרות האכילה והשתיה.**

מה לא בסדר שוב?? האם אנחנו לא עושים ה-כ-ל? הלא התייעצנו עם הסמכות ההלכתית המקצועי ביותר בענייני כשרות. למי עוד עלינו לפנות?? מה לעשות וכיצד לפעול? מה הרבי רואה ממקום מושבו ב-770 שאנחנו לא רואים במטבחינו הפרטי בארץ הקודש?

ברמה של היום יום, ההחלטה על ההידור המסוים שקיבלנו על עצמנו בהריון הקודם, גרמה לנו לפעמים להיות מטרה לחיצי לעג

לרבי בבקשת ברכתו ועצתו הקי, ומענה קודשו של הרבי היה זהה למה שקיבלנו – דיוק בכשרות האכילה והשתיה. התגובה שלהם הייתה כמו שלנו – תדהמה כללית והלם עמוק. גם הם מתגוררים בסביבה חסידית ומהדרים בכל.

בבירור מקיף ומעמיק ביותר שערכו, התברר להם כי האשה היא מצאצאי השלייה הקדוש, והוא, כידוע, השאיר צוואה לילדיו שלא לאכול בשר הודו. על פי הידוע, צוואה זו היא עבור הצאצאים הזכרים ממשפחתו. ואכן, אביה ואחיה מקפידים שלא לאכול בשר הודו בעוד שהבנות לא נדרשו להקפיד בזה, וכולן אכלו הודו. אך הם חשבו שאולי לזה הרבי מתכוון כשהוא מבקש להקפיד על כשרות האכילה והשתיה!?

הייתה רק דרך אחת לדעת – לנסות ולבדוק את התוצאות. האשה אכן החלה להינזר ממאכלי בשר הודו ובי"ה התברכה בילדים. נשמע פלאי, אבל העובדות דיברו בעד עצמן. אין הסבר בדרך הטבע מדוע היא, בתור בת מצאצאי השלייה, נדרשה לחומרה ששייכת לכאורה רק לבנים, אבל אנו למודי ניסיון רב שאין לנו, ולו מושג קלוש, בדעת עליון של הרבי מלך המשיח. מה שהוא רואה משם, אין אנו רואים מכאן.

בה סיים ר' זושא את סיפורו המדהים והמעודד. אבל, לא, אנחנו איננו מצאצאי השלייה, והחומרה הנ"ל לא חלה עלינו כלל.

מסע החיפוש שלנו טרם הסתיים. חיינו בהרגשה שמשהו לא בסדר אתנו. זו הרגשה בלתי נעימה מאוד, בלשון המעטה... הרגשנו מעורערים. אנחנו משתדלים בכל מאודנו, מתנהגים קיצוניים בהתנהגותנו והפיתרון ככל הנראה רחוק מאתנו מאוד.

לא שקטנו אף לא לרגע. עסקנו בקדחתנות אחרי פיצוח התעלומה. הרב לנדא הציע אפשרות שאולי אנחנו לא מקפידים ליטול ידיים אחרי מנוחה קלה בשעות היום. אם כן הדבר, אזי המאכלים שנגענו בהם לא מהודרים. גם זו אפשרות, סבירה ונקודה למחשבה. אולי קצה חוט? אבל לא, אנחנו כן מקפידים ליטול ידיים. כיוון נוסף שנבדק נשלל אף הוא לבסוף!

החלטנו אפוא להתקיף את הנושא בחריפות. קיבלנו על עצמנו להימנע מכל מאכל שלא עומד תחת ההכשר של הרב לנדא או הבד"ץ העדה החרדית, וחיכינו בכיליון עיניים לאישור המיוחל שסוף סוף אנחנו זוכים לגרום נחת לרבי ולתקן את מה שדורש תיקון.

האם יש תיאור שעדיין לא השתמשתי בו שיכול לשקף ולהבהיר את הרגשותינו? לא רק שאנחנו כבר נראים כ"עופות מוזרים" בנוף החסידי ולא נהנים ממיטב תצרוכת המהדרין שמגיעה למרכולים באיזור מגורינו, אלא אנחנו מתנזרים משימוש ברוב ההכשרים גם באירוח, באירועים וכדומה. והכי קשה והגרוע מכל – שלאחר כל המאמץ, החקירה ודרישה, ההחלטות הקשות ויישומם, אנחנו שוב מקבלים מהרבי תשובה שכזאת!

התקוות התנפצו לרסיסים באחת, כאשר המכתב הבא של הרבי הגיע. כן, המכתב הרגיל, בתוספת המוכרת. אבל, עם הוספה אחת, שעוד יותר שברה, הממה וביבלה אותנו עד מאוד – **"להקפיד על כשרות האכילה והשתיה בחיי היום יום"**.

האם יש תיאור שעדיין לא השתמשתי בו שיכול לשקף ולהבהיר את הרגשותינו? לא רק שאנחנו כבר נראים כ"עופות מוזרים" בנוף החסידי ולא נהנים ממיטב תצרוכת המהדרין שמגיעה למרכולים באיזור מגורינו, אלא אנחנו מתנזרים משימוש ברוב ההכשרים גם באירוח, באירועים וכדומה. והכי קשה והגרוע מכל – שלאחר כל המאמץ, החקירה ודרישה, ההחלטות הקשות ויישומם, אנחנו שוב מקבלים מהרבי תשובה שכזאת! לא רק המכתב הלא שיגרתי שכבר הסתגלנו איכשהו אליו – אלא בתוספת החמרה! הרבי מלך המשיח מצביע על כך שמשהו בחיי היום שלנו – **יום יום** – כל יום ובכל יום, אינו כשורה. כן, אצלינו, זוג

חסידיים, השואפים ומיישמים את כל ההלכות בהידור רב; הלוקחים על עצמינו חומרות נוספות בלי לחשוב פעמיים, ולא רק שלא הצלחנו למצוא ולתקן, אלא הרבי אומר לנו שזה ליקוי בחיי היום יום שלנו!!

התסכול היה עצום. זה כבר היה נראה לנו כמו חלום בלהות. כל פעם שהיינו בטוחים שהנה, גילינו את הבעיה והשתדרגנו בהידור, הרבי אומר – עוד לא, אתם עדיין לא גירדתם את קצה הקרחון. התשובה האחרונה ערערה אותנו לחלוטין!

כתבנו לרבי על ההחלטות החדשות, על שאנחנו כבר מקפידים לאכול רק מהכשרים מובחרים ביותר. הרב לנדא מצדו ביקש שוב לראות רשימת מוצרים בהם אנו נוהגים להשתמש. אולי בכל אופן יש מוצר שחמק בלאט מתחת לעינינו הפקוחות... נדרכנו לבאות, אבל לא, הרב לא גילה ולו דבר אחד חריג. הכל מהדרין מן המהדרין על הצד הטוב ביותר. מה הלאה???

הכלל הידוע "לפום גמלא שיחנא" כנראה לא עבד במקרה דידן. הרגשנו שאין כל מוצא; עשינו את המירב ועדיין כנראה לא עשינו כלום. הרבי דורש, ואנחנו רחוקים מהנקודה לחלוטין.

זה התחיל, כאמור, בשנת "דברי משיח"; את ה"דברי משיח" בתור הוראה פרטית אלינו אנחנו מקבלים שוב ושוב, ואין לא-ל-ידינו לרדת לסוף רצונו הקי ולמלאותו. ועוד בנושא מכריע ויסודי כמו כשרות האכילה והשתיה בחיי היום יום. מה הרבי רואה שאנחנו אטומים מלמצוא? מדוע אנו לא זוכים למלאות את רצונו הקי? מי היה חולם שזוג שכל רצונם הפנימי והגלוי הוא לבנות בית על יסודי התורה והמצווה כפי שמוארים בתורת החסידות, ייכשל בענין של כשרות האכילה והשתיה, וכל הידור אפשרי עדיין לא מתקן את הליקוי?

באותה תקופה נתבשרנו על שמחה פרטית במשפחה. גיטתי השתדכה למזל-טוב. ההכנות לנישואין צברו תאוצה וגם אני נרתמתי לעזור לה בקניות. אני, בתור בעלת בית מנוסה, לקחתי על עצמי לרכוש עבורה את כל הציוד הראשוני למטבח.

יצאתי לסדרת קניות. קניתי את הכל, מאלף ועד תינו כדי שלא יחסר לה כלום, וכדי שהיא תוכל להתחיל את חייה בתור עקרת בית עם הציוד הטוב והעדכני ביותר. כלים לאוכל, לבישול ולאפייה – מכל הטוב שעמד לרשות הקונה הממוצע בארץ הקודש באותן שנים.

חבי"ד ארצי ברכסים. הרה"ח ר' לוי ע"ה ביסטריצקי סיפר בהרצאותו על זוגות מאנ"ש שקיבלו בזמן האחרון תשובות מהרבי בנוגע ל"הקפדה על כשרות האכילה והשתייה", ומבירור מקיף גילו שהמכנה המשותף הוא אי שימוש בנפת משי.

•

ה"בכ"ן לכולנו הוא, שלפעמים נראה שלרבי יש תשובות שיגרתיות והן לאו דווקא מכוונות אלינו, אלא הוא אומר לכ-ו-ל-ם ותמיד לבדוק מזוזות ותפילין. לאו דווקא שאצלי במזוזה יש ליקוי. מעין הוראה כללית מהרבי מליובאוויטש שיש לו בה עניין באותה תקופה.

לא כן הוא. כאשר מקבלים תשובה מהרבי, זה בגלל שהרבי יודע ורואה בראיה מוחשית וגשמית שפלוגי צריך לתקן דווקא ענין מסוים, או שהצינור להצלחה של אלמוני עובר בדווקא דרך מצווה או פעולה מסויימת, זו או אחרת. כל מילה וכל הוראה של הרבי מכוונת להפליא. עד התג האחרון. וזו חובתנו וזכותנו להקשיב וליישם, עד התג הכי אחרון.

יחי אדוננו מורנו ורבנו מלך המשיח לעולם ועד.

מהדרין. חשבנו שאולי לזה התכוון הרבי בכל הנוגע לכשרות המאכלים.

עצרנו את הנשימה, ניסינו לקוות שאולי, שמא, הפעם עלינו על הליקוי המכוון. אבל ידענו כבר שכמה פעמים בחודשים האחרונים היינו בטוחים שעלינו על הכוונה ולבסוף התברר שעדיין לא קלענו ל"דעת עליון"?

באותו שבוע ממש, כאשר רכשתי את הנפה והיא החלה לעבוד אצלינו במטבח, ונכנסה לשימוש, הגיע מכתב מהרבי. ברכה להריון. כשפתחתי את המכתב, הרעד המוכר בידיים חזר, שמא ואולי...

פתחתי את המכתב, ולאושרנו הרב ושמחתינו אין קץ, היה מכתב רגיל לגמרי. ברכה מוכרת מפעם, עוד בטרם קיבלנו את ההוראה הראשונה מהרבי. פשוט ברכה להריון תקין וללידה קלה. נקודה. ללא תוספות. ללא הוראות.

אבן כבדה נגולה מעל לבנו. הרגשנו שסוף סוף זכינו לתקן את הדרוש תיקון, ודעתו של הרבי נחה ב"ה.

תור סיומת לסיפורי, שיש לו גם "בכ"ן", רציתי להוסיף שבאותה תקופה ממש התקיים כינוס נשי

גיסתי שמחה לראות את הרכוש הגדול שהבאתי עמי. היא בדקה כל פריט ופריט. כאשר ראתה את נפת הקמח שקניתי, שאלה אותי "מה זה? מה זה הנפה הזאת?"

לא כל כך הבנתי מה פסול מצאה בנפה. אולי הצבע לא מתאים לעיצוב של המטבח? אולי יש כבר דגם יותר מודרני? הרי זה לא דבר שבשימוש יום יום, ואפילו אם כן, ממילא זה לא מוצג לראווה בוויטרינה. אז מה רע בנפה שקניתי?

"למה לא קניתי נפת משי?" היא שואלת. "מה זה נפת משי בכלל?" אני משיבה כדרכם של יהודים לענות שאלה בשאלה.

כאן גיסתי טרחה להסביר לי דבר שלא ידעתי עד כה, על הצורך לנפות קמח עם נפה בעלת צפיפות גבוהה מאוד, ושרק נפת המשי עונה על דרישת ההלכה.

ולמה בעצם לא היה לי נפת משי? פשוט מאוד: כי כאשר אני נישאתי, עדיין לא היתה בנמצא נפת משי. כולם השתמשו בנפות הצפופות ביותר שהיו בשוק, בעלי רשתות מפלסטיק. צפוף, אבל לא מספיק.

שמחתי מאד על הגילוי החדש שלא חשבנו עליו כלל, ולא ידענו שקיים ענין כזה. מיהרתי לרכוש לעצמי נפה חדשה, ממשי,

אנו שמחים להודיע על פתיחת ההרשמה ל:

סמינר פסח

נחוג את חג הפסח מתוך חוויה פנימית של לימוד והעמקה של ניגון ושמחה

סמינר מפורארת לכל משפחה
אירוח ברמה גבוהה
בריכת שחייה נפרדת
ועוד

שיתקים אי"ה:

מיום שישי יג' ניסן, ערב שבת הגדול עד מוצאי שביעי של פסח

סה"כ 8 לילות (22-30/4/05)

במלון הסוויטות המפורא מרקיור בנת-ים

בפנסיון מלא ובתנאי נופש מלאים

כעור למהדרין- גלאט- לא שרואה
עם הפנהגים והמפוררות המקובלות בחב"ד/שחיטת ליובאוויטש
בהשגחתו של הרב ברוך בוטז יורקוביץ שליט"א
רב וסד"א שיכון חב"ד לוד

- מס המקומות מוגבל -
קדימה למזדרים בבחירת החדרים

לפרטים והרשמה:

08-9353932

08-9476537

פסח כשר ושמח!

המחיר

למבוגר - 3600 ₪

ילדים - (2-12) - 1800 ₪ (בחדר הסמוך לחדר הורים)

תינוקות - (2-0) - 160 ₪

המחיר כולל מצות יד מהודרות לכל החג.

ניתן בתשלומים

איש היושר והאמת

דמותו החסידית של הגאון החסיד הרב אליעזר דבוסקין, הלכה והתעדנה ככל שהתמיד בתורה, בתפילה ובעבודת ה' הנדירה שלו, כמו גם בחייו שהיו שליחות קודש מאת כ"ק אדמו"ר הרש"ב ובנו כ"ק אדמו"ר הרי"צ. מסכת חייו המופלאה נגדעה באחת, כאשר עלה בלהב אש השמימה בתוך בית מקדש מעט - - - • קווים לדמותו של החסיד הרב אליעזר דבוסקין הי"ד, שהיה מראשוני ה'תמימים' ולימים כיהן כרב וראש ישיבה בעיר חרסון שבאוקראינה

יתומכי תמימים' בליובאוויטש שהוקמה באותה שנה. הנער הצעיר עבר בהצלחה את מבחני הקבלה והיה מראשוני תלמידי התמימים שלמדו בישיבה, תחת פיקוחם של המנהל אדמו"ר הרי"צ ואביו מייסד הישיבה כ"ק אדמו"ר הרש"ב.

התמדתו ושקידתו בלימוד הנגלה והחסידות, היו לשם דבר. ברבות הימים הפך ללמדן גדול ובקי בכל חלקי התורה והוסמך להוראה כרב מורה צדק.

את ההדרכה שלו בעבודת ה', קיבל מהמשפיע המפורסם הרב שמואל בצלאל (הרשב"ץ - מורו של אדמו"ר הרי"צ) ני"ע שחינך לעבודת ה' באמת ובתמים ומעומק הלב. בהדרכתו החל להתפלל עד שנהיה ליעובד. ברבות השנים, כשר' אליעזר התוועד עם תלמידיו, היה מצטט רבות מדברי מחנכו הרשב"ץ ואף הוא היה מחנך את תלמידיו בסגנון "רשבצ"י" טיפוס.

על מידת למדנותו המופלגת של הרב דבוסקין, כתב החסיד הרב עזריאל זליג סלונים ע"ה בביטאון חב"ד:

"בתומכי תמימים הוסמך להוראה, ונודע ללמדן גדול ובקי בכל חלקי התורה. הוא עצמו סיפר לי לפי תומו כי בהגיע זמנו להתייצב לצבא - דבר שהיווה אז, כידוע,

כאן אמורה להיות תמונתו

בככל כתבה אחרת, במשבצת זו אמורה להיות תמונתו של אותו גברא רבא, הגאון החסיד הרב אליעזר דבוסקין שמסר נפשו עבור רבותינו נשיאינו; את לחמו הדל פרש לתמימים ואת מקום שליחותו לא עזב גם בעתות סכנה.

ר' אליעזר היה סמל הצניעות ומעולם לא הבליט את כשרונותיו הברוכים או את ידיעותיו הרחבות. על עצמו בוודאי שמיאן לדבר. בכתבה זו ניסינו לצייר קווים כלליים לדמות גדולה, אך איננו מתיימרים לעמוד על מהות גדולתו.

בשל צניעותו סירב להצטלם כל ימיו. כאשר נאלץ להצטלם עבור פספורט, עמד על כך שיצלמו אותו רק פעם אחת, וידיפסו תמונה בודדת בלבד. מכיוון שכך, לבני משפחתו לא נותרו ממנו תמונות. נסתפק אפוא בתיאור שתיארו תלמידו הרב עזריאל זליג סלונים:

"היה בעל הדרת פנים ויפה תואר, דמותו הייתה משאירה רושם רב".

מראשוני התמימים

"מרבנים בשמחה", זה היה אחד ממאפייניו של הרב אליעזר דבוסקין - רב עדת החסידים וראש ישיבת 'תומכי תמימים' בחרסון. הוא היה יהודי שמח שביטא את שמחתו אפילו בתפילתו הנעימה. כשהיה מתפלל באריכות, היה עושה זאת מתוך מנגינה שעוררה רגשי חדווה בלב השומעים.

הוא עצמו סיפר פעם, כי בשנים בהן למד ב'תומכי תמימים', היה מתפלל מתוך בכי ומרירות רבה. בהיותו פעם ביחידות אצל אדמו"ר הרש"ב, הורה לו הרבי ללמוד את המאמר דיבור המתחיל "שמח תשמח - תרנ"ז" שנאמר בעת חתונת אדמו"ר הרי"צ, ומיני אז החל לקיים בתפילתו את הפסוק: "עבדו את ה' בשמחה".

הרב אליעזר דבוסקין שכונה בפי כל "ר' לייזר צירצ'סקער", נולד לאביו ר' מאיר, בשנת תרמ"ב בעיירה צ'עצ'ירסק שבבילורוסיה. הוא היה הילד האחד-עשר והאחרון במשפחתו וכבר בילדותו התייתם מאביו.

בהיותו נער בעל כשרון נפלא ושקדן עצום, נשלח כבר בגיל 15 ללמוד בישיבת

שלוש שנים שהננו חושבים בדבר יהודי גרוזיה, ורצוני לשלוח אותך לשם". אולם שליחות זו לא יצאה אל הפועל מסיבות שונות, ובמקומות נשלח הרב שמואל לויטין ע"ה. לרב דבוסקין נכונה שליחות אחרת.

אותן שנים היו עת פריחתה של ההשכלה והציונות ועוד כתות שונות שריחקו מדרך התורה, ורבים מצעירי ישראל נמשכו אחריהם, ובפרט באודסה, שהיתה עיר מודרנית, וראשי הלוחמים בתורת משה היכו בה שורשים.

יום אחד הגיע אל אדמו"ר הרש"ב יהודי תושב אודסה. זה סיפר לרבי כי רבים מהצעירים בעיר נוהים אחר תנועת ה'השכלה' ותנועות כפירה אחרות. היהודי ביקש אפוא מהרבי שישלח לעירו את אחד מחסידיו כדי לקרב את הצעירים לתורה ויראת שמים.

נענה הרבי לבקשתו ושלח לשם את הרב אליעזר דבוסקין. זה החל לעשות שם עבודת חריש עמוקה, ופעל רבות בקרב הצעירים. על מידת השפעתו אנו יכולים ללמוד מכך שאותו יהודי מאודסה הגיע לימים שוב אל הרבי הרש"ב, ופיו מלא תהילות ותשבחות על פועלו הרב של ר' אליעזר. הוא סיפר שצעירים רבים נמשכים אחריו ומתקרבים לה' ולתורתו, לחסידות וליראת שמים.

בשמעו הרבי דברים אלו התרומם מכסאו ואמר בהתרגשות: **"ער האַט זיי איינגענומען מיט זיין ערלעכקייט!"** [הוא כבש אותם עם הישר והאמת שלו].

עם פרוץ מלחמת העולם הראשונה, נאלץ לנדוד מביתו עם חמש בנותיו שנולדו עוד בתקופה בה התגורר בקאמאיי. הוא גלה לעיר הומיל שם גרו כמה מאחיותיו. כמו כן שהה תקופה מסוימת בקרמנצ'וג בביתו של הגביר הנודע החסיד ר' שמואל גוראריה שהתגורר בקרמנצ'וג שבאוקראינה. בביתו התאכסנו עוד פליטי מלחמה רבים ובהם רבנים ותלמידי חכמים רבים.

ר' שמואל שהיה בעל עין חדה, הכיר בטיבו של הגאון הצעיר והתפעל מאוד מאישיותו המיוחדת. הוא אף סיפר על כך לרב עזריאל זליג סלונים שהעלה את הדברים עלי כתב:

"כשהיה מתעורר דיון הלכתי בין רבנים וראשי ישיבות שהיו בין הפליטים, זה בונה וזה סותר, היה ר' אליעזר עומד מן הצד ומקשיב בשתיקה כי דרכו הייתה בדרך כלל למעט בדיבור. רק בסיומו של הדיון היה ניגש ומפתיע את המשתתפים בהערות קצרות וקולעות בבקיאיות וחריפות, עד שהרבנים היו

בית כנסת חב"ד בחרסון (כיום)

העיירה קאמיי שבליטא (פלך קובנה). היא נולדה בשנת תרמ"ד והייתה צעירה ממנו בשנתיים. לאחר פטירתו ירש את מקום חותנו ברבנות העיירה על אף שהיה עול ימים. גאונותו הלכה לפניו ורבני הסביבה כיבדוהו והעריכוהו מאוד, גם ה"מתנגדים" שבהם. בכל דין תורה שנערך, העדיפו אלו שישתתף גם הוא כדיין בגלל גאונותו, פקחותו העצומה וישר לבבו.

גם כלל הציבור כיבדו והעריץ אותו. יראת הכבוד שרחשו לו בני קהילתו היתה מיוחדת במינה, דבריו היו נשמעים ומתקבלים במילואים. כל אנשי הקהילה היו באים להיוועץ עמו ולבקש את ברכתו, בכל העניינים האישיים והמשפחתיים וגם במילי דעלמא.

היה בעל הדרת פנים ויפה תואר, דמותו היתה משאירה רושם רב. פיקח עצום ובעל ידיעות רחבות גם בהוויות העולם.

מקאמיי נסע פעמים רבות לליובאוויטש כדי להסתופף בצל אדמו"ר הרש"ב, ובליובאוויטש, שהיתה עשירה בענקי רוח, כיבדוהו והוקירוהו.

כאשר אדמו"ר הרש"ב עמד לייסד את רשת הישיבות במדינת גרוזיה, ביקש לשלוח לשם את הרב דבוסקין. הרבי אף אמר לו: "זה

בעיה חמורה מאוד – וביקש את ברכתו הק' של כ"ק אדמו"ר הרש"ב ענה לו כ"ק אדמו"ר נ"ע: 'אם הנך מבטיח לי לעבור במשך השנה על כל הש"ס, תזכה ליכרטיס לבני' (תעודת שחרור). ואכן, למרות שר' אליעזר היה בריא – קיבל כרטיס לבני".

[באחת השנים הוא קיבל צו גיוס נוסף לצבא, והוא התחבא משך זמן ארוך במרתף תת-קרקעי רטוב, שהיה בו אוויר לח ומעופש, וכך הוא חלה בריאותיו, מחלה ממנה הוא סבל עד יומו האחרון].

"במשך שלוש שנים זכיתי לשהות במחיצתו במגע יומי יומי הדוק והתרשמתי מאוד מאישיותו הנפלאה. הוא היה דמות מושלמת של 'תמים' ליובאוויטשאי במלוא מובן המילה".

המשפיע ר' מענדל פוטרפס סיפר שקשישי החסידים אמרו על ר' אליעזר שהוא זכה להגיע לדרגה הנעלית של "בינוני" שבספר תניא קדישא.

בשליחות הרבי

בהגיעו לפרק 'האיש מקדש', נשא את מרת טובה רבקה אפשטיין, בתו של רב

נותרים משתאים לנוכח הפיקחות המדהימה של האברך הצעיר."

רב החסידים בחרסון

בשל מאורעות המלחמה והמהפיכה שבעקבותיה, בשנת תרע"ז, החלו התמימים לעזוב את הישיבה המרכזית בליובאוויטש, על פי הוראות אדמו"ר הרש"ב, והתפזרו בערים שונות בברית המועצות שם נפתחו סניפים קטנים יותר. בין השאר נשלחו כמה קבוצות מליובאוויטש אל העיר חרסון שבדרום אוקראינה.

עם בואם של התמימים הוקם סניף של ישיבת 'תומכי תמימים' תחת ניהולו של הרה"ח ר' אלכסנדר סנדר יודאסין.

בעת ההיא שאל את אדמו"ר הרש"ב היכן עליו לקבוע את מקום מגוריו? והרבי ענה לו: סע לעיר חרסון ופתח שם ישיבת תומכי תמימים.

גם באגרות קודש אדמו"ר הרש"ב מצויה אגרת מיום ט"ו באייר תרע"ז, בה כותב הרבי לבנו הרי"צ: **"ר' אליעזר מציצערסק נסע כעת... אמרתי לו שנשלח אותו אי"ה לחרסון"**.

ואכן, בשלהי שנת תרע"ז הגיע הרב דבוסקין לחרסון, ומונה לראש ישיבת 'תומכי תמימים' בעיר. הוא שימש בפועל כמגיד שיעור, משפיע ומנהל בישיבה ובנוסף לכך כיהן כרב עדת החסידים בעיר. לתפקיד מגיד שיעור הוא מינה את הרה"ח ר' מנחם מענדל רוזמוטר – מענדל טאמשאווער – מן העילויים של ליובאוויטש (ולמיים ראש ישיבת 'תומכי תמימים' בלאדז-פולין), ואת ר' בצלאל, שהיה מבחירי בני הישיבות הליטאיות. פעמים שרי אליעזר היה נכנס באמצע שיעורי הר"מים ומקשיב בדממה לשיעוריהם. רק בתום השיעור היה ניגש אליהם ומגיב על תוכן השיעור במילים ספורות אך קולעות ומבוססות, עד שלעיתים היה נסתר לגמרי בניין השיעור כולו...

בין התלמידים שלמדו בישיבה, היו התמימים: ר' עזריאל זליג סלוניס ר' אליעזר ננס. וכן ר' מנחם מענדל רוזמוטר, ר' יוסף לאבק, ר' בצלאל ווילישנסקי ורי' זעליג אהרונוב.

אישיותו החסידית המיוחדת של הרב דבוסקין הותירה רושם כביר על הרב עזריאל זליג סלוניס שלמד בישיבה במשך שלוש שנים. וכך כתב ברשימתו:

"הוא היה שקדן למופת, ממש ילא פסיק פומיה מגירסא, והיה לומד הרבה הן בתורת

פעם כשמצבו הבריאותי

היה בכיר-רע, והוא היה רזה

וצנום מאוד, כל יום היה

שותה רק כוס חלב ואוכל

רק מעט מזון לקיומו – שאל

אותו אחד מידידיו החסידים:

"איך אתה מרגיש?" והוא

ענה לו: "הלוואי ברוחניות

כמו בגשמיות"

הנגלה והן בתורת החסידות. אירע ובלילות שבת קודש הארוכים של החורף, היה לומד במשך שבע שעות, ללא הפסק, מצוות 'האמנת אלוקות' בספר 'דרך מצוותיך', כשהספר בידו והוא צועד לאורך הבית הלוך ושוב.

"הידוריו במצוות וזהירותו וחומרותיו היו מפליאות ביותר, אך ללא 'בליטות', בפשטות ובצניעות – מבלי שהורגשו כלל לאדם זר. בין חומרותיו הייתה גם זהירותו מאכילת פת פלטר (פת נכרי). סיפר לי ידידי התמים בצלאל וילשנסקי כי אף כשהיתה חלוקת ככרות לחם במידה – בימי השלטון הבולשביקי – לפי כרטיסים, ולא הייתה שום אפשרות להשיג לחם אחר, וגם קמח לא היה מצוי – לא היה טועם ר' אליעזר שום פת במשך ימי החול. לשבת קודש היה משיג, תוך מסירות נפש ממש, מעט קמח שממנו הייתה אשתו הרבנית אופה חלות קטנות לכבוד שבת."

לא היה תולש ענבים מהאשכולות ביום השבת (מצד חשש בורר), והיות שהוא היה זקוק לאכול ענבים כל יום לרפואה, שכן היה חולה בריאותי, הוא תלש את הענבים מהאשכולות לפני שבת.

"היה פיקח עצום ובעל ידיעות בהוויות העולם. זכורני שכל המרשמים של הרופאים שניתנו לבני הישיבה, שנכתבו בלטינית כמובן, היו נבדקים על ידו והיה מחווה דעתו עליהם. סגנונו המליצי וכתב ידו בלשון הקודש היו נפלאים בהידורם.

"התקשרותו לאדמו"ר הרש"ב הייתה בלתי מוגבלת והיה נוסע תכופות להסתופף בצל קודשו. כאשר השתוללו הבולשביקים בעירו והייתה לו אפשרות לברוח לליטא – לא השתמש בה משום שעמד על כך שהרבי

שלח אותו לחרסון וזה מקומו. הוא אף לא ניסה לשאול את חוות דעת הרבי.

"יראת הכבוד שרחשו לו בני הקהילה ותלמידי הישיבה, הייתה מיוחדת במינה. דבריו היו נשמעים ומתקבלים במלואם. כל 'בעלי הבתים' שבקהילה היו באים אליו לשם שמיעת עצתו גם במילי דעלמא ובכל העניינים האישיים והמשפחתיים".

מסתפק בלחם צר

ומעט מים

קשר מיוחד היה לו עם החסיד הנודע ר' איציה מתמיד. על כך סיפרה בתו מרת פסיה: "ר' איציה מתמיד היה מגיע לבית הוריי באופן תדיר. לעיתים התוועד ר' איציה בישיבה עם תלמידי התמימים.

"מנהלי הישיבה היו הגבירים הנכבדים ממשפחות גוראריה וביספאלו, ולמשכורתו נקבע שהוא יקח מקופת הישיבה את כל הצטרותו. פעם הגיעו שני הנגידים לחרסון ושאלו את אבא כמה כסף הוא צריך לצורכי משפחתו. אבא עשה חשבון בכדי שיספיק לו ללחם צר ומעט מים, ואמר להם. הם מיד נתנו את הסכום המבוקש. כאשר עזבו את הבית, אמרה אימא לאבא: 'היית צריך לעשות חשבון שיספיק לנו גם למאכלים אחרים...' כזה היה אבא.

"לארוחת בוקר אכלנו רק פרוסת לחם דלה, כוס תה עם כפית סוכר אחת. ובשאר הסעודות אכלנו לחם וירקות, חיינו היו מאוד דחוקים ולחוצים מהבחנה הכלכלית.

אף על פי שלגשמיות של עצמו לא דאג, הרי שהתמסר בלב ונפש לסיפוק צורכיהם של תלמידי הישיבה. גם בזמנים הגרועים ביותר של מצור ומצוק, השתדל לספק לתלמידים את הדרוש להם. פעם, בתקופה בה שרר רעב גדול, הביאו כמה מבני הקהילה לביתו כמה ככרות לחם בשביל בנותיו הקטנות, אך ר' אליעזר נתנם מיד לתלמידי הישיבה כדי שישיעו רעבונם.

היו שנים שההליכה ברחוב בלילה הייתה סכנת נפשות של ממש. וכמה פעמים נשאר ללון בלילה בישיבה. הוא היה ישן על ספסל, כדי לא לקחת מיטה מאחד הבחורים.

הישיבה החזיקה מעמד במשך שנות מלחמת העולם הראשונה ובתקופת המהפכה הקומוניסטית שאירעה באותם ימים. אולם לאחר שהקומוניסטים תפסו את השלטון, החלו להשליט את דעותיהם תוך דיכוי ועריצות, ובין השאר אסרו גם את קיום הישיבות הקדושות. לאחר שהלחץ גבר

והחמיר, נאלץ ר' אליעזר בלית ברירה להורות לתלמידים והצוות הרוחני לרדת במחתרת ולהמשיך ללמוד בתנאים אלו.

בחורף תרע"ט נשלחה לחרסון קבוצה נוספת מתלמידי השיעורים בקרמנצ'וג. בגין ריבוי התלמידים מינה הרב דבוסקין את ר' ניסן מקאפוטקעוויטש לראש ישיבה ולאחר מכן את ר' מרדכי פרלוב.

"יום ולילה היה בוכה בצנעה"

התקשרותו לכ"ק אדמו"ר הרש"ב, הייתה בלתי מוגבלת ועד כדי מסירות נפש של ממש. כאמור, היות שאדמו"ר הרש"ב שלח אותו לחרסון הוא לא היה מוכן לצאת ממנה גם כשהשתוללו בעיר היתה סכנת נפשות של ממש. כשהשתוללו הבולשביקים בחרסון ורעייתו ביקשה לחזור לליטא – לא הסכים. הוא טען כי הרבי שלחו לחרסון; הוא אף לא ניסה לשאול את חוות-דעת הרבי בעניין.

גם כשפרצה מלחמת העולם השנייה והגרמנים הרגו וטבחו ביהודים, שלחתי לו מברק שאפשר לברוח לסמרקנד שבאוזבקיסטן וכך להינצל מהנאצים. אך הוא לא הסכים בשום-אופן לעזוב את חרסון. ביום ב' בניסן תר"פ, הסתלקה לשמי רום נשמתו של כ"ק אדמו"ר הרש"ב. רק כחודש לאחר מכן הגיעה הבשורה לחרסון. כשנודע הדבר לר' אליעזר, התעטף ביגון כבד. את אשר עבר עליו באותם ימים, מתאר הרה"ח ר' שמחה גורודצקי, מתלמידי הישיבה באותם ימים, במכתב שכתב לידידו ר' שמואל הבר: "הסתלקות אדמו"ר בשנת תר"פ נתוודע לנו בחי אייר. ר' אליעזר נפל ברוחו. יום ולילה היה בוכה בצנעה".

בעקבות זאת סגר ר' אליעזר את הישיבה, על כך ממשיך וכותב ר' שמחה גורודצקי: "הוא לקח אותי ואת מענדל מצ'צ'ירסק ואהרן מבובריסק, ושלח אותנו לרוסטוב שם היו אז תלמידי האולם [התלמידים המבוגרים של הישיבה]. נסענו יחד עם ר' זעליג סלונים. את השאר שלח – חלק לקרמנצ'וג וחלק שלח הביתה..."

לאחר שנסגרה הישיבה והתפזרו תלמידיה, נותר הרב דבוסקין עם עצמו והחל להקדיש עצמו לתפילה ב'עבודה' וללימוד נגלה וחסידות מבוקר עד ערב.

הוא השכים קום בשעה ארבע לפנות בוקר, ולאחר הכנות וברכות השחר, היה נוהג לחזור רמב"ם בעל פה. אחר כך הלך לבית

המדרש הנקרא "שפיץ חב"ד" לשמוע 'ברכו', 'קדושה' וקריאת התורה, ולאחר הכנה מוקדמת בלימוד החסידות והתבוננות, היה מתפלל במשך כארבע שעות. לאחר מכן היה לומד את שיעוריו הקבועים בנגלה. רק בשעה ארבע אחר הצהריים היה חוזר לביתו כדי לטעום משהו ושב לבית המדרש ללמוד עד שעת לילה מאוחרת.

בתו מרת פסיה סיפרה שהוא היה אומר קריאת-שמע שעל המיטה באריכות רבה, ומתוך בכיות נוראיות ודמעות שליש, לא אחת היא מצאה ליד מיטתו שלולית מים, מדמעותיו הרבות.

היה שתקן וממעט בדיבור. עניו, צנוע ונחבא אל הכלים בצורה מופלאה. פעם כשמצבו הבריאותי היה בכי-רע, והוא היה רזה וצנום מאוד, כל יום היה שותה רק כוס חלב ואוכל רק מעט מזון לקיומו – שאל אותו אחד מידידי החסידים: "איך אתה מרגיש?" והוא ענה לו: "הלוואי ברוחניות כמו בגשמיות".

שאלו חברו היתכן? "הלא מצבך הגשמי בכי רע, וכי אתה רוצה שכך יהיה גם מצבך הרוחני?" נענה ר' אליעזר ואמר: "המזון הגשמי שאני אוכל, ברור לי שהוא מתעכל בתוכי ונהיה חלק ממני ומפנימיותי, והראיה שאני חי וקיים; אבל הדברים הרוחניים שאני עוסק בהם מנין לי שהם באים בפנימיותי?..."

נחוש לקיים את דברי הרבי

בשנות השלטון הקומוניסטי, חויבו האזרחים לשלוח את ילדיהם ללמוד בבתי ספר הממלכתיים בהם הינכו על ברכי האידיאולוגיה הקומוניסטית הכפרנית. רבותינו נשיאינו הורו לחסידים שלא לשלוח את הילדים לבית הספר, גם במחיר של סכנת נפשות. ואכן, רבים נהגו כך, גם כשהדבר עלה להם במחיר יקר.

גם ר' אליעזר לא שלח את בנותיו לבית הספר, והוא היה היחיד בחרסון שעמד בכך. על כך מספרת בתו מרת פסיה קרסיק:

"לאבא לא היה קל; גם יהודים שומרי מצוות חששו מהיד הקשה בה נקטו הקומוניסטים, והסכימו לשלוח את ילדיהם לבית הספר, בעוד שבבית המשיכו לחנכם לקיום מצוות. אולם אבא לא שעה לשכנועים, לאיומים וללעג שהיה מנת חלקו, ומעולם לא הלכנו, אני ואחותיי, לבית הספר. נציגי השלטונות באו אלינו הביתה ואיימו על

הוריי, אך הם כלל לא שמו לדבריהם. אבא היה נחוש בדעתו לקיים את דברי הרבי. אבא היה בעל עוצמות נפש חזקות והוא לא נכנע ללחצים שהופעלו עליו. נשארנו בבית והמשכנו ללמוד תורה.

"לצורך לימודנו, מספרת פסיה, הוא שכר מורה פרטית, גויה שהקומוניסטים זרקו מבית הספר העירוני, בגלל היותה נוצריה אדוקה. הייתי הולכת לביתה כל יום לכמה שעות ולומדת. לאחר חצי שנה, בחן אותי אבא, וכשנוכח לדעת שאני בקיאה בכל המקצועות הנלמדים בבית הספר, מתימטיקה, גיאוגרפיה וכו' – הפסיק את לימודי אצל הגויה".

"פעם 'התלונן' אבא בפני אדמו"ר הרי"צ על כך שלא זכה לבנים. כתגובה ברכו הרבי "וועסט טאן גוטע שידוכים, וואָס וועלן זיין בעסער ווי ביי אַנדערע זיהן" [= תעשה לבנותיך שידוכים טובים, טובים יותר מבנים אחרים]. ואכן, הוא זכה לחתנים תלמידי חכמים, תמימים וחסידים: (1) אחותי לאה נישאה להרה"ח ר' פנחס לויטין. (2) אחותי סוניה נישאה להרה"ח ר' יעקב גורקוב. (3) אחותי לובה נישאה להרה"ח ר' אברהם רובינסון [גרו בקראלעוויץ]. היו להם שני ילדים. כולם נהרגו על-ידי הנאצים, ונקברו בקבר האחים בקראלעוויץ. (4) אני, פסיה, נישאתי לר' אייזיק. (5) אחותי אסתר נישאה להרה"ח ר' מיכאל טיטלבוים שיי".

מוסיף וסיפר חתנו הרה"ח ר' אייזיק קרסיק: "לא זכיתי להכיר את חמי כראוי. התגוררתי בלנינגרד ולקראת החתונה עם רעייתי פסיה, הגעתי לחרסון. מיד לאחר ימי השבע ברכותי חזרנו יחד ללנינגרד. אולם אותו שבוע בודד במחיצתו הספיק לי כדי לדעת שחמי הוא חסיד גדול ומסור לרבי בלב ונפש. הוא היה בקי גדול בספר משנה תורה לרמב"ם, ובכלל היה לו 'ראש חזק' בלימוד. גדולי החסידים בלנינגרד, שהכירו היטב את חמי, סיפרו לי כי כבר בליובאוויטש היה נחשב ללמדן ועובדי גדול, אם כי איש מהם לא הכירו לעומק כיוון שהיה צנוע ונחבא אל הכלים.

"מאז שנישאנו בשנת תרצ"ה, לא ביקרתי עוד בחרסון ולא זכיתי לראותו עוד".

חסיד קדוש זה, זכה להייהרג על קידוש ה'. על מותו מסופר כי בצום גדליה תשי"ב הגיעו הקלגסים הנאצים ימ"ש והציתו את בית הכנסת החב"די "בערגוואי שול" בחרסון. בתוכו היו תשעה יהודים ובתוכם הרב דבוסקין הי"ד ורעייתו הרבנית טובה רבקה. כולם עלו בלהב האש השמימה. הי"ד.

חב"ד בשואה

60 שנה לסיום המלחמה

מדוע הפלה ראש ה'יודנראט' לטובה את חסידי חב"ד?

קרן אור בגהינום: "רומקובסקי התעניין אישית בכל דבר שנגע לקבוצת החסידים הזאת. הרב מענדל רוזנמוטר ראש הישיבה של ליובאוויטש 'תומכי תמימים', מונה כחבר של 'חבר הרבנים' בגטו. בו-זמנית, בתקופה ההיא, מונה בערל שניאורסון, מיוצאי משפחתו של הרבי מליובאוויטש, למשרה טובה במחלקת הטבק של הגטו" • פרק שישי ובו יסופר על השמדת קהילת ליובאוויטש וישיבת 'תומכי תמימים' בלודז'

הרחוב הראשי בגטו

נרחבים.

לאחר כחודש ימים מינו הגרמנים 'יודנראט' בראשות מרדכי חיים רומקובסקי. 'היודנראט' – מועצת היהודים – מונתה כדי לייצג את היהודים כלפי הגרמנים, וכן לנהל את הגטו על פי הוראות הצוררים. רומקובסקי מונה באופן רשמי ליו"ר היודנראט.

תפקידם של חברי היודנראט, ובפרט של העומד בראשו, היה מורכב וסבוך ביותר: מחד גיסא היה עליהם להישמע להוראות הנאצים, אך מאידך גיסא – לצמצם עד כמה שאפשר פגיעות ביהודים. התפקיד הסבוך הביא לתחושות מעורבות בקרב יהודי הגטאות; היו שסברו כי אנשי היודנראט הם משתפי פעולה של הנאצים, והיו שסברו כי הם מנסים במסירות נפש אמיתית להציל את מה שאפשר (ראוי לציין כי יו"ר היודנראט בגטו וורשה היה אדם צירניאקוב; זה מילא את תפקידו במשך זמן ממושך למרות כל הקשיים, עד שהיה צריך להוציא לפועל את המשלוחים למחנות המוות, ואז שם קץ לחייו).

מספר שבועות חלפו ממינוי היודנראט בלודז', וכל חבריו, למעט היו"ר, נאסרו על

העיר שהייתה השניה בגודלה בפולין. בעיר זו היו קהילות חסידיות רבות ובהן קהילה גדולה ומפוארת של חסידי גור, חסידי אלכסנדר, חסידי סוכטשוב וגם קהילה קטנה של חסידי חב"ד שמנתה עשרות משפחות בלבד, שטיבל וישיבה.

בכ"ד באלול תרצ"ט, שבוע בלבד לאחר פרוץ מלחמת העולם השנייה, נכבשה העיר לודז' על ידי כוחות הצבא הגרמנים. מיום זה השתנו חיי היהודים לבלי הכר. הגרמנים החלו במסע רדיפות אכזרי נגד יהודים. מעשים אלה נעשו ביזמת חיילים נאצים ויחידה של גרמנים תושבי לודז'. מהומות אלה כללו פרעות, חטיפות לעבודות פרך, התנפלויות ברחוב, שוד בתי מסחר ודירות, ועוד.

כעבור זמן קצר הוצאו צוים שמוטטו את הכלכלה היהודית; מפעלים יהודיים הוחרמו, חשבונות יהודים בבנקים נחסמו; מוסדות הקהילה של העיר חוסלו, ובהם גם מוסדות ליובאוויטש. נאסר על יהודים להשתמש בתחבורה ציבורית ולעתים קרובות הוטל עליהם עוצר. כל בתי הכנסת בעיר עלו באש, והיהודים חויבו לשאת טלאי צהוב. בנוסף החלו הגרמנים לבצע גירושים

ווקא בתוך הגיהינום הלוהט בגטו לודז', נצנצה קרן אור עבור חסידי ליובאוויטש שנהנו מהטבות מיוחדות. הטבות אלו הגיעו ממרדכי חיים רומקובסקי, ראש היודנראט שניהל את הגטו בקשיחות רבה. אחד מאותם נהני הטבות שניצל זאת לטובת הכלל, היה הגאון החסיד הרב מנחם מענדל רזנמוטר הי"ד, מעמודי התווך של קהילת ליובאוויטש וראש ישיבת 'תומכי תמימים' בלודז'.

כיצד אכן קרה שחסידי ליובאוויטש זכו ליחס כה אוהד ממי שניהל בשם הנאצים את הגיטו והוכתר בצניניות לימלך הגטו? כיצד קרה שרומקובסקי שנחשב בעיני רבים למושל זדוני בעל דעות פאשיסטיות, הפלה לטובה את חסידי ליובאוויטש דווקא?

לודז' תחת כיבוש נאצי

233,000 יהודים חיו בלודז' ערב פרוץ מלחמת העולם השנייה, כשליש מאוכלוסיית

חסידי חב"ד שנספו בלודז' – השם יקום דמם!

● **הרה"ח ר' מנחם מענדל רוזנמוטר** – נולד בשנת תרנ"ח בטומשוב רוסיה. למד בישיבת 'תומכי תמימים' בליובאוויטש ובחרסון. שימש כמגיד שיעור בישיבת 'תומכי תמימים' בחרסון. נשא את מרת דבורה לבית שמוטקין (בתו של ר' בערל ואחותו של ר' שניאור זלמן, שניהם ממיסדי ומנהלי 'תומכי תמימים' באוטווצק וורשה).

רעייתו וילדיו כולם נספו בשואה. רעייתו נולדה בשנת תרס"ב. בנו שלמה נולד בשנת תרפ"ג. בתו חוה נולדה בשנת תרפ"ה. בתו רבקה נולדה בשנת תרפ"ח. בתו רשכה נולדה בשנת תר"צ. בתו פייגא נולדה בשנת תרצ"ד. בתו רייזל נלקחה מהגיטו בראש השנה תשי"ג אל מחנה המוות חלמנו. כל שאר בני המשפחה נלקחו בשנת תש"ד למחנה אושוויץ הי"ד.

● **הרה"ח ר' חיים שניאור זלמן שניאורסאהן** – (אודות מנהיגי והידוריו המופלגים ראה בהרחבה בגיליון 485), כונה ר' זלמן וועליזשער, בנו של הרב יהודה לייב שניאורסאהן, מצאצאי אדמו"ר הזקן.

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח גילה התעניינות במשפחה זו, כפי שעולה מאגרת שכתב אל הרב גרינגלאס: "בקשר עם הערתי על דבר הר"ל (הרב לייב) שניאורסאהן מועליז'... מטובו הוודיעני מה שידוע לו על דבר יחוסו, בניו, ובנותיו, ובני ביתו, ובפרט הרשי"ז מלודז', זווגיהם וכי' ות"ח מראש" (אגרות קודש חלק ג' עמוד טו).

ר' חיים שניאור זלמן הינו אחד משלושת חסידיו הגדולים של אדמו"ר הרש"ב, שהתפאר בהם, והעיד עליו כי הוא גאון בנגלה ובנסתר. בחורף תרצ"ד נהג אדמו"ר הרשי"צ לומר חסידות בליל שבת (היה זה בוורשה). את השולחנות סידרו בצורת ריבוע סגור ואדמו"ר הרשי"צ ישב בתוך הריבוע והחסידיים מסביב. אורחים חשובים במיוחד עמדו בתוך הריבוע, בין האורחים החשובים נמנים: חתניו של אדמו"ר הרשי"צ וכן ר' חיים שניאור זלמן.

יחד עם בניו ניהל את ישיבת תומכי תמימים בלודז'. נספה על ידי הנאצים בגטו, בשנת ת"ש הי"ד.

● **הרה"ח זובער יצחק** (בנו של ר' חיים שניאור זלמן) **שניאורסאהן** – חבר הנהלה ומשפיע בישיבת 'תומכי תמימים' בלודז'. בתחילת המלחמה שהה בוורשה וזכה לסייע לאדמו"ר הרשי"צ בעת ההפגזות, כפי שסיפר הרב יוסף ויינברג: "הרבי ביקשו להיות אצלו כל העת, כי המזכיר היחידי של הרבי שנותר בוורשה היה ר' יחזקאל פייגין והייתה לו משפחה לה היה צריך לדאוג. הרבי אמר לר' זובער שיאכל מה שיאכל הרבי". הי"ד.

● **הרה"ח יהושע** (בנו של ר' חיים שניאור זלמן) **שניאורסאהן** – חבר הנהלת 'תומכי תמימים' בלודז'. הי"ד.

● **הרה"ח קלמן מינקאוסקי** (חתנו של ר' חיים שניאור זלמן שניאורסאהן) – משגיח ור"מ בישיבת תומכי תמימים בלודז'. הי"ד.

● **הרה"ח נח יצחק מורדקוסקי** – ר"מ ישיבת תומכי תמימים בלודז'. הי"ד.

● **הרה"ח ר' חיים זוד גלאזמן** – למד ב'תומכי תמימים' בוורשה. ר"מ בישיבת תומכי תמימי בלודז' היה למדן גדול. הי"ד.

● **הרה"ח ר' זלמן מאיר גוטמן** – סייע רבות לישיבה, היו לו ארבעה בנים ושניים מהם למדו בישיבת 'תומכי תמימים' בוורשה. רק אחד מבניו נותר בחיים. הוא ושלושת בניו נספו. הי"ד.

● **בני משפחת הרה"ח ר' אליהו משה ליס** – (מתלמידי 'תומכי תמימים' ליובאוויטש, משגיח ומגיד שיעור בתומכי תמימים בלודז'). הוא עצמו הצליח לברוח מפולין לשנחאי שבסין, אולם בני ביתו נותרו בפולין ונספו הי"ד.

ידי הגרמנים ורובם הוצאו להורג. רומקובסקי נצטווה להקים 'יודנראט' חדש שיפעל בפקוח קפדני של הגסטפו. כיוון שחשש לחייו, ציית לפקודות הגרמנים ופעל תחת פחד מתמיד. מידי פעם הוא עצמו היה מבוזה ואף מוכה על ידי הנאצים.

במהלך חורף ת"ש הוקם גטו לודז' ששטחו היה 4 קמ"ר. במקום צר זה נכלאו כל יהודי העיר, וכן יהודים מערים סמוכות, ובסך הכול כ-205,000 יהודים. הגיטו הוקף מכל עבריו על ידי שמירה הדוקה, ולא ניתן היה להכנס אליו או לצאת ממנו. בתוך הגטו פעלו המשטרה היהודית, הגסטפו ומשטרת הפלילים, שעסקה באכזריות בהחרמת הרכוש היהודי.

לרומקובסקי ושאר חברי היודנראט הכפופים לו, ניתנו סמכויות נרחבות בתחום ארגון החיים הפנימיים של הגטו. זה אכן ניצל סמכויות אלה והפך את הגטו ל"מחנה עבודה בכפייה" בעידודם של הרשויות הגרמניות. הוא האמין כי העבודה היא זו שתציל את חיי היהודים, או לפחות תאריך אותם. הגרמנים מצדם נהנו מכוח עבודה זול. בגטו הוקמו תשעים ושישה מפעלי יצור בהם עבדו רוב תושבי הגטו. היסטוריונים וחוקרים חלוקים בדעותיהם לגבי שיטתו של רומקובסקי להפוך את כל תושבי הגטו לעובדי מפעלים גרמניים. יש הטוענים שבכך שיתף פעולה עם הכובש, אך רובם נוטים לומר כי מי כמוהו ידע שהעובדים שאפשר להפיק מהם תועלת, לא נשלחים למחנות, ובכך קיווה להציל את יהודי הגטו.

למרות מאמציו של רומקובסקי לשפר את תנאי החיים, המצב בגטו היה קשה ביותר. במשך הזמן מתו בו 48,000 איש, מקור, מרעב, מצפיפות וממחלות. כולם נקברו בבית העלמין העתיק של לודז' בשכונת מרישין.

הגירוש והחיסול

אם לא די בכך, הרי שהגרמנים פתחו באקציות וגירוש יהודים למקומות לא נודעים. הגירושים בוצעו מתוך מטרה לחסל את גטו לודז' שנותר האחרון מכל גטאות אירופה.

רומקובסקי היה אחראי בין השאר גם על הגירוש. וועד הרבנים בגטו עמל לשכנעו את מי לא לגרש. בשלב מסויים הורו הנאצים על גירוש 20,000 ילדים! רומקובסקי ערך אסיפה בה הודיע ליהודי הגטו שיש לו אפשרות לסרב לפקודה, אבל אז, הזהיר,

לימוד תורה בגטו

**קהילת ליובאוויטש עצמה
שהייתה בלודז', מנתה עשרות
משפחות בלבד. מרכז
הקהילה היה ב'שטיבל'
שנקרא 'בית החסידים
ליובאוויטש'. השטיבל שכן
ברחוב צעגעלניאנא 25 ובו
התפללו ולמדו שיעורים
בנגלה וחסידות**

לקבל את פני הרבי הרייזצ'ע כשהגיע לבקרם בשנת תרצ"א. לצערינו אין בכתובים תיאורים אודות ביקור מיוחד זה.

שהתפללו בשטיבל הליובאוויטשי של לודז'. את הליכותיו של חסיד זה תיאר הרה"ח ר' מנחם זאב גרינגלאס, מתלמידי ישיבת יתומכי תמימים בעיר:

"בתחילת סעודה שלישית אמר פרק קייט בתהילים, ולאחר מכן ניגן שורת ניגונים עתיקים בשעת רעוא דרעוין, ובתוכם ניגון שנקרא "דער מהרי"ל'ס ניגון", ונקרא כך מפני שהמהרי"ל – הרב יהודה לייב בנו של אדמו"ר היצמח צדק' – התפלל בניגון זה, אף שבעצם הוא מיוחס לעשרה ניגונים של אדמו"ר הזקן. אחר כך ניגנו המתפללים את הניגון 'בני היכלא' הידוע, ובסופו כמה יתנועות מיוחדות לאביו של ר' חיים שניאור זלמן שניאורסאהן, הרב לייב וועליז'נער ובתוכו בלולה תנועה של הבעל שם טוב".

בשנת תרפ"ט ביקר בלודז', הרה"ח ר' מנחם מענדל ראטשטיין, מזכירו של אדמו"ר הרייזצ'ע שבא בשליחות הרבי לערוך מגבית בעיר עבור מצות ליהודי רוסיה. לשיא הגיע כאשר יהודי העיר, ובראשם חסידי חב"ד, זכו

הנאצים יכנסו לגטו ויהרגו בתושביו כפי העולה על רוחם ויגרשו למעלה מהכמות המדוברת. השאלה שעמדה לפתחם של הרבנים הייתה קשה מנשוא. אין זו שאלת נפשות גרידא. לאחר שישבו על המדוכה, הורו לו הרבנים לסרב לפקודת הגרמנים, אבל הוא סבר אחרת...

בשלבם האחרונים היה הגירוש בעל אופי של פינוי ("התנתקות") מוחלט, כאשר הגרמנים פשטו על הבתים והוציאו כל יהודי שגילו. ביום י"א באלול תש"ד, יצא מלודז' המשלוח האחרון לאושוויץ. בגיטו נשארו 800 יהודים בלבד שהיו אחראים לפנות את רכוש המגורשים. הגרמנים תכננו לרצוח גם את אלה בתום מלאכתם, אולם הם גילו את המזימה, התחבאו ושחררו על ידי הצבא האדום ביום ה' בשבט תש"ה.

כך הושמדה הקהילה היהודית השנייה בגודלה בפולין, ובתוכה קהילת ליובאוויטש המעטירה. השם יקום דמם.

קהילת ליובאוויטש בלודז'

קהילת ליובאוויטש עצמה שהייתה בלודז', מנתה עשרות משפחות בלבד. מרכז הקהילה היה ב'שטיבל' שנקרא 'בית החסידים ליובאוויטש'. השטיבל שכן ברחוב צעגעלניאנא 25 ובו התפללו ולמדו שיעורים בנגלה וחסידות.

ידידות נעימה שררה בין חסידי ליובאוויטש לחצרות חסידיות אחרות בעיר. הרה"ח ר' ישראל גייקובסון מספר בספרו 'זכרון לבני ישראל', כי שניים מחשובי חסידי אלכסנדר בלודז' התקשרו בלב ונפש אל אדמו"ר הרש"י. היה זה בעת מלחמת העולם הראשונה כאשר אזרחי פולין רבים נמלטו לתוככי רוסיה. אחד מחסידי אלכסנדר נמלט והגיע לליובאוויטש, והשני הגיע בתקופה מאוחרת יותר לרוסטוב. שניהם התארחו בביתם של חסידי ליובאוויטש וביקרו אצל אדמו"ר הרש"י וכך התקרבו לליובאוויטש. אחד מהם התבטא כי מאז שראה את אדמו"ר הרש"י הוא אינו יכול ללכת לאדמו"ר אחר...

בין חשובי חסידי ליובאוויטש בלודז', היה הרה"ח ר' חיים שניאור זלמן שניאורסאהן, מצאצאי אדמו"ר הזקן. ר' חיים שניאור זלמן, שהיה משלושת החסידים הגדולים של אדמו"ר הרש"י, השרה בשבתות אווירה חסידית אוטנטית על החסידים

כאשר שהה בריגא או בוורשה.

גם ראשי ומנהלי הישיבה ביקרו לא פעם אצל אדמו"ר הריי"צ. באגרת מחודש ניסן תרצ"ד כותב אדמו"ר הריי"צ:

בנידון פרטי עניני הישיבה, היה אצלי המנהל וראש הישיבה תלמידי היקר והנעלה הר"ר וו"ח אי"א מוהרמ"מ ראזנמוטער, אשר עמו דברתי כל הפרטים, ושולח לו פ"ש.

לביקור מיוחד זכתה הישיבה בשנת תרצ"ב, כאשר הגאון בעל היחפץ חיים ביקר בישיבה והתרשם לטובה מהתמימים ומהצוות הרוחני.

הרה"ח ר' אפרים דוד בויס (בוימלגרין), מתלמידי הישיבה, כתב תיאור על הישיבה וחייה. המכתב מתעד את חיי הישיבה מזווית מבטו של תלמיד:

"ר' מנחם מענדל רוזנמוטער היה בעל עסק בנהלו בית חרושת לנרות. עם כל זה היה נותן שיעור בגפ"ת [גמרא] בכל יום בישיבה. בשבת, לאחר תפילת מנחה, התוועד עם התלמידים כשהוא חוזר מאמרי חסידות בעל פה ומספר סיפורי חסידים. את עמלו בישיבה אין לשער. חידושי תורה ממנו תמצא ב'התמים'..."

"הרב דובער יצחק היה המשפיע ולומד תניא וליקוטי תורה ומתוועד עם התלמידים ביומי דפגרא".

ר' אפרים-דוד מתאר את הלימודים בישיבה, ומביא גם רשימת תלמידים בישיבה, אלא שאינו יודע מה עלה בגורל כל אחד. את רשימתו מסיים במילים מרטיטות לב: "בעת הכתיבה לבי נשבר בקרבי על החברים של ימי נעורי שהרבה מהם עלו על המוקד הי"ד, והקיצו ורגנו שוכני עפר והם בתוכם בקרוב ממש".

"חולשות טובות"

לאחר כיבוש העיר על ידי הנאצים ימ"ש, הוכנסו כל היהודים לגטו, וביניהם, כמובן, גם חסידי חב"ד. ראש היודנראט מרדכי חיים רומקובסקי, שבידו היו חיים ומוות, גילה חיבה מיוחדת לחסידי ליובאוויטש. תיאור מפורט על היחס המיוחד הזה, כותב הסופר זושא הארצשטארק בספרו "דם ודמע בגטו לודז'":

"רומקובסקי, כמו כל אדם נורמלי, היו לו גם חולשות טובות, את זה ניתן לראות בעובדה שהייתה ידועה לכולם – ואת זה אמתו אנשים שהכירו אותו בתקופה שלפני מלחמת העולם השנייה ומוראותיה –

לוח לשנת 1942 בגטו לודז'. בראש הדף נכתב: חמשת הסיסמאות של רומקובסקי: עבודה, לחם, לדאוג לחולים, להשגיח על הילדים, שקט בגטו

קבלן מצליח. זה נהג לתרום בקביעות לקהילת ליובאוויטש בעיר ולמגביות שערך אדמו"ר הריי"צ לקראת חג הפסח.

המקום שתרם לישיבה היה חלק מבניין מגורים בו התגוררו כחמישים משפחות, בהם חסידי גור רביס, ואלו סייעו בנפש חפצה לתלמידי הישיבה.

הישיבה מנתה כמאה תלמידים ששקדו על לימוד התורה. לצד ראש ישיבה ר' מנחם מענדל רוזנמוטער, כיהנו הריי"מ הרב נח יצחק מורדקוסקי, והרב חיים דוד גלזמן. כמשפיע כיהן הרה"ח דובער יצחק שניאורסאהן.

אדמו"ר הריי"צ תמך רבות באחזקת הישיבה ואף שלח סכומי כסף ותורמים לישיבה. באגרותיו (חלק יא) מופיעה התכתבות בין אדמו"ר הריי"צ, תורמים, והנהלת הישיבה בענייני תרומות. התמימים בעיר היו נוסעים לעיתים אל אדמו"ר הריי"צ

תומכי תמימים לודז'

ראשי קהילת ליובאוויטש בעיר ייסדו בשנת תרפ"ה ישיבת 'תומכי תמימים'. בישיבה זו למדו מאות תמימים במשך חמש-עשרה שנות שגשוגה. לראש ישיבה התמנה הגאון הרה"ח מנחם מענדל רוזנמוטער – מהעילויים בישיבת 'תומכי תמימים' בליובאוויטש. כבר בגיל עשרים מונה למגיד שיעור בישיבת 'תומכי תמימים' בחרסון (על תקופת חרסון מסופר בהרחבה בכתבה לדמותו של הרב אליעזר דבוסקין בגיליון זה).

תחילה שכנה הישיבה בבית החסידים בליובאוויטש. רק בשנת תר"צ עברה הישיבה למקום מרווח ברחוב פומורסקא 14, הודות לנדבת לבו של הגביר הרה"ח ר' אלחנן שטיינשניידער הי"ד, חסיד גור צעיר שהיה

את מי לא לגרש?!

בשלים האחרונים היה הגירוש בעל אופי של פינוי ("התנתקות") מוחלט, כאשר הגרמנים פשטו על הבתים והוציאו כל יהודי שגילו ביום י"א באלול תש"ד, יצא מלודז' המשלוח האחרון לאושוויץ. בגיטו נשארו 800 יהודים בלבד שהיו אחראים לפנות את רכוש המגורשים

עצובה מאלפי ילדים שרובם הושמדו זמן קצר אחר כך.

"דרך ארץ הייתה לו כלפי רבנים ודיינים; הוא סייע במיוחד לחסידי ליובאוויטש וגם לחסידי גור. הוא דאג שכל רב יקבל תשעה מרק לחודש, בכדי שיוכלו לקנות מזון, למרות שלא עבדו."

מה יזוע לך על יחסו של רומקובסקי אל הרב החב"ד הרב רוזנמוטר?

(בהתפעלות ובהתרגשות): "אוי! ר' מענדל רוזנמוטר. הוא היה אישיות מפורסמת בעיר ונחשב לאחד מגדולי התלמידי חכמים בלודז'. אישית לא היתה לי היכרות מיוחדת איתו עד המלחמה. אף על פי כן, לאחר ששלחו את קרובי משפחתו למחנה חלמנו, מסר לי את הדירה של קרובי שהייתה קרובה למקום עבודתי, כיוון שרצה להקל עלי."

"ר' מענדל היה אישיות מיוחדת והוא נחשב 'מקורב למלכות'. הוא מונה על ידי רומקובסקי לחבר בועד הרבנים של הגטו, והוא ניצל זאת עד תום. כך למשל, כאשר בית רפואה בגטו היה מלא עד אפס מקום והרופאים סירבו לקבל חולים נוספים, היה הוא זה ששיכנע לקבל חולה מסוכן בכדי להצילו. הוא סייע ליהודי הגטו בכלל ולחסידיים בפרט."

"לפני ראש השנה ופסח, דאג שכלל החסידיים בגטו יקבלו כרטיסי מזון נוספים כדי שיוכלו לחגוג את החג כדבעי. באחת השנים, לקראת סוכות, נסע רומקובסקי לוורשה והביא ארבעה אתרוגים. אתרוגים אלו היו כמו אוצר יקר, שכן איש לא חשב

שגמל טובות עם קבוצות מסוימות. בראיון שערכנו לכתבה זו עם ר' יהודה וידבסקי שיי, יוצא גטו לודז', הוא מודה לרומקובסקי על הפעולות החכמות שעשה בגטו ובזכותם ניצלו יהודים רבים ממוות. ר' יהודה, שהוריו נמנו על חשובי חסידי סוכטשוב בלודז', ניהל בגטו בתי ספר לתפירה, והוא מספר:

"רומקובסקי הפך את כל תושבי הגטו לעובדים, ובגין פעולה זו, יחס הגרמנים היה אלינו כעובדים ולא כנידונים למוות. גם את הילדים 'העבידי' רומקובסקי בכדי להצילם. אני אישית פתחתי שני בתי ספר לתפירה בהם ילדים למדו תפירה, ולכן נחשבו כעובדים. כמה מילדים אלו, למרות גילם הצעיר, ניצלו והצליחו לעלות לארץ."

ר' יהודה וידבסקי נחשב כיום לאחד המומחים הגדולים בנושא הקהילה היהודית בלודז', שכן לאחר נפילת השלטון הקומוניסטי נסע ללודז' במטרה לאתר קברי בני משפחה. מאז הקדיש עצמו לשיקום בית העלמין בלודז' בו קבורים כ-180,000 יהודים, מהם 48,000 שנפטרו בגטו. בידיו רשימות מדוייקות של כל תושבי הגטו ופרטים מדוייקים על בני משפחותיהם ומה עלה בגורלם בזמן המלחמה.

ר' יהודה מונה את המעשים הטובים של רומקובסקי: "הוא הקים מעל 30 בתי ספר עבור הילדים, ובגלל פעולה זו אלפי ילדים למדו בשנות המלחמה. לפני חודשיים קיבלתי לידי רשימה של חמשת אלפים הילדים שלמדו בבתי ספר אלו, כשליד כל שם חתמו הילדים את חתימתם. זוהי מזכרת

שמרדכי חיים רומקובסקי היה לו יחס רגשי מיוחד והיה אוהד של תנועת חב"ד המנוהלת מחצרו של הרבי מליובאוויטש ממקום מושבו בברוקלין.

"זו עובדה הידועה לכולם, שרומקובסקי התעניין אישית בכל דבר שנגע לקבוצת החסידיים הזאת. הרב מענדל רוזנמוטר ראש הישיבה של ליובאוויטש 'תומכי תמימים', מונה כחבר של 'חבר הרבנים' בגטו. בו-זמנית, בתקופה ההיא, מונה בערל שניאורסון, מיוצאי משפחתו של הרבי מליובאוויטש, למשרה טובה במחלקת הטבק של הגטו."

"בייחוד נהנתה הקבוצה של חסידי ליובאוויטש ממשלוחי מזונות. לפעמים היו מביאים להם חבילות מיוחדות של אמצעי מחיה. כל אלה היו תוצאה מנטייתו הרגשית של מרדכי חיים רומקובסקי לכל דבר שנגע לענייני חסידי ליובאוויטש."

מה הסיבה ליחס מיוחד זה? גם על כך עונה הסופר זושא הארצשטארק: "שכן היה אחד מאלה שמקורם בסביבה של חסידי ליובאוויטש עוד מהזמנים הרחוקים של רוסיה הצארית."

בהמשך כותב הארצשטארק כי לדעתו רומקובסקי היה בעל אישיות מפוצלת, שכן מצד אחד היה מושל זדוני ועיקש, ומצד שני, סייע רבות לרבני הגטו על ידי תמיכה כספית ותמיכה מסוג אחר, וכן לחסידי ליובאוויטש. הוא מעלה השערה שהסיוע לרבנים בא בכדי להשיג את אמונם כלפי אישיותו.

הארצשטארק מסיק עוד, כי רומקובסקי היה איש רע מעללים, והוא תמה על כך

בגטו על ארבעת המינים. ר' מענדל כמקורב למלכות, קיבל אתרוג אחד בו השתמשו אלפי יהודים במשך החג.

"כידוע, זקן היה אסור לגדל בגטו, אולם ר' מענדל לא ויתר על זקנו ולא גילחו למרות הסכנה שבדבר".

למען הצלת נפשות

הצלת נפשות, זו היתה מטרתם של חברי ועד הרבנים בגטו ובהם ר' מענדל רוזנמוטר. הועד שמנה 15 רבנים, היווה חלק ממחלקות היודנראט. מלבד המשימות שהוטלו עליו, החליט הועד לפעול "למען טכס עצה להקל את המצב הנורא ככל היכולת... למען הצלת נפשות ישראל מטמיון חס ושלוש".

הרבנים בקשו מרומקובסקי לספק להם ספרות תורנית ובייחוד את ה"שולחן ערוך". אחד הנושאים הראשונים שטפלו בו היה הדאגה לשלום המשפחה והקמת מקווה טהרה. בשל בידודו של הגטו מן העולם הגדול שבחוץ, התקיימו תושביו מקצבת מזון דחוקה שהוקצבה על ידי הגרמנים. לעיתים כללה קצבת מזון זו גם בשר טריפה, מה שהביא את הסוגיה לפסיקת ועד הרבנים. אלה הכריעו כי אכילת הבשר מותרת לילודות בשל פיקוח נפש.

בחודש אלול תש"א החלה האקציה הגדולה שנמשכה חודשים אחדים. באקציה זו נשלחו רבבות יהודים אל מחנות המוות. כשנה לאחר מכן, באלול תש"ב, שוב הייתה

אקציה, אלא שבפעם הזאת כבר ידעו את פשר הגירושים הללו, שאינם אלא לעבר מחנות המוות. הנאצים דרשו מרומקובסקי להוציא למשלוחים עשרים אלף ילדים. ביניהם הייתה גם רייזלה רוזנמוטר, בתו של ר' מענדל רוזנמוטר.

על סופה הטרגי של משפחת רוזנמוטר מספר ר' יהודה וידבסקי: "ביום 12.9.42, יום א' של ראש השנה תש"ג, בתו רייזלה נלקחה מבית הילדים, שם למדה, אל מחנה חלמנו. ר' מענדל עצמו עם רעייתו דבורה וילדיהם נשלחו למחנה אושוויץ בשנת תש"ד".

לפני מספר שנים התחלת בשיקום בית העלמין בלודז', מה מצבו כיום, לאחר השיקום?

בשנים האחרונות נסעתי ללודז' חמישים ואחת פעמים כדי לשקם את בית העלמין. כיום בית העלמין הוא מסודר. אפשר למצוא בקלות את החלקות והקברים לפי מפות ותרשימים המצויים ביד".

ומה היה סופו של רומקובסקי עצמו?

"בשנת תש"ד גברו הגירושים. ביום י"א באלול תש"ד יצא המשלוח האחרון מהגטו. למשלוח זה צורפו גם בני משפחתי של רומקובסקי. הוא הודיע לגרמנים כי אם הם לא יורדו מהרכבת, הוא מצטרף אליהם. הנאצים לא שמעו לו והוא עלה מרצונו לרכבת המובילה לאושוויץ..."

רוב חסידי חב"ד ותלמידי ישיבת 'תומכי תמימים' בלודז', נספו במהלך שנות השואה. הרב רוזנמוטר שזכה להעמיד תלמידים רבים ולהציל יהודים רבים ממוות, שרד את כל

תלאות הגטו ואת ייסורי אושוויץ. בתחילת חודש שבט תש"ה התקרב הצבא האדום לאושוויץ. הנאצים נמלטו עם תושבי המחנה לצעדות המוות הידועות לשמצה. אלפי יהודים חולים, גם כאלו שהיו באפיסת כוחות, נותרו לבדם במחנה ללא יכולת לזוז, ובהם ר' מענדל.

ביום חמישי י"א בשבט תש"ה, נפטר ר' מענדל. יומיים לאחר מכן, בשבת י"ג בשבט שחרר הצבא האדום את מחנה אושוויץ...

בתום המלחמה, מאות חסידי חב"ד ובני משפחותיהם ברחו מברית המועצות דרך העיר לבוב בברית המועצות בהיסטוריה החב"דית. כמה קבוצות של חסידים עברו דרך העיר לודז' רוויית הדמים, והיו אף שהתעכבו בה זמן קצר. באותו פרק זמן קצר, שוב שמעה העיר הפולנית את קול החסידות שנדם ונגדע.

בהכנת הכתבה נעזר הכותב: "אג"ק כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ", "ביטאון חב"ד", "שמועות וסיפורים", "בית משיח", "התמים" (ניו-יורק), "ספר הצאצאים", "קהילת לודז' - תולדות עיר ואם בישראל", "האנציקלופדיה של השואה", "כרוניקה של גטו לודז'", "הגטו האחרון - החיים בגטו לודז'", "דם ודמע בגטו לודז'", "בסתור רעם - הלכה, הגות ומנהיגות בימי השואה", "שנה בשנה - ביטאון תורני בהוצאת היכל שלמה. מאמרה של פנינה פייג משעלבים", "תשורה" לתזונת משפחת ירוסלבסקי, וכן אתר האינטרנט של "יד ושם".

הסופרים
מכון סת"ם

- כתיבת ומכירת תפילין ומזוזות מהודרים ע"י סופרי סת"ם מאנ"ש בעלי תעודה ממשמרת סת"ם.
- מכירת תפילין ומזוזות לבתי חב"ד ושולחים במחירים מיוחדים.
- בדיקת תפילין ומזוזות ידנית וממוחשבת.
- מחלקה מיוחדת לתיקוני ספרי תורה.
- משלוחים לכל חלקי הארץ והעולם.

הסופרים רח"י חרוד 7 פצת עילית
טלפקס: 04-6550777 נייד: 052-2833571
חיים ושמאור קעניג

האוזן אור - יהודה
מסעדה

אולם ארועים מרשים - עד 120 איש צמוד למקום
~ שבע ברכות ~ נריתות ~
~ ימי הולדת ~ ועוד ~

~ מגוון סלטים ביתי עשיר ~
~ שווארמה ~ דגים ~ בר עשיר ~
בשרית מזרחית גלאט כשר למהדרין
בשרים שחיטת ליובאוויטש
כל המוצרים בד"ץ - ירק גוש קטיף

השלהבת 16 אור יהודה
03-6344193

בגלל כל המגבלות שיש בחג הפסח, כשאתם יוצאים לבית מלון הכי חשוב לכם זה שבמלון יהיו רק אנ"ש

לכן אנחנו ב'סמינר הבית החסידי' מארגנים לכם מלון שכל כולו אורחים מאנ"ש

ימי הנופש המיוחד יחלו אי"ה ביום שישי י"ג בניסן ועד למוצ"ש כ"א בניסן שביעי של פסח במלון המפואר רויאל פלאזה **** בטבריה

בימי הנופש יכבדו אותנו בנכחותם רבני חב"ד, משפיעים, שלוחי הרבי ועוד, במסירת שיעורי תורה, הרצאות, סדנאות והתוועדויות חג

במלון המפואר יעמדו לשרותינו: בריכה להורים ולילדים, חוף כנרת נפרד, משחקייה רחבת ידיים ופעילה על-ידי גננת מוסמכת, ספא, חדר כושר, הופעות אומנים לילדים ולמבוגרים, פנסיון מלא, 3 ארוחות מלאות ביום (כולל חול המועד)

פיקוח מלא של הרה"ג הרה"ר ברוך-בועז יורקוביץ שליט"א - רב שיכון חב"ד בלוד. שחיטת ליובאוויטש

המחיר לשמונה לילות:
7490 ₪ לזוג
ילד בחדר הורים:
1800 ₪
תינוקות עד גיל 150 ש"ח

להרשמה
יצחק כהן:
03-9606559
054-6479200

בלעדי

פסח באווירה חב"דית מושלמת

Jerusalem Chassidic Pesach

Luxurious vacation at the Jerusalem Gold Hotel

Trips and tours:

~ The Kotel Tunnels ~ The Jewish Quarter ~ Alleyways of Jerusalem ~ Dead Sea ~ Jerusalem Forest ~

Handmade shmura matza for all of Pesach, use of the pool and fitness room. A variety of programs for children, performances, lectures and classes

Kashrut supervision by Chomat HaKashrut with additional supervision by Rabbi Tvardovitch of Kfar Chabad. All ingredients have the hechsher of Rav Landa or Badatz Eida Charedit.

Meat and Chickens: Rav Landa, Lubavitch

Price per person, double occupancy, is 3,925 NIS
Babies in the parents' room - free
Child in the parents' room - 1780 NIS

For information call Sara at (02) 532-6980

רח' ישעיהו 12 ירושלים
טל: 02-5326980
www.orchaya.org.il

נשים ובנות מוזמנות

למופע השנתי

של בית הספר העל-יסודי "בית רבקה" כפ"ח ב' בואו להנות מחוויה בלתי נשכחת:

- מופע מולטימדיה מרהיב
- תחרות שירים בקול ובתנועה
- "אזכרה לו" - דרמה מרגשת

האירוע יתקיים אי"ה ביום חמישי כט' באדר א' התשס"ה (10.3.05)

מופע א': בשעה 3:30 אחר הצהריים.

מופע ב': בשעה 7:30 בערב.

באודיטוריום החדש של תיכון "בית רבקה"

לפרטים לפנות למזכירות התיכון 03 - 9602380/7

לא להסתיר את הדעה של הרבי!

כשניצבת שאלה של פיקוח נפש למיליוני יהודים; בשעה שאלפי יהודים עומדים להיות מגורשים מבתיהם ונחלתם תינתן לזרים, אין מקום לשיקולים ולאינטרסים! יש להביע בקול רם וברור את זעקתו של הרבי מלך המשיח ללא כחל וסרק. כל הדיבורים על מחאת 'פרווה' אין להם מקום בשעה גורלית זו! • לקט שיחות והוראות של הרבי על אודות חובת המחאה

"מעכבים משכורות למלמד חב"די בגלל שאני מוחה על שלימות הארץ"

למרות שזוהי מחאת יחיד – אך כיון שהיא במעמד כמה מישראל, זה בודאי ישמע דרך הטלפון לכמה מקומות, וכיון ששומעים זאת – במילא הדבר הראשון שעושים לי, הוא: מאחר וישנם מלמדים שצריכים לקבל משכורת, וממילא צריכים להגיע לעזרה ותמיכות שונות – אזי פעלו שהמלמדים יקבלו בקשיים את המשכורת, או רק חלק מהמשכורת, בגלל שאני מוחה שלא ימסרו אף שעל לערבים....

מטרתו היא לכאורה, לגרום לי להפסיק לדבר על-כך, אך הוא עושה זאת למרות שהוא יודע שזה כלל לא יפעל עלי, ובמילא הוא לא יפעל כלום במניעת הכסף. מנין הוא

כחסידי יודעים אנו שדברי הרבי מלך המשיח הם המכריעים כיצד צריכה להיות ההנהגה בכל העניינים שעל הפרק.

בזמן זה, כאשר תכנית הגירוש נמצאת בדהרה ולאחר שראש הממשלה חתם כבר על הצווים, עדיין יש אנשים שמנסים להשתיק את קול המחאה בטענה כי צריך לפעול בדרכים אחרות, וכי אין להביע מחאה חריפה וברורה בנושא זה ישירות.

אולם כמו בכל דבר ועניין, כך גם בעניין זה הנוגע לפיקוח נפש של מיליוני יהודים, ישנה משנה סדורה וברורה של הרבי מלך המשיח. משנה זו יצאה לאור בהוראתו של הרבי בספר "דעת תורה בענייני ארץ הקודש" על ידי הגה"ח הרב שלום דב הלוי וולפא, והן בסדרת הספרים 'קראתי ואין עונה'.

אין זה סוד שדבריו הנחרצים של הרבי פגעו קשות בהפצת המעיינות, והרבי אף התייחס לכך מספר פעמים כי הוא מוחה אף על פי שהוא יודע כי זה פוגע, אבל ענייני שלימות הארץ ופיקוח נפש קודמים לכל!

כך היה גם בתקופת 'התרגיל המסריח' בתשי"ג, כשהרבי הטיל את כל כובד משקלו למנוע את הקמת ממשלה שדיברה על ויתורים, למרות ה"הפסד" הגדול שספגה חב"ד בגין כך. כך היה אז וכך במשך כל השנים כאשר הרבי ניהל בעוז את המאבק על שלימות ארץ הקודש.

העולה על כולנה היא ההוראה הברורה של הרבי, בתשובה לשאלת צעירי חב"ד, כי על בתי חב"ד להתעסק בגלוי בשם חב"ד בענייני שלימות הארץ. לצורך אלה התוהים והמבולבלים לגבי דעתו של הרבי בעניין, אנו מביאים כמה מדברי הקודש של הרבי מלך המשיח, בבחינת "אין אחר דברי המלך כלום..."

יודע שאני לא מיוחד מכך – כיון שאין זו הפעם הראשונה שזה אירע... (ש"פ במדבר תשל"ט).

המצב לא אבוד ויש למחות...

ויהי רצון, שהמחאה תועיל שעל-כל-פנים יצאו ידי-חובה בענינים של הנסיגה והנפילה שהיו עד עתה. ובאם יסתפקו בזה, זה יכריח שיתקנו גם את הנסיגות והנפילות שנעשו עד עתה. ולמרמזים שזהו כבר אבוד, במילא מה יכולים לעשות? – להוי ידוע, שחיים בעולם כזה אשר בו אין שום דבר אבוד וגם בענינים גשמיים: כשיעמדו בתוקף – יקבלו בחזרה את כל מה ששייך ליהודים על-פי תורה, בדרכי נועם ובדרכי שלום, ובדרכים המותרים בזמן הגלות (ש"פ במדבר תשל"ט).

"אם הייתה מחאה חריפה הייתה סוף סוף מצליחה"

לדעתי העיקר עתה הוא מחאה הכי חריפה, בנוגע למצב הבטחוני כפשוטו, נגד הויתורים לכל הלחצים הפוגעים במצב הבטחוני, שפירושם אחר שאין גבול לויתורים היל"ת.

ועוד נקודה חשובה לדעתי, אולי מפני שאני אפטימיסטי יותר מידי, שבאם היתה מחאה זו באה באופן בלתי פוסק ובחריפות הכי גדולה כדרישת המצב, היתה סוף סוף מצליחה, ובעתיד הקרוב (כ"ד שבט תשמ"א).

מחאה נגד מסירת שטחים גם אם יפריע להפצת המעיינות

זוהי 'אבן-הבחון' היחידה האם מותר לתת שטחים או לא: האם כשימסרו שטחים "יתהא הארץ נוחה ליכבש בפניהם", או לא!

שאלת מסירת השטחים לא תלויה בשום דבר אחר – לא קבלת כסף לשיבות, קבלת כבוד, או שזה יפריע להפצת המעיינות ולמבצעים – השאלה היחידה היא: האם "יתהא הארץ נוחה ליכבש בפניהם" (ויקהל פקודי תש"מ).

לא אשנה את דרכי – לא אשתוק בנושאי פיקוח נפש

אני אוהו (בשיטת ה)חינוך – שכאשר מדובר בענין הקשור לפיקוח-נפש אסור לשתוק, אפילו כשיודעים שתוך-כדי-דיבור (או מחר, או לאחר זמן) פלוני-בן-פלוני ימסור לשון-הרע לפלוני-בן-פלוני!

לי זה לא יציק, ובמילא אינני מאותם יתליתאיי שזה מזיק להם – אבל מה שמזיק הוא שאחרי-זה מגיע יהודי ומדבר דברים שלא היו מעולם: לא מדובר אודות הלאו של "לא תחנם". וכיוצא-בזה, אלא מדובר על פיקוח-נפש! וכדי שלא יטעו – אמרו וחזרו וכתבו והדפיסו ופרסמו וביקשו שכל המעוניין יפרסם זאת – שבשולחן-ערוך אורח-חיים הלכות שבת סימן שכ"ט כתובים דברים ברורים בנוגע לענין זה – ולמרות זאת, לא נגע ולא פגע, זה לא נקלט אצלו, היות והוא משוחד!

וכאמור לעיל שזה היה "גירסא דינקותא" שלי – אכן, אינני אומר שיש לי הנאה מכך – וזוהי לא בדיוק אותה תחושה כאשר אומרים עלי תואר של כבוד וכאשר אומרים תואר הפכי – אבל את המעשה אינני הולך לשנות! אינני עומד לשנות את השיטה אותה סללו לי אבי ומורי-וחמי – שאין להתחשב בענינים של היפך הכבוד, ואפילו עם גזירה של אומות-העולם – אין להתחשב! (כי אב תשל"ט).

מתאספים שומרי תורה ומצוות ולא מדברים נגד מסירת שטחים?!

כשמתאספים כמה עשירות מישראל אשר כולם שומרי תורה-ומצוות, המעבירים

את הפרשה בכל שבת ושבת, גם בשבתות בהם מדובר על גבולותיה האמיתיים של ארץ-ישראל, וחלק מהם קוראים את העיתונים ויודעים מהו מצב העולם עתה. וכינוס ואסיפה זו היא לשם חיזוק התורה והיהדות – אז היתכן ששלשה ימים הם היו ביחד ודיברו על כל הענינים הכי חשובים, וקבלו החלטות טובות, אך על המעמד ומצב הקשור עם פקוח-נפש ממשי של יותר מכמה עשרות מבני ישראל – לא מזכירים?!

ואין פוצה פה ומצפצף!!!

אמרתי לו – אתה יכול לשאול אותו: הרי ישנו דין בשולחן-ערוך שזה ששותק או זה המחכה עד שיבואו אליו ושאלו אותו על פיקוח-נפש – אזי על-זה פוסק השולחן-ערוך ש"הנשאל מגונה!" ואף הוא יודע מדין זה! .. הרי זה לא על-פי שולחן-ערוך? – "לא תעמוד על דם רעך" פירושו, על-פי השולחן-ערוך, שאפילו כשיש ספק, וספק-ספיקא, ואלפית הספק, שמא המחאה תועיל – אזי הוא מוכרח למחות!

כאן אין שום מקום לפלפולים ואינך צריך לשאול אף אחד! השולחן-ערוך נדפס בצפת על-ידי מרא דארעא דישראל, ה"בית-יוסף", ושם יש פסק-דין ברור, ואינו פוסק חוק ללא טעם שאז יכולים להתווכח מהו הטעם, אלא הוא אומר את הטעם: "תפתח הארץ לפניכם!" (ויצא תש"מ).

אלחם בכל כוחותיי שתתפרק הממשלה

אני כל הזמן לחמתי שתהיה ממשלה של שמיר, וכשם שעשיתי הכל שיהיה ביכולתי שתקום דוקא ממשלה שראש הממשלה יהיה שמיר הרי באם ימשיכו בכיוון זה אודות דיבורים כאלו אזי אני מנחם מענדל יהיה הראשון שילחם בכל התוקף ובכל הכחות שלי נגד שמיר שתתפרק הממשלה!

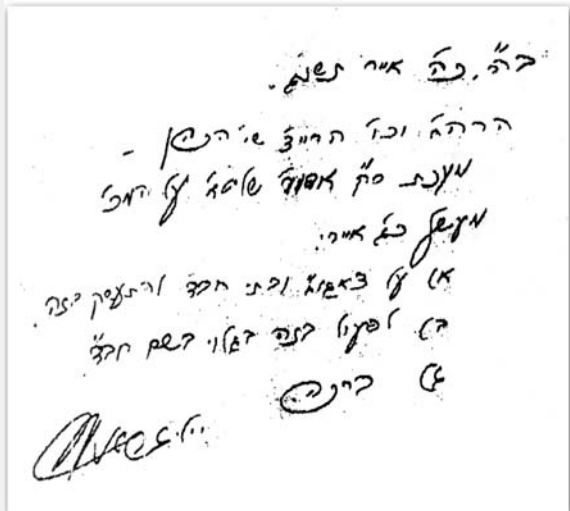
עד היום היי רק מר שמעון פרס נגד ממשלת שמיר, אבל באם שמיר ימשיך בכיוון זה אודות דיבורים של אוטונומי אז אני גם כן יהיה נגד ממשלת שמיר.

באם שמיר אינו יכול לעמוד מול הלחץ של אומות העולם, שיכריזו זאת בגלוי שאינו יכול לעמוד מול הלחץ ואינו יכול להיות יותר ראש הממשלה! (יו"ד שבט תשנ"ב).

צעירי חב"ד מקבלים הוראה ברורה:

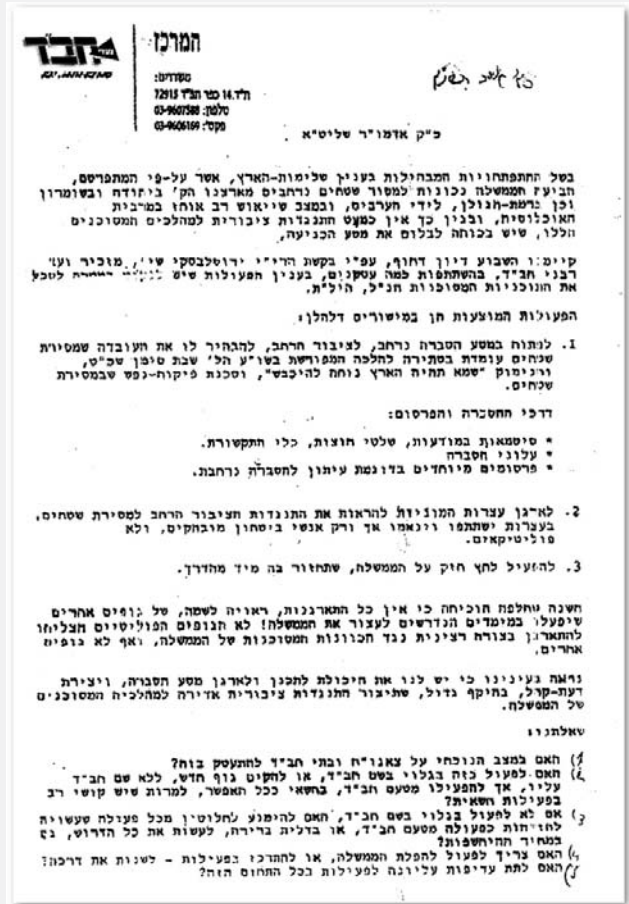
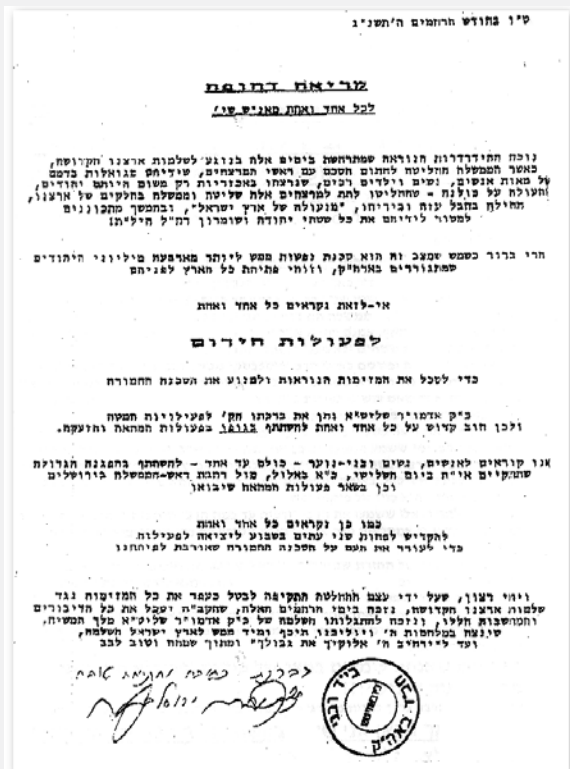
לפעול בשם חב"ד נגד מסירת שטחים!

לפינו מכתב שנשלח על-ידי הנהלת מרכז צעירי-אגודת-חב"ד בארץ הקודש, בתאריך כ"ג אייר ה'תשנ"ג, ובו הם שואלים את דעתו של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח ליציאה במסע-הסברה מקיף אודות הסכנה במסירת שטחים.

תשובת הרבי, מובאת בזה בכתב-ידו של המזכיר הרב יהודה-לייב גרונר - א) על צאגו"ח ובתי חב"ד להתעסק בזה. ב) לפעול בזה בגלוי בשם חב"ד. ג) ברכה.

בעקבות כך, פירסם בית-דן רבני חב"ד בארץ הקודש "קריאה דחופה", שצילומה מובא אף הוא בזה.

מוסדות אור תורה וחסד הכתובת שלך לכל ענין יהודי

560 Empire Blvd., Brooklyn, NY 11225 (718) 953-9671

ברכות מקרב לב

בשמחת ואהבת ריעים משגרים אנו בזאת את מיטב איחולינו וברכותנו לידידנו האהוב והיקר מכל, מסייע לזולת בלב שלם ובכל שעות היממה, שותפנו בעבודת הקודש במבצעי וכל פעילויות הפצת המעיינות חוצה לזירוז ההתגלות של כ"ק אדמו"ר מה"מ

הת' שחר שי' צייגר

לרגל בואו בקשרי השידוכין
בשעה טובה ומוצלחת עב"ג תחי'

וברכות מיוחדות להוריו
ידידנו הדגול מחשובי אנ"ש בירושלים
הרה"ח הרה"ת ר' יעקב מנחם

וזוגתו הנכבדה מרת חסיה שיחיו צייגר

יהא זה בנין עדי עד מלא ברכות בגשמיות
וברוחניות בכל מכל כל כרצון ק' של מלכנו
משיחנו ולתפארת המשפחות הנכבדות שיחיו
יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

בשם האירגון וצוות הפעילים
הרב רחמים נימני, מנכ"ל

למה חייבים למחות?

ישנן בזה שתי תשובות: (א) אילו כלל לא היו צועקים (ומהם: כאלה הצועקים בחשאי וכאלה הצועקים בפומבי. כאלה הצועקים באידיש וכאלה הצועקים בלשון אחרת) – המצב היה גרוע הרבה יותר!!! (ב) בתורה נאמר: "הוכח תוכיח את עמיתך" ומפרשת על-זה הגמרא "אפילו מאה פעמים". ומהפוסקים משמע שזוהי לא גוזמא – אלא "מאה פעמים" כפשוטו.

כלומר, אפילו אם הוא קיים את הציווי "הוכח תוכיח" אפילו תשעים ותשע פעמים – מצוה עליו התורה לעשות זאת גם בפעם המאה, ובאותה התלהבות בה עשה זאת בפעם הראשונה – היות וזה אותו ציווי!

ולכאורה אינו מובן: הרי הוא כבר הוכיח את השני תשעים ותשע פעמים, ואם-כן, מה תועיל הפעם המאה?! – ההסבר לזה יובן על-פי דברי הרמב"ם המובאים בתור פסק-דין, שכאשר העולם אינו במצב של "מחצה על מחצה" – אזי מעשה אחד אינו יכול להכריע את כל העולם, אולם כאשר העולם שקול, "מחצה על מחצה" – אזי על-ידי צעקה אחת ויחידה, הוא "מכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לכף זכות וגרם לו ולהם תשועה והצלה" (בראשית תש"ט).

Yeshiva Gdola Lubavitch

Bais Chabad 1923 Ocean Avenue Brooklyn, NY 11230

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

ברכת מזל טוב חמה ולבבית

לתמים היקר והנעלה

יוסף שי' שוורץ

בעל מדות תרומיות, אהוב ונעים על הבריות,
ששימש כשליח בשיבתנו ועשה גדולות ונצורות
בהוספת חיות בלימודים ובההדרת לחלוחית חסידית וכו'
לרגל בואו בקשרי השידוכין עב"ג תחי'
יה"ר שיבנו בנין עדי עד לנח"ר כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

הרב שניאור זלמן הרצל – מנהל הישיבה
הרב העשיל גרינברג – ראש הישיבה

צוות הרמ"ם ותלמידי הישיבה

הרב משה סילמאן
הרב יוסף יצחק גרינברג
הרב מנחם מענדל זלצמאן
הת' ישראל גייסינסקי

מנחם מענדל עדי	דניאל דיין	אבשלום יהודה הלמן
רפאל קורקוס	חיים אלעזר הכהן קאהן	אברהם שיינפלד
שניאור קופציק	שלום בער ווקסלמן	אליהו יוסף יצחק כהן
יוסי לוי	חנוך חסקינד	אלי-חיים נפתלי ברימן
נתנאל זיס	דובער פרבר	בנימין גנדל
אליעזר אשכנזי	שמואל לוזון	בנימין יעקב קוליק
	מנדי אופן	

מאות סטודנטים מעידיים - 770 הוא המקום!

בעיצומו של התהליך המכונה בספר היד החזקה' – "יולחם מלחמות הי"י שממנו כבר אין עוד דרך חזרה. לפנינו יש רק יעד אחד – "וינצח" במלחמה למען שלימות הארץ, הניצחון כבר מובטח.

גם הערב, מיד עם סיום סדר חסידות, הזדרזו הנגנים להקים את מערכת ההגברה. כל יום שחולף רק מגביר את המיומנות והמלאכה נעשית קלה מהירה. חיש-קל הורכבו הכלים והציוד החל לזמר. בעוד אלו שעומדים מסביב נסחפים מיד לתוך המעגל המתרחב, מזדרזות עשרות החברותות בליקוטי שיחותי לסיים את השיחה. למפרע מתברר שגם לשיחה יש טעם אחר לרקע הצלילים שממלאים את ההיכל.

הרחק מבית הוריהם, מעבר לים, מתגוררים להם נערים בשנות היעשרה לחייהם בישיבה לתלמידים. השפה לא מוכרת, מנהגי המקום שונים הם בתכלית, ארץ זרה לכל דבר. קשיי התאקלמות, כמו גם הניתוק מחיק המשפחה ומהחום הביתי, עלולים להוות מכשול לבחורים הצעירים בדרכם העולה בית א-ל – האמנם?!

מסתבר שההיפך הוא הנכון! 'בדידות' היא מילה שכלל לא משובצת בלקסיקון המדובר. חום ואהבה חסידיים – הם יסודות בדרך החיים של התמימים. התחשבות והערכה לטוב שבזולת, אלו הם המושגים שמוצאים את ביטויים על גבי לוח לבו של כל אשר בשם יתמים' יכונה. לא לחינם האחוה והמשפחתיות שהייתה בין החסידים עוררה את קנאתם של הימתנגדים. גם את האהבה הטבעית בין אח לאחיו העמידה אהבת החסידים בצל...

את כל מה שלפניכם כתוב, אנחנו מרגישים... היה זה בהתוועדות השבועית

בשלוליות, רקדו גם התמימים במעגלים סוערים. את מקומה של המטרייה תפס הדגל המתנפנף והשמחה הלכה וגאתה.

יום שני, ה' אדר

כנראה שבחודש בו 'מרבית בשמחה', מתרבים להם גם השמחות... כך על-כל-פנים עולה מההתרחשות סביב ספר התורה בשחרית. שלושת נערי הבר-מצווה עלו בזה אחר זה בברכות נרגשות, בעוד שמאחור עומדים להם דרוכים האברכים. רק לפני שעה קלה הצטרפה למשפחתם פעוטה נוספת. לאחר הימי שברך' שהתארכו הפעם מעל ומעבר נוכח העומס המבורך, השתרבה לה, כמו לסיום, ברכת 'הגומלי חרישית. 'חרישית' אמרת? אכן כן! מול תגובת ההמון הקולנית – 'מי שגמלך טוב הוא יגמלך כל טוב סלה', את הברכה בהחלט אפשר לכנות כשקטה, אולי גם כלחישת...

שלושת החבטות מעל בימת הקריאה שכבר הפכו למנהג קבע בשבועות האחרונים, נשמעו שוב לאחר תפילת שחרית. "בשעה זו", הכריז הרב ראפ, "מתקיימות עשרות הפגנות ברחבי ארץ ישראל נגד תכנית הזדון של הממשלה בישראל. גם אנחנו מכאן, מבית רבינו שבבבל, נצטרף למחאתם של ההמונים ונקרא כמה פרקי תהילים".

פסוקי ה'הללויה' של פרק ק"נ שמסיימים בדרך קבע את אמירת התהילים, השתלבו היטב במעגלי הריקודים שפרצו מחדש בחזית. שירת 'ידן נצח' שמהדהדת עוד מימי ה' טבת ללא הפסקה, נסכה תחושת ביטחון מעודדת נוכח המצב שעל פניו נראה עגום לחלוטין. העולם היום נמצא

צאת השבת, ליל ד' אדר

קבוצות אברכים עוד נראו ברחבי היזאלי. גם את המצטופפים סביב נר ההבדלה ששבו מיהקלת קהילות' מרוחקת, ניתן היה לזהות במרכז. היה זה דקות ספורות לאחר שמסך הווידאו הוחשך (והלוואי לתמיד... את פניו המאירות של הרבי שליטי"א, חפץ הקהל לראות לא רק על גבי המסך האלקטרוני ח"ו. "רצוננו לראות את מלכנו" במוחשי!). בין הקהל פילסו להם השניים דרך, אוחזים במאמץ את המגברים הכבדים. עוד כבל, חיבור לכאן, מספר לחיצות על מקשי האורגן והתזמורת יוצאת לדרכה.

ברגעים שלפני סיום הריקודים, בניסיון לנצל את הזמן במלואו, התרוצצו אצבעות הנגנים בזריזות שיא למנגינת 'האָפּ קוואַק' המהירה. לקלידי האורגן כמו ללחיצי הסקסופון לא נותר אוויר לנשימה... בשעה שמונה (אפס אפס) צנחו כולם על מקומותיהם באפיסת כוחות מוחלטת. לגימה צוננת מהמיץ שהוצע לקהל (בחסות הילשכה' המבורכת), רעננה את הכוחות לקראת היסדרי שלרגל הריקודים מעט התאחר.

יום ראשון, ד' אדר

ממטרי הגשם שניתכו ארצה שעות ארוכות, שטפו את הרחובות במסת מים אדירה. גם מצבורי השלג האחרונים שעוד צצו להם בפינות חבויות, נעלמו במעבה האדמה.

בערב, כשטיפות הגשם רקדו בעוז

הסטודנטים בשמחת מלווה מלכה

תמימים בהתוועדות עם הנהלת הישיבה לרגל האירצייט של הרש"ג

יום שישי, ט' אדר

קשה להסביר את זה, אבל זו עובדה! ועם עובדות, הרי ידוע, לא מתווכחים! שעות המבצעים היקרות כל-כך חולפות ביעף מול פנינו הנדהמות. מאות התמימים שעסוקים להביא את דבר המלך לכמה שיותר יהודים, מוצאים את עצמם לפתע במרוץ בהול אחרי הדקות הספורות שנותרו עד לשבת. אבל גם את זה לא הצלחתי להבין... מדוע כולם, ללא יוצא מן הכלל, מספיקים תמיד את כל ההכנות ונראים צועדים במנוחה לעבר קבלת השבת.

שבת קודש, י' אדר

הכיפות הלבנות כמו גם החולצות הצבעוניות, הסגירו מיד את מאות האורחים. היו אלו מאות סטודנטים, תלמידי אוניברסיטאות מערי הסביבה שחברו, כתוצאה מפעילות השלוחים מרחבי ארצות הברית, לקבוצה אחת גדולה שמנתה 350 איש! לצידם, הייתה גם קבוצה נוספת: עשרות נערים, תלמידי מוסדות 'סיני' שבצרפת שהגיעו כבר ביום רביעי יחד עם מנהל בית הספר לביקור ב-770. הצפיפות שנשקפה מכל צדדי ההיכל, הזכירה ימים רחוקים מתחילת השנה. משהו כמו 'תשרי' אולי... רק במקום אחד הועיל העומס. בריקודים. המעגלים הצפופים הפכו לגוש אחד לוחט שרקד בכל הכוח סיבוב אחר סיבוב. ההתרגשות בקולם של המבקרים ניכרה היטב במנגינת הייחיי שטיפסה הפעם גבוה, מעלה מעלה. גם את הקהל הוותיק שמסתופף מידי שבת בשבתו בצל המלך, סחפו האורחים לשבת מרוממת במיוחד.

כאשר את קול הלימוד החליפה מנגינת הייחיי לקראת תפילת מעריב, הם הגיעו... הייתה זו קבוצת נערים די גדולה שאותות ההתרגשות שעל פניהם העידו ברורות שלרבים מהם זו הפעם הראשונה בה הם מבקרים ב-770. שירת הייחיי שהתחזקה מול עשרות הצעירים שלפתע שטפו את האולם, סחפה אף אותם לשירה קצבית שהדהדה בחוזקה. גם אנחנו התרגשנו... רק לאחר התפילה שמעתי על זהותם של הנערים. חברי הקבוצה הם תלמידי בית הספר 'סיני' שבצרפת, וכאות להצטיינותם בתקופה האחרונה זכו הם בנסיעה לרבי. אחרי הפעילות המתישה בריקודים ולאחר יום הלימודים הארוך – להתיישב, זה כבר טוב. ואם מדובר בהתוועדות חסידית – אין יותר טוב מזה...

יום חמישי, ח' אדר

מועד הבחינות הנוסף שנקבע לשבוע הבא, תרם רצינות נוספת לשיעור השבועי מאת ראש הישיבה. שאלות מתעניינות קטעו את רצף השיעור שנעשה ערני ופעיל יותר. לאחר הסדרים, בשיעור העיוני שנמסר הפעם על-ידי הרה"ת **גרשון אבנן**, נדרשה רק הקשבה בשביל ליהנות ממגוון הסיפורים, המדרשים ואמרות השפר שקלחו מפיו. מועד הריקודים שנדחה מפניו של השיעור השבועי בענייני גאולה ומשיח, נשק בסימו לחצות הליל כשהוא מפזר את תלמידי התמימים לדרכם, לקראת היסדר חסידות של הרבי' למחרת.

שמצטופפת דרך קבע בפינה המוכרת. חבר כיתה שחגג את יום הולדתו, הפך את המקום למוקד עלייה המונית. עיסוקים נדחים למועד מאוחר יותר, ההתרוצצויות נקטעות והכל כדי לחגוג עם החבר את יום הולדתו. כוסיות הילחיים שנמזגות במהירות גוררות עשרות איחולים לבביים לשנת הצלחה מאושרת ושמחה. "תרגיש טוב!", מאחלות העיניים. "שתדע תמיד לחייך לחבר ותהיה רק שמח וטוב לב. או-אז, תביא במעשיך רוב נחת לרבי שליטי"א".

יום שלישי, ו' אדר

לאחר תפילת מעריב, קיבלה ההכרזה מעל בימת הקריאה אופי שונה. לא פרקי תהילים וגם לא מחאה נוספת נגד מהלכי הממשלה בארץ הקודש. הרב יקותיאל ראפ, משגיח הישיבה ב-770, הזמין את תלמידי התמימים ואנייש להתוועדות חסידית שתתקיים בשעה 7:30 עם חברי הנהלת הישיבה ביזאלי הקטן, לעיני יו"ר ועד הפועל של מרכז ישיבות תומכי תמימים וגיסו של הרבי, הרה"ח הרב שמריהו גורארי ע"ה. את פשרה של השעה המוקדמת שנקבעה לזמן עריכת ההתוועדות, נימקו הימבינים' בפשטות: "יותר מאוחר כבר יש את הריקודים..."

יום רביעי, ז' אדר

קולות מחיאות הכפיים ושירת הילדים שנשמעו כמידי שבוע ממרומי עזרת הנשים, התערבלו בהמולת הלימוד ששלטה בהיכל.

מעברו השני של שולחן ההתוועדות, דבר שלא ארע כבר זמן רב. ארגזי הפארבייטען מוצאים בזה אחר זה, בקבוקי הימסקה נחים בידי החתנים – הפארבריינגען בשיאו. הצצה אל השעון ותחושת רווחה משתלטת על כולם. שעת מנחה שהוכרזה ל-5:00 העניקה מרווח זמן נוסף להתוועדויות שכעת התרחבו בעוד שעה געולה סביב בקבוק הימסקה. גם הבעלי-בתיים מרשים לעצמם להתרפק עוד כמה דקות על שולחן הפארבריינגען.

שירת הייחי' מלפנים קטעה את התוועדות המרתקת והתפורנו למקומותינו. כששמעה קריאת 'אשרי יושבי ביתך' מפיו של השי"צ ר' **מנחם מענדל זלמנוב**, פנו אחרוני המתוועדים אל החזית, אל תפילת המנחה.

אל סדר הניגונים התאסף קהל רב שתרם גם את קולו והצלילים נישאו אל-על. מאמר דא"ח שחזר הרב **לוי פלוטקין** והקהל פנה לתפילת הערב.

בעת אמירת 'יושב בסתר עליון', טיפס כדרכו ר' **אברהם וויליאמס** אל בימת הקריאה, להכין את חפצי ההבדלה. גרגרי הבשמים חולקו סביב, נרות ההבדלה גם הם התפורו בהיכל וקולו של המבדיל החל נשמע בחלל. את הנעימה המוכרת, אליה המתפללים כל שבוע מצטרפים חרישית וכל אורחי המלך מכירים בעל-פה, החליפה מנגינה חדשה, לא מוכרת...

'ויתן לך' וכבר מאחור נשמעו קולות השירה הנצחית, זו שתושר בקול אדירים נוכח פני מלכנו, יבוא ויגאלנו תיכף ומיד ממש.

אבא,

מאות האורחים שהצטופפו בין הקהל,

מעגלי הריקודים הנלהבים,

היו אלו מראות שלא ישכחו לאורך זמן.

באיטיות אך בעקביות,

חודר לו המסר גם לפינות מרוחקות

על פני היקום הגדול:

770 זה המקום הכי קדוש בעולם!

ולמי שעדיין יש ספקות בעניין,

שלוחה לו הזמנה לשבת הבאה.

מהמקום אליו נשואות עיניה של

האנושות כולה

מענדי – בית משיח, 770

יחי אדוננו מורנו ורבינו

מלך המשיח לעולם ועד!

קבוצת מבקרים מקבלים תדרוך מהרב הרב ישראל בער קפלן, מ"מרכז תגלית חסידית"

רוחות הכפור המשתוללות ברחובות, מחישות את צעדי ההולכים אל סעודות השבת. המלאכים המלווים את הפונים לביתם, מדביקים בקושי את המזדרזים, אך בסופו של דבר מתקבלים הם בשמחה, כששירת 'שלוש עליכם' לבבית פורצת בבתייה של שכונת המלך.

בוקר יום השבת.

לאחר שיעור הידבר מלכותי שהיה עמוס משתתפים, החלו ההכנות לתפילת השבת לתפוס תאוצה. את הקרירות ששוררת באולם בשעות הבוקר, מפנים המתפללים שאט-אט, ככל ששעת התפילה הולכת וקרבה, מגיעים ובאים. ככל שחולפות הדקות גדלה ההמולה בהיכל וצחור הטליתות פושט וצובע את האולם. כשניגש השי"צ ר' **שמעון הרץ** לעמוד, מקבלת ההמולה תווים מוכרים ומנגינת 'יחי פורצת ברמה.

לאחר קריאת התורה, כאשר הסתיימה קריאת 'היום יום', עלה אל הבימה הרב **שלום זובער וולפא** לקראת החזרה הקבועה. את דבריו הוא פתח בסיפור מעניין (שהתפרסם מעל גיליון 'בית משיח' 496 במדור 'התוועדות חסידותית' עם הרב לוי יצחק גינזבורג), ממנו הוא הוציא הוראה למעשה בקשר למאורעות האחרונים שפוקדים את חסידי חב"ד בארץ הקודש.

את תפילת מוסף שהסתיימה ב-12:40 הנעים בקולו השי"צ הרב **משה העכט**. גילו המופלג לא הכהה את סלסוליו הערבים שעוד ממשיכים לנסר בחלל בקול גבוה וחזק. יחד עם המוני האורחים, גדל הקהל סביב בימת ההתוועדויות. שירת הייחי' החזקה מתמיד, מעודדת מול המצטופפים שמביטים בערגה אל מקומו הקי של הרבי שליטי"א. ריבוי החתנים פותח שולחן נוסף

את העומס המבורך מזהה הקהל כבר מהכניסה. תמורת צעידיה קלילה לתוך בית הכנסת נזקק הנכנס להפעיל מאמצים בכדי לחתור פנימה אל האולם הגדול. לא נעים לדרוך על נעל שבת מבהיקה בדרך למקום, אבל כנראה שאצטרך לרחף באוויר בכדי להימנע לחלוטין מהיתקלויות שכאלו... "סליחה", אמרתי בנימוס והוספתי "גוט שבת" בשביל הטעם הטוב.

אם הצפיפות הזכירה את 'תשרי', החזן שניגש לעמוד על אחת כמה וכמה. זעקת הילכו נרננה של ר' **מדרכי צבי ברקוביץ'** היטיבה לחצות את האולם הגדוש והעלתה בבת אחת את זיכרון של תפילות החגים בחודש 'תשרי', בהם מרבה הוא להתפלל לפני העמוד.

נחשולי האורחים שהגיעו מכל צד התנקזו לתוך המעגל שהקיף את בימת הקריאה. דקות ארוכות התנגנה מנגינת הייחי' בהיכל והטונים רק גברו והלכו. לגבאי השבת, ר' **זלמן ליפסקר** שצפה במתרחש בתענוג רב, קשה היה להורות על המשך התפילה לנוכח ההתלהבות הסוחפת. והנה עוד מעגל נערים פורץ למרכז, מכרכר בעוז את מנגינת המלך. אחדים הורמו על כתפי חבריהם והשמחה הלכה וגאתה. את התפילה מוכרחים לסיים, כך ששתי הדפיקות שנשמעו מעל בימת הקריאה פיזרו את מעגל הרוקדים למקומם.

את היסודי הקצר היטבנו לנצל. בין המוני האורחים התיישבו ופתחנו בלימוד. השיחה של הרבי נותנת מחסה מעולה לשעת הלימוד שלפני נעלמת!... צלילי הניגונים שנשמעים במרכז מורים לכולם לסיים במהירות את הקטע הנלמד, לציין את המקום בו הפסיקו ולהתיישב אל סדר הניגונים.

מרכז חב"ד העולמי
לקבלת פני משיח

אגרת תנחומין

משתתפים אנו באבלם וצערם של ידידנו היקר והנעלה, רודף צדקה וחסד, מסור ונתון לטובת וחיזוק שכונתו של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, תומך ומסייע לפעילותנו הקדושה

הרה"ת ר' **שמואל שי' מלמד**

וזוגתו הנכבדה, אשת חיל,

מכניסת אורחים דגולה,

מרת **רייזל** תחי'

על פטירת גיסתו-אחותה

מרת **דרייזל** ע"ה **שנייד**

ושולחים את תנחומינו

לכל המשפחה הנכבדה

יהי רצון שמעתה ועד עולם לא תראו עוד צער ויגון ואך טוב וחסד ישיגוכם תמיד כל הימים, בהתקיים במהרה היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והיא בתוכם – בגאולה האמיתית והשלימה בהתגלות כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א

ההנהלה

מוסדות חינוך על טהרת הקודש
אהלי מנחם – אהלי תורה

כוס של

נחמה

משתתפים אנו באבלם וצערם של ידידנו היקר והנעלה, רודף צדקה וחסד, מסור ונתון לענייני כ"ק אדמו"ר מה"מ, ומעמודי התווך של מוסדותינו הק'

הרה"ת ר' **שמואל שי' מלמד**

וזוגתו הנכבדה

המפורסמת במעשי החסד והצדקה

ומהעסקניות החשובות בשכונתנו

מרת **רייזל** תחי'

ולכל המשפחה הנכבדה

על פטירת גיסתו-אחותה

היקרה והנכבדה,

מרת **דרייזל** ע"ה **שנייד**

מנחם ציון ובונה ירושלים ינחם אתכם, ומעתה ועד עולם לא תראו עוד צער ויגון ואך טוב וחסד ישיגוכם תמיד כל הימים, בהתקיים במהרה היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והיא בתוכם

בשם ההנהלה

הרב יוסף חיים הכהן ראזענפעלד

הרב מיכאל טייטלבוים

החוק שהתקבל בז' באדר

לפני 9 שנים יצאו מתוכנו אנשים בקמפיין 'נתניהו טוב ליהודים', קמפיין שהביא לאכזבה קשה וצורבת, כאשר מר נתניהו הביא למסירת חברון ולהסכמי וואי. אכזבה כה צורבת, עד שאחד מרבני חב"ד שליט"א לא יכול היה להכיל עוד את כאבו האמיתי, וקרא לאיש בשמות הראויים לו. כעת הוסר מאתנו הכתם הזה...

ויזעק זעקה גדולה ומרה

חוק פינוי פיזיו, אותו חוק ידוע לשמצה שמשמעותו הבאת חורבן ר"ל על יושבי ארץ הקודש היל"ת, התקבל ביום רביעי בלילה, ליל ז' באדר ראשון. קשה היה שלא לקשר בין גזירת המן האגני לבין החוק הנורא של גירוש היהודים שמשמעותו האמיתית היא, כפי שהרבי מלך המשיח אמר פעמים רבות, שאשי"ף הם בני בניו של המן הרשע, ומטרתם להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים. החוק התקבל ביום שמשמל בדיוק את גזירת המן הרשע.

ראשון, הוא ביטוי לזעקה העמוקה של עם ישראל. זעקה שעתידיה להדהד בכל קצווי תבל. על פי הוראת הרבנים שיחיו, כל אחד ואחת חייב להיות שותף לזעקה והתפילה. כל מי שיושב בשקט וספון בביתו בשעה זו, הוא שותף לתוכנית הרשע והזדון. השתיקה, במצב הנוכחי היא שותפות!

ולכן יפה הדבר שרבני חב"ד שליט"א קראו לכל אנ"ש שיחיו להיות שותפים בגופם בעצרת התפילה והזעקה הגדולה בבנייני האומה. בטוחים אנו שרק בזכות הזעקה הגדולה והכינוס של הצדיקים, נאה להם ונאה לעולם, יתבטלו הגזירות וארץ ישראל כולה תשב בביטחון ובשלמות, עד לכיבוש ארץ קיני קניזי וקדמוני.

המן הפיל פור והגורל 'להשמיד להרוג ולאבד' נפל על חודש אדר. מספרים חז"ל כי המן שמח שמחה גדולה, היות וידע שבז' באדר מת משה.

באופן של 'מזליהו חזי', הגזירה החדשה התקבלה בליל ז' באדר, בעוד כל שונאי ישראל מחייכים ומרוצים לראות את עם ישראל נמצא בהתקפלות נוספת בשלב הנוסף של האמנה הפלשתינית, להשמיד את עם ישראל היל"ת על פי תורת השלבים.

רבים ששואלים מה נותר לעשות מול מצב כה חמור, לאחר שכבר ינחתום בטבעת המלך, האם שייך בכלל לבטל את רוע הגזירה?

העץ. יהודים מאמינים בני מאמינים, אינם מתיישים. בטוחים אנו כי הקב"ה ברחמי המרובים לא ייטוש את עמו, והחוק הנורא הזה, חיקוי עלוב לאותו חוק שהעביר המן צורר היהודים, יתבטל כעפרא דארעא. מה שנוטר לנו לעשות בזמנים טרופים אלו, כחסידי ומקושריו של הרבי מלך המשיח, כפי שכתוב במגילת אסתר: ומרדכי ידע את כל אשר נעשה, ויקרע מרדכי את בגדיו, וילבש שק ואפר, ויצא בתוך העיר ויזעק זעקה גדולה ומרה.

כולנו בעצרת המחאה בבנייני האומה

הזעקה והמחאה שתשמע מקצה העולם ועד קצהו, יחד עם התפילות והתהילים, בוודאי שיבקעו שערי שמים והגזירה תבוטל. ככל שנמחה ונרבה בתפילות, הקב"ה יחוס וירחם עלינו כמה שיותר מהר. הכינוס שיתקיים ביום חמישי, ט"ו אדר

כיהודים מאמינים בני מאמינים יודעים אנו שגם בהשתלשלות נס פורים, המצב היה לאחר אישורם של כל החוקים, והגזירה נכתבה ונחתמה בטבעת המלך והצווים אף נשלחו אל כל המדינות, אבל בסופו של דבר הקב"ה הפר את עצתו וקלקל את מחשבתו והשיב לו כגמולו ותלו אותו ואת בניו על

התחברות. התנתקות.

תוכנית גירוש היהודים והחרבת ארץ הקודש, או כפי שהיא נקראת בשמה "התנתקות", מבטאת את עומק הרעיון של אותה תוכנית. לצערנו, כל התוכניות שעלו וירדו עד היום בקשר למסירת שטחים, לא

כיהודים מאמינים בני מאמינים יודעים אנו שגם בהשתלשלות נס פורים, המצב היה לאחר אישורם של כל החוקים, והגזירה נכתבה ונחתמה בטבעת המלך והצווים אף נשלחו אל כל המדינות, אבל בסופו של דבר הקב"ה הפר את עצתו וקלקל את מחשבתו והשיב לו כגמולו ותלו אותו ואת בניו על העץ. יהודים מאמינים בני מאמינים, אינם מתייאשים!

הפרשיה של נתניהו בכפר חב"ד אמורה לעורר אותנו להבין על מה ולמה זה קרה.

אין זה סוד שלפני 9 שנים יצאו אנשים מתוכנו בקמפיין 'נתניהו טוב ליהודים', קמפיין שהביא לאכזבה קשה וצורבת, כאשר מר נתניהו הביא למסירת חברון ולהסכמי וואי. אכזבה כה צורבת, עד שאחד מרבני חב"ד שליט"א לא יכול היה להכיל עוד את כאבו האמיתי, וקרא לאיש בשמות הראויים לו.

לצערנו, עד עצם היום הזה העולם מקשר את חב"ד עם נתניהו, והכתם הנורא של 'נתניהו טוב ליהודים' נשאר דבוק בחב"ד, בניגוד לרצוננו. בכל השנים הללו לא היה מי שטרח לנקות אותו, גם לאחר שהלה המשיך להפקיר שטחי ארץ הקודש לאוייבים ולהיות שותף הפכפך להחלטות שגרמו לסיכון חייהם של מיליוני יהודים. הפרשיה האחרונה שנכתבה עלינו שלא ברצוננו, הסירה את הכתם הנורא הזה, ובהשגחה פרטית זה קרה באותו מקום ממנו יצאה ההכרזה נתניהו טוב ליהודים.

חבל מאד, שכך היינו צריכים להסיר מעצמנו את רושם המבצע "טוב ליהודים", דבר שנעשה באמצעות הכפשת חב"ד כפי שלא היה מעולם (וזאת בעזרת גורמים מתוכנו שלא בחלו ואינם בוחלים בשום אמצעי כדי להכפיש ולהסית).

בדיעבד, יש מקום לאנחת רווחה, שכעת, לאחר שהסרנו מעצמנו הכתם הנורא הזה, ישכילו כל הגורמים לצאת בקמפיין עולמי חסר תקדים במסר "משיח טוב ליהודים" וטוב לעולם כולו. אין ספק שזה יהיה התיקון המושלם – הפצת דבריו של אבינו רוענו, בשורת הגאולה באופן המתקבל.

הבטחתו של הרבי מלך המשיח אשר יהנה זה משיח בא', ועומדים ברגעים האחרונים לפני ההתגלות, המאבק על ארץ הקודש חייב להיות חדור בנו ביתר שאת וביתר עוז. לא לחינם ראש הממשלה בנאומו בכנסת אמר, כי אלו המתנגדים לתוכנית זה נובע אצלם ממשיחיות הזויה. צדק ראש הממשלה. המאבק על ארץ הקודש קשור בקשר בל יינתק באמונה במשיח, בנצחיות קיומו של עם ישראל, בעם ישראל כפי שהוא למעלה מהטבע.

גם כיום רואים בצורה ברורה, כי מי שקשור לרבי ולא זנח את הפעילות בענייני משיח וגאולה, הוא קשור ונאבק גם בענייני ארץ הקודש, וכן להיפך וד"ל. כי 'התקשרות', פירושה התקשרות מוחלטת. מי שמבצע ניתוק בנושא אחד, ברי כי ינתק גם מעניינים נוספים, גם מארץ ישראל ובטחונה.

החטא ועונשו

התקשרות כולה עסקה בשבוע שעבר בפרשיה שלא הייתה בכפר חב"ד. פרשיה שלא תשכח בעוד רבות בשנים. לצערנו התברר כי אנשים מתוכנו עסקו בהזנת התקשרות במעשים שלא היו, ולאחר מכן מיהרו לעסוק בהלקאה עצמית ובכך גרמו להכפשת חב"ד בצורה שלא הייתה מעולם.

כיום, לאחר שהפרשיה דעכה כולם יודעים את האמת, שמלבד צעקה מכאב לב על הפקרת יהודים, לא היה באירוע דבר.

כולנו יודעים כי כל מה שקורה בעולמו של הקב"ה, הרי זה בהשגחה פרטית.

ביטאו את שורש הבעיה. תמיד ניסו להתחמק מהשאלה הבסיסית והקיומית, ובכל פעם נכנסו שיקולים נוספים וזרים. הפעם, המאבק בתוכנית ההינתקות הוא ברור וגלוי.

במאבק הנוכחי, ראינו כולנו כי אין על מי לסמוך עוד בקרב בני האדם. כל אוהבי המתנחלים ואוהבי ארץ ישראל הפנו עורף ובגדו ללא בושה. גם מפלגות ימין, וכן המפלגות הדתיות והחרדיות, נתנו את ידם להתנתקות. כל תחנוני המתיישבים לארגונים שרוממות ארץ ישראל הייתה בגרונם בעבר, הושבו ריקם. פתאום רואים כיצד יהודים טובים, חלקם רבנים, נותנים ידם לאותה תוכנית, כל אחד בתירוץ שלו. לצערנו, הדברים יותר חמורים ממה שרוב הציבור יודע. גם רבנים שצעקו בעבר בגרונות ניחרים כנגד מסירת שטחים, העדיפו הפעם לשבת בשקט וקיימו את מאמר חז"ל 'מדשתקי רבנן שמע מינה דניחא להו'.

מה קרה הפעם שכך עלה לנו?

התשובה לכך רמוזה בשמה של התוכנית: התנתקות. מי שלא קשור לאילנא דחיי, מי שלא יונק את המאבק על ארץ ישראל מתורתנו הקי' ומכוחו של הרבי מה"י, בסופו של דבר ינתק. שם הקוד במאבק הנוכחי הוא התקשרות מוחלטת לנשיא הדור בכל הרבדים והכוחות הגלויים והעצמיים. כל מי שיש לו חושים מחדדים רואה שרק מי שדבק ללא פשרות בדרכו של הרבי, הוא זה שדוגל ללא פשרות גם בנושא שלימות הארץ, ולא רק משום שארץ ישראל זה נושא פופולארי.

הדברים מכוונים בהחלט למצב שבו אנו נמצאים; בשעה זו, כאשר כולנו חיים עם

ישיבת תומכי תמימים ליובאוויטש

570 קראון סטריט, קראון הייטס, ניו-יורק

ברכות מאליפות

בשמחה רבה משתתפים אנו בשמחתם של ידידנו הנעלה, מנכ"ל הישיבה המתמסר בלב ונפש להצלחת הישיבה, מראשי ארגון ה"הצלה" בשכונתנו, חבר איגוד מנהלי הישיבות, מסור ונתון לכל עניני כ"ק אדמו"ר מלך המשיח

הרה"ח הרה"ת ר' **יוסף יצחק** וזוגתו הנכבדה מרת **סימא** שיחיו **סימפסאן**

לרגל נישואי בנם המצויין מבחירי התלמידים

הת' **יהודה משה** עב"ג מרת **נחמה דינה** שיחיו

בת ידידנו הנכבד שליח כ"ק אדמו"ר מה"מ ומנהל מוסדות חב"ד בניו-ברונזוויג ניו-ג'רסי

הרה"ת ר' **יוסף צבי** וזוגתו הנכבדה מרת **רבקה** שיחיו **קרליבך**

ומשנה ברכות להוריהם זקניהם, ממזכירי כ"ק אדמו"ר מה"מ למעלה מיובל שנים, מנהל המל"ח

וקופת רבינו, הרה"ח הרה"ת הרב **שלום מענדל** וזוגתו הנכבדה מרת **רחל** שיחיו **סימפסאן**

והרה"ח הרה"ת הרב **שלום** הכהן שיחיו **שורפיץ**

יה"ר שיבנו בית בישראל בניין עדי עד על יסודי התורה והמצוות

כפי שהם מוארים במאור שבתורה זוהי תורת החסידות, וברכות כ"ק אדמו"ר מה"מ

ילווים תמיד כל הימים, ומשמחה זו נלך לשמחת הגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש

מאחלים צוות ההנהלה המורים והעובדים

הרב משה שמוקלער

ר' דוד אסטולין
ר' מרדכי גאלדין
ר' נחמן הרשקאוויץ

הרב זלמן קארפ

הרב יעקב קארפ

הרב נפתלי ראפאפארט

הרב יעקב רוגלסקי

הרב דוד רימלער

הרב זלמן שאנאוויץ

הרב משה שווארץ

הרב משה הלוי ליווי

הרב לייבל ליפסקר

הרב צבי לרמאן

הרב זושא סארקין

הרב אליהו סימפסון

הרב יוסף צוויבול

הרב שמריהו קצין

הרב אליהו האלאן

הרב מענדל היידינגספעלד

הרב יוסף ווערניק

הרב יוסף ווילשנסקי

הרב טוביה טאטיק

הרב שלום טענענבוים

הרב שלום לאזעל

הרב אליהו דיוויס
מנהל גשמי

הרב צבי בארנעט

הרב יחיאל גאלדשטיין

הרב יעקב גאלדשטיין

הרב מאיר גורקאו

קריאת חירום לאנ"ש שי'

מאת רבנים בקהילות אנ"ש בארה"ק

אנו נמצאים בשעה קריטית ביותר לארץ ישראל ולעם ישראל. מהלכי הממשלה עשויים להכניס מליוני יהודים למצב של פקוח נפש רח"ל, ולגרום לשפיכות דמים ולחורבן ארץ הקודש, היל"ת.

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח לוחם מלחמות ה' "ובכמה ענינים כבר מנצח". בלי ספק שגם במלחמה זו ינצח הרבי לעיני כל העמים. אבל בינתיים לא יתכן שחיילי בית דוד לא יצאו לחזית, ושקולו ומחאתו של הרבי לא ישמעו בחוצות.

אנו קוראים לכל אחד ואחת מאנ"ש, להשתתף בכינוס המחאה ב"בניני האומה" ירושלים, ביום חמישי ט"ו אדר א' שושן פורים קטן.

כמו"כ להקדיש אח"כ לפחות 4 שעות שבועיות ליציאה לפעילות של מחאה, על פי הוראות מסודרות שתתקבלנה בע"ה מהנהלת המטה העולמי להצלת העם והארץ, דרך הרכזים שבכל עיר וישוב (גם הנשים והבנות תקבלנה תפקידים המתאימים עבורן, ע"פ ההלכה).

ובע"ה ע"י ה"אצבע קטנה" שיגיש כל אחד מאנ"ש, נזכה לראות בקרוב ממש את ביטול הגזירה הנוראה, ועם ישראל ישכון בטח בدد, בהתגלות רבינו מלך המשיח שליט"א ושמחת עולם על ראשם.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

הרב גדליה אקסלרוד הרב משה אשכנזי הרב זכריה גורי הרב ישעי' הרצל
הרב שלום דובער הלוי וולפא הרב שלמה זלמן לבקבקר הרב מאיר מאירי
הרב יגאל פיזם הרב שלמה פראנק הרב שאול רוזנבלאט

ראשי ישיבות ומשפיעים בקהילות אנ"ש בארה"ק המצטרפים לקריאה זו

הרב חיים אשכנזי הרב יצחק גינזבורג הרב לוי יצחק גינזבורג הרב שניאור זלמן גפני
הרב שניאור זלמן הכהן הענדל הרב יוסף יצחק וילשאנסקי הרב יצחק ידגר
הרב זלמן לנדא הרב אברהם מייזליש הרב משה מיכלשוילי הרב מיכאל מישולבין
הרב זלמן נוטיק הרב ישראל דוד נחשון הרב ישבעם סגל הרב שמעון הכהן פרידמן
הרב זימרוני ציק הרב זאב קסלמן הרב נחום קפלן הרב חיים ששון

פנינים ל'פורים קטן'

מקור השם "פורים קטן"

בנוגע ללשון "פורים קטן" – חפשת? היכן נמצא לשון זה לראשונה. בנוגע לפסח – מצינו הלשון "פסח שני" במשנה ובגמרא, וכן מצינו הלשון "פסחא זעירא", וכנראה, שעל משקל זה נקראים גם י"ד וט"ו אדר ראשון בשם "פורים קטן". אבל, כאשר מוצאים לשון זה בפירוש – הרי זה טוב ונעים יותר ("געשמאקער"). (התוועדויות תשד"מ חלק ב' עמוד 1055)

לשון אדמו"ר הזקן בסידור בקשר ליום זה

אדמו"ר הזקן מונה בסידורו את הימים שאין אומרים בהם תחנון וביניהם "פורים קטן (בי ימים) שהוא י"ד וט"ו אדר ראשון". ולהעיר מאריכות לשונו – "פורים קטן שהוא י"ד וט"ו באדר ראשון", ולא "פורים קטן" סתם (כמו "פורים גדול", שאינו מפרט שהוא י"ד וט"ו באדר שני). (שם)

להרבות בשמחה גם בשושן פורים קטן

בשולחן ערוך אורח חיים מביא הרמ"א שתי דיעות, האם צריכים להרבות בשמחה בפורים קטן, והרמ"א מכריע, שירבו קצת בסעודה כדי לצאת ידי המחמירים, ומסיים: וטוב לב משתה תמיד.

בזה גופא ישנם שתי דיעות: האם הדברים מוסבים דוקא על י"ד באדר ראשון, פורים קטן, או גם על ט"ו, שושן פורים קטן. מלשון הרמ"א שם "וטוב לב משתה תמיד", נראה כדעה השניה. שהרי מהמילה "תמיד" מוכח, שאיפה שרק ישנה סברא כל שהיא, שצריכה להיות שמחה, כך אכן יש לנהוג.

וכאשר ינהגו בהנהגה זו, שכל אימת שישנה איזו שהיא דיעה בענין השמחה, יחמירו בזה, הנה על ידי זה יזכו למה שנאמר בפסוק – וטוב לב משתה תמיד. (לקוטי שיחות חלק א' עמוד 175)

משתה ב"שושן פורים קטן"

פשטות לשון הרמ"א ד"י"א שחייב להרבות במשתה ושמחה ב"י"ד שבאדר ראשון ואין נוהגין כן מכל מקום ירבה קצת בסעודה כדי לצאת ידי המחמירים וטוב לב משתה תמיד", משמע, דב"משתה" כוונתו למשתה של שמחה. וצ"ע שלא כלל בזה גם שושן פורים קטן – כהתחלת הסימן ובפרט שמסיים "תמיד". (התוועדויות תשמ"ט חלק ב' עמוד 350)

קריאת המגילה ברוחניות

בנוגע לקריאת המגילה – יש פלוגתא בגמרא אם קורין אותה באדר ראשון או באדר שני: "רבי אליעזר ברבי יוסי סבר, בכל שנה ושנה, מה בכל שנה ושנה אדר הסמוך לשבט, אף כאן (בשנת העיבור) אדר הסמוך לשבט, ורשב"ג סבר, בכל שנה ושנה, מה כל שנה ושנה אדר הסמוך לניסן, אף כאן אדר הסמוך לניסן".

והנה, גם לאחר שנפסקה הלכה שקורין את המגילה באדר שני – הרי זה רק בנוגע לקריאת המגילה בפועל ממש (שבהכרח שפסק ההלכה יהיה כדעה אחת), אבל בנוגע לעבודה הרוחנית דעניי המגילה, יכולים (ובמילא צריכים) לקיים את ב' הדעות, "אלו ואלו דברי אלקים חיים", היינו, שעניי העבודה המבוארים במגילה (כדלקמן) שייכים גם לאדר ראשון.

..ויש להוסיף, שבנוגע לקריאת המגילה מודגש הדבר ביותר – שהרי מעיקר הדין היו צריכים לקרותה באדר ראשון

(ד"מסתבר טעמא אין מעבירין על המצוות"), והסיבה היחידה לכך שקורין אותה באדר שני, היא – מפני ש"מיסמך גאולה לגאולה (פורים לפסח) עדיף", היינו, שמצד הענין ד"מיסמך גאולה לגאולה" דוחים את קריאת המגילה לאדר שני. (התוועדויות תשמ"ו חלק ב' עמוד 548)

"וטוב לב משתה תמיד" מודגש בתוכן דפורים קטן

ימי שמחה שבכל השנה כולה יש להם מצוות הלכות ומנהגים הקשורים ביום זה, כך, שהרגש השמחה מושפע (גם) מעניינים והרגשים אחרים הבאים לידי ביטוי בעבודת ה' (עשיית המצווה, קיום מנהג וכיו"ב). אפילו שמחת פורים, שצריכה להיות "עד דלא ידע", אינה הרי (ולהעיר מרדכי משה סו"ס תרצו בנוגע לפורים שמסיים "ולהיות גילה ברעדה") ענין המקיף את כל היום (במקום אחר נתבאר דכיון דסמיך "ימי" ל"משתה ושמחה" ענין המשתה י"ל שהוא חיוב הנמשך על כל רגע של "ימי", אלא שבכל רגע מקיים זה ע"י שקיים (או שיקיים) לבסומי בסעודת פורים – ע"ד ברכות התורה, הנהנין ועוד. אבל כמובן, העשי' (דהמשתה כו'), בפועל אי אפשר להיות במשך כל היום, ואדרבה – מוכרח שתהיי לאחר קיום שאר מצות היום (הדורשות מצב של "ידע"), ישנם עוד מצוות היום (וכאלו הדורשות "ידע"), דוקא, כנ"ל (קריאת המגילה, משלוח מנות ומתנות לאביונים כו'), ואדרבה "נוהגין לעשות סועדת פורים (רק) לאחר מנחה".

מה שאין כן בפורים קטן, אין בו מצוות המיוחדות ביום זה, – הדבר בו חלוק יום זה משאר הימים, הוא בשמחה שבו. נמצא, ששמחה שבפורים קטן אינה מעורבים שום עניינים אחרים הקשורים בעבודת ה' – השמחה היא בטוהרה.

(לקוטי שיחות חלק כ"ו עמוד 209)

מהנעשה והנשמע

נשלמות ההכנות האחרונות לקראת כינוס המחאה הענק

העצרת תפתח בבנייני האומה ביום חמישי בשעה 7 בערב • אלפי שלומי אמוני ישראל יביעו זעקה ותפילה על המצב יחד עם מחאה נמרצת • רבני חב"ד מכל רחבי הארץ בקריאה נרגשת להגיע לכינוס • הסעות יצאו מכל רחבי הארץ

הייתה תהודה רבה לקריאת הרבנים, ורבים הבטיחו בואם אל הכינוס המיוחד שיביע את דבר הי' זו הלכה.

הכינוס הענק גרם להתעניינות חסרת תקדים בציבור הרחב ובעקבות כך הוחלט על העברת הכינוס במסכי ענק לאולמות הסמוכים, כדי שקהל האלפים יוכל לצפות בנואמים. יחד עם זאת, האירוע יועבר בשידור חי למקומות רבים ברחבי הארץ והעולם.

המארגנים מוסרים כי הסעות יצאו מכל רחבי הארץ.

לתיאום הסעות ופרטים: 0546-354468
0525-587770 0525-458471 0547-752550

הרב וולפא והרב ראפ בפגישה עם הרב אהרן יעקב שוויי, חבר הבד"צ דקראון הייטס

בזמן סגירת הגיליון נשלמות ההכנות האחרונות לקראת הכינוס הענק "מי לה' אלי" שיתקיים בבנייני האומה, מחר, יום חמישי טו באדר-ראשון בשעה 7 בערב.

העצרת מאורגנת על ידי 'המטה העולמי להצלת העם והארץ'. העצרת תיפתח בתפילה לבורא עולם "שומר ישראל שמור שארית ישראל". במהלך העצרת צפויים לנאום שורה של רבני חב"ד, אישי ציבור ואנשי ביטחון בכירים שיביעו את עמדת ההלכה הברורה כנגד הבריחה מגוש קטיף.

לקראת הכינוס פנו עשרות מרבני חב"ד מכל רחבי הארץ, בקריאה נרגשת לאנשי

להשתתף בכינוס המיוחד ובכך להביע מחאה נמרצת כנגד מעשי הממשלה. בריכוזי חב"ד

להזדרז!

25,438 אותיות נשארו
לסיים הספר התורה
הרביעי של ילדי ישראל

לכל ילד וילדה
אות
בספר התורה
של ילדי ישראל

ספר התורה של ילדי ישראל | ת.ד. 8 כפר חב"ד 72915 03-9607358

www.kidstorah.org

תלמידי חדר אידיש בביתר נבחנו בהצלחה אצל הרב מרדכי אליהו

הראשלי"צ בפלפולי דאורייתא עם התלמידים הנרגשים, כאשר מפעם לפעם הוא נותן דרוור לביטוי ה"חדוותא דאורייתא" כשנהרה גדולה נסוכה על פניו.

התשובות שקלחו מפי התלמידים, הביאו את כבוד הרב לשאלם שאלות כלליות בהלכה שאינן מופיעות כלל בפרק הנוכר, תוך שהוא מתפעל מעומק חשיבתם והשגתם.

בתום המבחן, ברך הרב את התלמידים שבעזרת השם "כולם ילבושו את הגלימה וישבו כאן על מקומי לבחון עוד ועוד תלמידים..."

המנהל החינוכי של התלמוד תורה הרב **אברהם זיקמן** ברך את הרב בשם התלמידים באריכות ימים ובריאות איתנה. כמו כן העניק הרב שליט"א תעודות הצטיינות לכלל התלמידים.

הגרי"מ אליהו וצוות החדר עם התלמידים

תלמידי כתות ו-ז' של חדר אידיש "אהלי מנחם" חב"ד בביתר עילית נבחנו לאחרונה אצל הראשלי"צ הרב **מרדכי אליהו** שליט"א. התלמידים, שלא מכבר סיימו את פרק "הכונס", הגיעו ללשכת הרב לאחר שינון, יגיעת התורה, וגם קצירת פירות ב"ה במבחנים מקדימים שנערכו להם ביחידר.

מנהל היחידר הרב **מנחם מענדל הכהן**, הגה ויזם את רעיון הבחינה המיוחדת על מנת להחדיר אהבת תורה בקרב הילדים.

מחנכי הכתות הרב **יוסף יצחק הכהן** והרב **בנימין קריבוס** הצליחו להבעיר בתלמידים את אש התורה. התלמידים אכן עמדו במבחן התוצאה והוכיחו כי נחלו את יסודות הלימוד האיתנים, תוך שימוש בכלי חשיבה שיהיו להם בע"ה לעזר בעתיד.

במשך שעה ארוכה השתעשע הגאון

קידוש לבנה המוני במנהטן

מאות הפרוספקטים שהחליפו ידיים, נתנו הסבר נרחב על מהות הזמן והפעילות.

יהודים רבים שנעצרו במקום, הצטרפו אף הם לקידוש הלבנה יחד עם קבלת הסבר לפשר התפילה. כמו כן נהנו להצטרף למעגלי השמחה שהיו בתום המעמד. גם אינם יהודים קיבלו דפי הסברה על אודות 7 מצוות בני נח.

פעילות הסברה ב'טיימס סקוור'

על-פי הוראת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח לערוך מעמד קידוש הלבנה במקומות מרכזיים באופן של ירוב עם הדרת מלך, יצאו עם צאת השבת, למרות הכפור העז, עשרות תמימים בכדי לקיים את מעמד 'קידוש הלבנה' בכיכר ה'טיימס-סקוור' ההומה במרכזה של העיר ניו-יורק.

אלפי האנשים שחולפים במקום מידי שעה גילו התעניינות רבה לפשר המעמד.

משרד ראשי קריית-גת
מרכז מסחר' 6-8 פל' 08-6613407

סניף ראשון
הסוכן החבדי שולכס יחיאל פליישמן 052-601014

ריסקין 9, מרכז וולפסון, פל' 02-5612282

סניף בני-ברק
הסוכנת החבדית שולכס ליאח או חיה ר' עקיבא 106 פל' 03-5776000

סניף חל אביב
עלום עליכס 18, פל' 03-5285932

סניף קריית מלאכי
צהר' 10/1, פל' 08-8587555

סניף אשדוד
קניון לב אשדוד, פל' 08-8652861

חב"דניקים טסים לחו"ל לכיש' טורס

להזמנות: 03-9606281

* ניתן להזמין לכל חלקי הארץ

הרולדות "אפיסא פיש" של: שניאורסון דגים

מצ'ן שכ'אי ושווה לנסות...

**בהזדמנות
מאה עותקים מגליונות
"הגאולה מעניין ועכשווי"**

ממספר 1-100.
מוכן לכריכה ולהפצה.
מחיר עלות בלבד.
לפרטים:
0523-541295

להתאחד

שבועון עולמי להפצת בשורת הגאולה
בית משיח

בס"ד

**קו פתוח ומענה אישי לנשים, אמהות ונערות
אוזן קשבת, יעוץ, ליווי והדרכה.**

הקו פועל בכל יום:
בוקר: 11:00-13:00 - ימי ו' גם לדוברות רוסית
ערב: 21:00-23:00 - ימי א' בנושאי בריאות בלבד

סודיות מובטחת

בליווי והנחיית רבני חב"ד מומחים

מוצרי משיח

✓ שלטים מוארים לבית ולרכב
✓ מערכות הגברה לרכב לכריזה ומוזיקה
✓ חנוכיות לרכב ובכלל

שמריה
052-3952770

טבע סנטר

חנות הטבע שלך!!!

המרכז למזון אורגני בריאות וטבע.
ויטמינים, מינרלים וצמחי מרפא.
בכשרויות מהודרות!!!
• הדרכה ויעוץ טלפוני.
• משלוחים לכל הארץ!

קרית חב"ד 221, צפת
0524-535899 04-6923467

שנת גאולה, בריאות והצלחה!

מוסדות חב"ד גילה

למעון חב"ד דרושים

~ מנהלת ~

~ מטפלות מוסמכות ~

לפנות לבת ציון
0545-290280

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

הזדמנות נדירה!

לחברה אמריקאית ישראלית
דרושים בדחיפות!
זוגות שמחים ואופטימיים
מעל גיל 30
להכנסה גבוהה
בשעות הפנאי.

לפרטים: **0546-522626**

בשעות: 12:45 - 14:30
17:00 - 23:00

Keter
Van Service
Reasonable Prices

JFK קנדי \$27
LGA לה-גרדיה
NEWARK נוארק \$60
Airport pickup אפשרות איסוף משדה התעופה

718-753-4054

כתר
שרותי הסעות
במחירים מוזלים

בס"ד. יום ב' י"ב באדר א' תשס"ה (21/2/05)

מישלת דמדומים

ה מ מ ש ל ת מ נ ו ת ק ת

ממשלה יהודית המקבלת החלטה ביום י"א באדר (שעניינה גבורה יהודית בתל-חי, י"א באדר תר"פ) והזוממת להרוס עשרות ישובים יהודיים, היל"ת, בי"ז בתמוז תשס"ה - (התחלת הגירוש בפועל, לאחר הערעורים בחוק) - היא ממשלה המנותקת מהעם ומורשתו.

מ מ ש ל ת פ ו פ א י

ממשלה המחליטה בו במקום, ללא עיון מוקדם כלשהו, וכלאחר יד על תוואי הגדר וחשיפת הדרך לירושלים כ"מטוח ברוזים", בלשון השב"כ - היא ממשלת פופאי... העובדה שרק אחד, השר ישראל כץ, התנגד לכך אך מחדדת מציאות עגומה זו.

עגמימות זו אך גוברת מעצם ההזדקקות לגדר, בכלל - במקום ליצור "שטח הפקר" שיחצוץ ביננו לבין אויבינו - לו אני מטיף לכל גורמי השלטון ובציבור, מאז ינואר 2001! (לפני שהומצא המושג "גדר") [אז לא היה קיים ביה"מ הבינלאומי בהאג, או הבג"צ שחושש מהאג - וממשלה שחוששת משניהם...].

מ מ ש ל ת א ו ב ד נ י ת

ממשלה המסוגלת לחשוף את שדה התעופה הבינלאומי היחיד שלה לטילי כתף מזדמנים - זוהי אובדנות פשוטה; ממשלה המשחררת, למחרת החלטה זו, 500 מחבלים מיומנים - זוהי כבר התאבדות קולקטיבית.

מ מ ש ל ת ג ו ר ב צ' ו ב

השבוע נפתח הסכר לשטפון אדיר ומהיר של בריחה מכל חלקי ארץ ישראל, רח"ל היל"ת! רק אם נשים את האצבע על הסכר מיד - נוכל לעצור שטפון זה, תוך כדי דמדומי השלטון וקריסתו (כמו בימי שלטון גורבאצ'וב).

ו ה מ ע נ ה ש ל נ ו :

מקובלני מרבינו הק' ששיטת ההסברה לענייני השלום היא לשאול שאלה אחת פשוטה: האם לדעתך יוותרו הערבים על טענתם ל"זכות השיבה"?!?

כיון שברור גם היום, שזהו תנאי עקרוני שלהם - הרי שאין טעם בכל "ויתור" שגורר עוד ויתורים, עד אין קץ. כלשונו הק'. זהו יסוד המסגרת ההסברתית הרעיונית של "מבצע החלצו" - אותו ניתן להביא ב"אופן המתקבל", על אתר לליבו של כל העם. החלצו, מיד ממש!

"דידן נצח"

שמואל שמואלי, יו"ר
ונציג הרבי מלובביץ' לענייני "ארץ ישראל שלנו"

בס"ד. פ' כי תשא את ראש בני ישראל, תשס"ה

להתאפס בחזרה

התרבות הפוליטית התרסקה, האדישות הציבורית התעצמה, הדיקטטורה מעבר לפינה. הדמוקרטיה האמיתית בסכנה, "יפי הנפש" רואים בברכה, כיצד הפכו ל"עגל מסכה".

זוהי שוב שעתו העלובה, של עם נפלא ונורא,

הראוי מיידית - לתקומה.

"לך רד כי שחת עמך"...;

"למה יאמרו מצרים ברעה"...;

"וינחם ה' על הרעה"...!

"החלצו לכם" היתה הבקשה,

להסברה נאותה - גם בחסידותה,

לאפשר לעם גאולה שלימה.

"עד מתי" - זו הקריאה,

מימים וקדם נוצרה והושמעה,

ל ת ק ו פ ת נ ו ל ה ב כ י ר ה .

ניצנים ניראו בתנועה,

זוהי תקופת ההבשלה,

למחות "חטאה גדולה"...

התעוררו נא ומלאו המטלה,

לה נועדנו בשעתנו היפה,

"אל ה' אולי אכפרה"...

נטשו נא כל מהתלה,

שהיפך האחדות עניינה,

"ושלחתי לפניך מלאך" - ההבטחה.

לעת הזאת - זו המניעה,

האחת והיחידה,

ל"ועשית אותו" ... שמן המישה

בירושלים השלמה

אי"ש יהודי(ת)

eishyehudi@yahoo.com

יו"ר הכנסת תומך ב"מבצע החלצו"

קמפיין מבצע "החלצו" הפעלת "דיסקט" שונה, בהסברה ובמעש, לשלילת "ההתנתקות" כבר הצליח להכות שורשים בצמרת השלטון.

ביום ג' השבוע (ו'אדר א' תשס"ה, 15.2.05) הצהיר יו"ר הכנסת לפרוטוקול בפתח הדיון בכנסת בחוק יישום ההתנתקות, בקריאה שלישית, – כי "חוק ההתנתקות" יוצר תקדים ערכי, שיאפשר בעתיד לרוב מזדמן בכנסת לקבל החלטה לגירוש מקביל של קבוצות אחרות באוכלוסייה, (וכך התבטאו יותר במפורש חכ"ם נוספים).

בכך נתן יו"ר הכנסת ביטוי פומבי והכשר ציבורי לתזה המרכזית של מבצע "החלצו": גירוש יהודים נותן הכשר וגושפנקה עתידית לגירוש

ערבים: ראו הוזהרתם!!!

(וראה עמוד 20,21 טור אמצעי – ועמוד 13)

גורלך בידך

כולנו חלוצים. תמיד היינו.

כל העת הלכנו לפני המחנה: בקושי השיעבוד (בימי סטאלין) – ובשנות הרווחה (בעולם החופשי).

עתה שוב אנו נקראים להחליץ חושים. עם ישראל בסכנה.

השלטון בישראל כיום – מבולבל וכוחני.

העם הנבוך משתוקק לנו: החלצו לעזרתו!

לשם כך ראוי להקים ועד מקומי, ארצי ועולמי שיתאם וינהל את המבצע.

הנני פונה בזאת לכל אחד ואחד מאנ"ש להטות שכם **למבצע "החלצו"** במידת יכולתו

– ואני את שלי עשיתי!

בכבוד רב,

שמואל שמואלי,

יו"ר המטה העולמי לישראל בטוחה

ונציג הרבי מליובאוויטש לענייני "ארץ ישראל שלנו"

Shmueli11@bezeqint.net

זכרים בשם אומרם

גם במשרד ראש הממשלה מודים כי השב"כ, בראשות אבי דיכטר, הוא קבלן הביצוע המומחה הבלעדי למניעת טרור; "הוא היה גדול צידי המחבלים בתולדות ישראל" – כך עולה מהכתבה שפורסמה ב"ידיעות אחרונות" מאת נחום ברנע ושמעון שיפר, מיום ב' באדר א', תשס"ה (11/2/05).

הסמכות היחידה בכל תחום מקצועי הוא המומחה לעניין – ואין בלתו. כשם שראש הממשלה עצמו, אם יחלה, ל"ע, לא יפנה למנכ"ל משרד הבריאות או לשר הבריאות אלא לרופא המומחה ביותר בתחומו – כך הוא הדבר גם בעניני הבטחון הלאומי.

על מנת להבין את הקטסטרופה וההפקרות הלאומית – הנרקמת לנגד עיננו בעצם הימים הללו – להלן כמה ציטוטים נבחרים מאותה כתבה.

... "עמדה שמציג השב"כ בדיונים מייצגת את הארגון כולו, לא רק את דעתו האישית של ראש השירות. היא מבקשת לבלום כל סחף בעמדות הישראליות לגבי שורה של נושאים, ובראשם שחרור האסירים והעברת האחריות על ערים פלשתינאיות לידי הרשות. הצבא מבקש להקל. השב"כ טוען שעד היום, כל הקלה שנתנה ישראל לפלשתינים, בשחרור כלואים, בהסרת מחסומים, בהכנסת עובדים, נסתיימה בפיגוע, אין תועלת בהקלות: הן לא מקטינות בכהוא-זה את המוטיבציה של המחבלים, הן לא מחזקות את כוחה של הרשות, הן לא מעודדות פעולות-סיכול מצד הפלשתינים, והן מקלות על הטרוריסטים להשיג את יעדיהם".

... "משפע הטיעונים שמעלה השב"כ, אולי המזעזע ביותר הוא זה: 18 יהודים נהרגו מתחילת 2004 מפיגועים שיצאו מאזור יהודה. 16 מהם נהרגו בפיגוע האוטובוס בבאר-שבע בסוף אוגוסט. בפיגוע היו שני מחבלים-מתאבדים. את תגורת הנפץ הלבישו עליהם שני פלשתינים ששחררו מהכלא הישראלי בעיסקת טננבוים".

... "במשך שנתיים וחצי בנו צה"ל והשב"כ מערכת סיכול יעילה ביותר באיו"ש. העברת האחריות על הערים ממוטטת אותה וחושפת את הבטן הרכה של ישראל לטרור".
... "בארבע ורבע שנות אינתיפאדה לא עסק אף פלשתיני בסיכול הטרור. הם לא עוסקים בסיכול גם היום. כל השטחים שבשליטת הרשות הם ארץ מקלט למחבלים. אבו-מאזן אימר בגלוי ובסתר אותו דבר: אין לו שום כוונה להתעמת עם הטרור".

המודעה שפורסמה לרגל יום ההילולה, י' בשבט (בהתאמה ב"ה, יום ה' – יום ההילולה, י' בשבט – ש"פ "בשלח פרעה את העם", תשס"ה)

עד מתי

נרפה באדישותנו?!

"התייצבו (כאיש אחד, בלב אחד)

לפעילות) * וראו את ישועת ה'" –

עדי, "ה' ילחם לכם ואתם תחרישו"!

skine skine, יו"ר

ונציג הרבי מליובאוויטש לעניני "ארץ ישראל שלנו"

* במסגרת מבצע "החלצו": פעילות מיידית, להחתמה על העצומה – ומשלוח מכתבים לאומות העולם – אשר תוכנם פורסם בגליון הקודם (וראה עמוד 73).

[ולהעיר, שבשהגח"פ פורסם בגליון הקודם של "בית משיח" (496, עמ' 35-46) פעולות אדמו"ר הרי"צ בעניני הצלה בתקופת השואה – שעיקרה משלוח מכתבים והשפעה על מנהיגי אומות העולם, ד"ל].

בדיוק לפני 17 שנה, לקראת י' שבט תשמ"ח הטיל עלי הרבי את השליחות הרשמית הראשונה "לחיוק ההנהגה בארה"ק", בעניני שלמות הארץ, ברוח הדברים והרעיונות שפרסמתי במאמריי ב"דבר העורך" בעיתון ישראל שלנו, באותה תקופה. יתרה מזו, זכיתי אף לברכה מיוחדת לשליחות זו, בהקשר ליום ההילולה.

ברכה זו נפעלה במלואה: במוצש"ק דאז, הצלחתי להפגש ממושכות, בנפרד, עם השר דאז, זבולון המר, ז"ל ועם יו"ר ועדת הכספים דאז, אברהם שפירא, ז"ל – ויבלח"א השר דאז, יוסקה שפירא – ולשכנעם בעניני דיומא דאז, הקשורים ב"שלימות הארץ" (בהיותם "לשון מאזניים" בקואליציה).

עד מתי לא נפנים את הסכנה הכפולה: ה"התנתקות" בעתיד והמקדמה המשולמת תמורתה בהווה – כמסוכם ב"ועידת שארם".

עד מתי נבין שאין ערך מכריע רק להפגנות ועצרות-מחאה מעת לעת?!

עד מתי נווכח שראוי לשנות את ה"דיסקט" אצלנו?!

כמבואר ב- 4 עמודי המודעות בגליון הקודם – ובעמודים 16,17,73 בגליון זה

המטה העולמי לישראל בטוחה

סניף ישראל
 INTERNATIONAL JEWISH PRESIDENTS CONFERENCE
 WORLD COMMITTEE FOR A SAFE ISRAEL
 * 893 בני-ברק - ת.ד. 51108 * טל-פקס 5783248 (03) * ציוד: 5654409 (0508)

עצומה לענין שלום קבוע

אנצפי הביטחון שאנו נוקטים עכשיו - ייבשלו! (אסר עבר רבו, בארצו ל- C.N.N./4/20/05) *
הפסיקו והאשימו: ברזנים לוסכס קבע לשלום במזרח בין המדינות הערביות חייב לזכות המדינה הדימוסרית הערבית לזכות השבה" לארץ ישראל. מזה - והחשיבה הדימוסרית והזרחית לנבולות ארץ ישראל הנבליים, מאידך. **הפסיקו השבוי:** מזה פועי נאור לנאור אלפי בוי האב הערביים והיהודיים שאולצו לעזוב את בתיהם בארץ ישראל ונבמירעו ערב לפני כ- 50 שנה. אלה הם אבני היסוד של הנבויין לשלום. כל נבויין לבנות את גג בנן השלום המזרחי, ללא ציפיקט סודות אלה חוליה - יגרום, חלילה, להמשך השבוי, המכלי, המטרה, השנאה, ההסחה - ומלחמת אזרחים נבוי-נודים ללא קץ. אסר החיים והחיים עשויים זו שילה לפי התקפת ת.ד. והפסיקו עייל

התנגדות להחלטות מועצה בנב בנבויין:

- 1) אסר פורקו לנבויין המלחמתיים בלי פסיקו עייל המלחמתיים.
- 2) מדינה פסיקו: האסר חייב להפסיק בנבויין פורקו עייל קבוע לא ורודע על אזרחים 48/05.
- 3) יחידים שיעיל לתל עם הסכס קבע עייל השבה, וזה אסר עשויין, נכבב משבוי ליחיה מנטיי. בארצו עם שנתת בנן, יידיעה אחזרתי, 4/2/05.

חלוקה	ת.ד.	נייד:	טל:	כתובה	שם
1					
2					
3					
4					
5					
6					
7					

התנגדות להחלטות - חתק את ההתנתקות

3) לבן, חודר היחידה לסייע לשרון לזרז חזעו המנה והשבוי עייל הוא נחלה - היא לממש **התנגדות מועצה בנבויין בממלכת המלוכה, לפי המלחמה, שתשכנע את כל החלוק כוילי שלרצוה הממשלה לא יחזה ברורה אלא לבנת מרעיון והתנתקות וחלוקו לנבויין על עייל קבע (במפורט בעצומה בנבויין זה).**
 4) במילום אחרון: כל הסכוו בנבויין - גם יחוק חודרו וכלק בנבויין שאננו יזום מוחא פסיקה רצופה, עובר לנאור על ולא המנה: ילא תנפנו על דם רע"י [שילן]

1) ראש הממשלה, איאל שרון, כבר מוחזק להפנים בימים אלה כי הוא מנבל על ידי העולם כולו אל ויקורבניו.*
 2) שרון כבר מנבי שהזמנים השנוי כי רעיון והתנתקות **במחיר קבע** לשיטתו - תמכה לקיימה קנעה, על חשבון חלוקים המלחמתיים לחורבן כולל, חלילה.
 3) אולם שרון חושש, ובנצח מנבויין - כי שהורחיק חרלך והתנתקות תחפשי בעולם כנעננה: ניסיון חזאה עיילי "שדור" יפסיק, שיגורם להגברת המבטישיות בעולם ולנאור ישראל, אסר תגרום להתמסרות שלטנו.

1) Attached is a translation from Hebrew of our letter to all Israeli Ministers (and all Members of Knesset), and a translation of the appendix supporting these letters - which was published in the Israeli media as well.
 2) The expected decisions of the Israeli government - **create a basic moral precedent that will allow for mass evacuation in the future of residents of Arab settlements, in exchange for ridiculous compensation, as is explained in the included letters.**
 3) If the "Sharen-a-Shech" meeting is unsuccessful (as expected) in the prevention of incitement, terrorism, and the war against Israel - the Israeli government will eventually be forced to deal with the terrorism and it's causes at its roots.
 4) The decision that is expected to be made by the government to **remove only Jews** from their homes in 23 established and legal settlements, for the sake of peace - creates in advance a basic moral legitimacy for mass evacuation in the future of residents of Arab settlements, for purposes of fighting terrorism and it's supporters.
 5) We therefore wish to make sure that your government is aware of these facts beforehand - and that **choosing to ignore these decisions, implies that they agree with them.**
 6) If your government regards mass evacuation of Jews or Arabs from their homes as **an absolutely undemocratic act** - we would thank you to express this opinion to the American Foreign Minister, Condoleezza Rice, who will soon be visiting the Middle East - as the American President, George Bush, stated yesterday, in his speech to the Congress - during which he demanded further democratization in Egypt and Saudi Arabia ...
 7) We would thank you to inform us, as soon as possible, of your opinion in this matter, and of the American government's reaction.

United Peace International Corp. - U.S.A

סניף ישראל
 INTERNATIONAL JEWISH PRESIDENTS CONFERENCE
 WORLD COMMITTEE FOR A SAFE ISRAEL
 * 893 בני-ברק - ת.ד. 51108 * טל-פקס 5783248 (03) * ציוד: 5654409 (0508)

ר.י. עקב 75 א', בני-ברק - ת.ד. 893 בני-ברק 51108 * טל-פקס 5783248 * ציוד: 5654409 (0508)
 Rabbi Aviva 75A, Bnei Brak - POB 893 Bnei Brak 51108 Tel/Fax (03) 5783248 Mobile: (0508) 5654409

נא ליללם עמלם זו וללענין בנבויין
 ראה פריטים אינטרנטיים בנבויין עמ' 15
 BS'D
 Dear Reader,

We would like to draw your attention to the following letter that will be sent to all foreign embassies in Israel. We ask you to photocopy this page and send it to your Minister of Foreign Affairs in your country, with a copy to the media and accompanied by a personal letter written by you regarding this matter.

To the
 Ambassador _____ Embassy
 3/2/05
 Extremely Urgent

Dear Sir:
RE: YOUR ATTENTION TO THE DECISION EXPECTED TO BE MADE BY THE ISRAELI GOVERNMENT WHICH WILL GIVE LEGAL AND MORAL JUSTIFICATION TO THE FUTURE EVACUATION OF ISRAELI ARABS

Sincerely,
Shmuel Shmueli, Chairman

התנתקות להחלטות מועצה בנב בנבויין: